

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 14
ΑΘΗΝΑΙ (136)

Α'
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ
ΔΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΘΙΜΟΝ ΠΥΡΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1968
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

12-12-69/30-1-70

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- Κοινότης
1. Ἐξεταζόμενος τόπος (χωρίον, κομποπόλις)... Λευμίμη.κ.ς....
(παλαιότερον ὄνομα: Λευμίμη...), Ἐπαρχίας...Κερυύρας...
Νομοῦ...Κερυύρας.....
 2. Ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐξετάσαντος καὶ συμπληρώσαντος. Κουρῆς
Κων/τινός. Νικηφόρου ἐπάγγελμα εὐφοδιδάμματος.....
Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις 4/δέξιαν. Δημ. Σχολεῖον Ἀγίων Θεοδώρων, Α' Κερυύρας
Πόσα ἔτη διαμένει εἰς τὸν ἐξεταζόμενον τόπον. τεσσαράμακτα ἦται. ἐν γεννήσει
 3. Ἀπὸ ποῖα πρόσωπα κατεγράφησαν αἱ παρατιθέμεναι πληροφορίες:
α) ὄνομα καὶ ἐπώνυμον Κουρῆς Ἰωάννης. Ἀκτωκίου. (χωρὸς)
καὶ (εὐχοχάτης καὶ βοοῦς).....
ἡλικία... 77... γραμματικά γινώσεις... ἀγράμματος.....

..... τόπος καταγωγῆς Λευμίμη-Κερυύρας

β) Κουρῆς Στυλιανὸς Ἀνδρίου ἐτῶν 78 ἀναστὰς ἑλληνικὸν Σχολεῖον

γ) Ζερβὸς Στέφανος Ἀνδρίου ἐτῶν 65 Ἰ. Δημοτικῶν

δ) Κουρῆς Ἰωάννης Γρηγορίου ἐτῶν 42 Ἰ. Δημοτικῶν

ε) Κουρῆς Φωτῖος Νικολαίου ἐτῶν 73 ἀναστὰς Δημοτικῶν

στ) Κουρῆς Εὐφροσύνη δούκα Σπυριδωνοῦ τοῦ γένος Σφοδρῆ Παναγιώτου ἐτῶν 64, Δημοτικῶν

ζ) Α'. α'. ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ 1920

1) Κουρῆ Πιερῖνα Νικολαίου ἐτῶν 65 ἀγρότης

- 1) Ποῖαι ἀγροτικαὶ περιοχαὶ προωρίζοντο διὰ σποράν καὶ ποῖαι διὰ
βοσκήν ποιμνίων; Διὰ εὐωρὴν ἀφωρίζοντο ὅλα τὰ ὀλιγώτερον
εὐφορὰ κτήματα, διότι τὰ περισσότερα εὐφορὰ εὐαχύνοντο ὑπὸ ἀφείλων
καὶ ἑλαιῶν; διὰ βοοὺν δὲ ἐκ παραμένοντα διαρκῶς ἱκαλλέοντα
χωρὶν ἀκροῦτος ἢ τοῦ χιαν' ἀγέου τοῦ ἐδάμους.
Υπῆρχον αὐταὶ χωρισταὶ ἢ ἐνηλλάσσοντο κατὰ χρονικὰ διαστή-
ματα; ὡς ἔχον χωριστὰ, ἀλλὰ κατὰ χρονικὰ διαστήματα οἱ
ἀφείωνες καὶ ἑλαιῶνες ἐπιτρέποντο καὶ διὰ βοοὺν
- 2) Εἰς ποίους ἀνήκον ὡς ἰδιοκτησίαι; α) εἰς φυσικὰ πρόσωπα,
δηλ. εἰς τοὺς χωρικοὺς β) εἰς γαιοκτῆμονας (Ἕλληνας ἢ ξένους, ὡς
π.χ. Τούρκους) γ) εἰς Κοινότητας δ) εἰς μονὰς κλπ.
Ἀνήκον ὡς ἰδιοκτησίαι εἰς τοὺς χωρικοὺς, εἰς Ἕλληνας γαιοκτῆμονας
καὶ εἰς τὴν Κοινότητα
- 3) Ὁ πατὴρ διατηρεῖ τὴν περιουσίαν του συγκεντρωμένην καὶ μετὰ τὸν
γάμον τῶν τέκνων του, διανεμομένης ὑπ' αὐτῶν μετὰ τὸν θάνατόν
του; καὶ ἐκ τῶν τέκνων κατὰ τὸν γάμον του χερβαίνει ὑπὸ τοῦ
πατρὸς του τὸ μερίδιόν του ἂν τὸ ψιτῆσῃ ἢ ἂν δαψῇ ὁ πατὴρ
νὰ τὸ βάλῃ χωρὶς του.

- β'. 1) Οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται μόνον εἰς τὴν γεωργίαν ἢ μόνον εἰς τὴν κτηνοτροφίαν ; ἢ συγχρόνως εἰς ἀμφοτέρας, δηλ. τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν ; Τὰ 95% τῶν οἰκογενειῶν ἀσχολεῖται μὲ τὴν γεωργίαν τρεῖς μῆνες ἢ ὅπως συγχρόνως ἕνα ἢ δύο μῆνες ἐν αὐτῇ καὶ τοὶ 5% μὲ τὴν κτηνοτροφίαν μαλιστα ὅπως συγχρό- νως καὶ τὰ κτήματα
- 2) Οἱ τεχνῖται (δηλ. οἱ βιοτέχναι) ἀσχολοῦνται ἐν παρέργῳ καὶ εἰς τὴν γεωργίαν ; Οἱ τεχνῖται ἀσχολεῖται μὲ τὴν γεωργίαν

γ'. 1) Εἰς τὰ μεγάλα κτήματα : τῶν γαιοκτημόνων (τσιφλικούχων), πᾶσαν μοναστηρίων ποιοὶ ἐργάζοντο εἰς αὐτά ; καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους ὡς ἄτομα ἢ μὲ ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειάν των ; Ὅσων οἰκογενειῶν αἱ δὲ συνίεχον ἐλάττω εἰς τοὺς ἐλαῖνας τῶν γεωκτημόνων ἦσαν οὗτοι, ἐποχικῶς ἀσχολεῖται αὐτοὶ οἰκογενεῖαι καὶ βοσκὴν ἐκμετρίει ἢ ἀριστὴν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἐργασίας ἐνίστε καὶ μὲ ἄλλα τὰ μὲν τῶν.....

2) Πῶς ἐκαλοῦντο οὗτοι ; (κολλῆγοι, σέμπροι, μισακάτορες, σημισα- κάτοροι κλπ.) Ἐμμελοῦντο ποία ἦτο ἡ κοινωνικὴ τῶν θέσις ; ...

Ἡ κοινωνικὴ θέσις τῶν δὲν ὑποκαλοῦντο φειφίτην.....

3) Ποία ἦτο ἡ ἀμοιβή των ; (εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήμα) ; Δὲ ἐργασίαν εἰς τὰς ἐλάττω καὶ αἱ ἄλλαι μὲ κτήματα καὶ αἱ τὰς ἐμπορευμάτων ἀνευ ἀμοιβῆς

4) Ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ ἐργαταί ; ἐποχικῶς, δηλ. διὰ τὸ ἔδαφος, τὸ ἁλώνισμα, τὸν τραγῆτον ἢ δι' ὅλον τὸν χρόνον ; Ἀπὸ ποῦ προήρχοντο οὗτοι ; ἦσαν ἄνδρες μόνον ἢ καὶ γυναῖκες ; ποίαν ἀμοιβὴν ἐλάμβανον ; ἡμερομίσθιον εἰς χρήμα ἢ εἰς εἶδος ; Αἱ οὖν γίνονται αἱ συλλέγουσαι ἐλάττω εἰς τοὺς ἐλαῖνας τῶν γεωκτημόνων ἐχρη- σιμοποιεῖται καὶ ἐποχικῶς διὰ τὸν τραγῆτον ; διὰ τὸν ἔδαφος καὶ δι' ὅλον τὸν χρόνον μὲ ἡμερομίσθιον εἰς χρήμα ἢ ἀνευ ἀμοιβῆς ; ἦσαν ἐν τῷ αὐτῷ ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

5) Ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ δοῦλοι (ὑπηρεταί) ἢ δοῦλαι ; Ἐάν ναί, ἀπὸ ποίους τόπους προήρχοντο ; Ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς τὴν ῥέτις καὶ ἡ αὐτὴ ὑπηρετία διὰ τὰς γεωκτημόνων. Ὁ ὑπηρετὴς ἦτο ἐν τῷ αὐτῷ ; ἢ ὑπηρετῆς ἀπὸ τῶν γύρω χωρίων.....

6) α) Οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι τοῦ τόπου ποῦ ἐπήγαιναν δι' ἀνεύρεσιν ἐργασίας ; Δὲν ἐπὶ τὴν γαίαν ἀνεύρεται ἀπὸ ἀνεύρεσιν ἐργασίαν εἰς τὰ κτήματα τῶν γεωκτημόνων ἐν τῷ αὐτῷ.

β) Ἐπήγαιναν ἐποχικῶς : ὡς ἐργαταί..... ἢ ὡς τεχνῖται κτίσται, γύφτοι (σιδηρουργοί), βαφεῖς (μπογιατζήδες), πρα- ματευτάδες (ἐμποροὶ) κλπ. ; Δὲν ἐξήρχετο ἐποχικῶς...

οὔτε ἄλλω(ω)ν ἢ ἐξωθεν τῶν οἰκιστῶν καλεῖται οὔτε ὡς ἐργατῆς οὔτε ὡς τεχνίτης.

δ'. 1) Πώς ἐλιπαίνοντο παλαιότερον τὰ χωράφια: με ζωϊκὴν κόπρον (βοῶν, αἰγοπροβάτων κλπ.), φυτικὴν (με καῦσιν: α) τῆς καλαμιᾶς μετὰ τὸν θερισμόν, β) τῶν θάμνων κλπ.) ἢ με κάλυψιν (παράχωμα) χλόης (τριφυλλιοῦ, λαθουριοῦ κλπ.) δι' ὀργώματος;

Ἐξισφαίνοντο. ἄδουχετικῶς. καὶ φόνον. με φωκιν...
 κούρον. Ἡ χλωρά. χιανός. καὶ ἡ σταίτη. ἐν τῇ...
 καύσεως τῇ κα χιανῇ ἢ ἄλλαν. τινας. δύν. ἐχρη. σιφωαίνον...
 .δοτ.ε.....

2) Πότε ἔγινε τὸ πρῶτον χρῆσις χημικῶν λιπασμάτων εἰς τὸν τόπον σας; Ἐγένετο. ὑπερίδου. περί. τὰ 1928. με χιανός. 6-8-8.

ε'. Ἀπὸ πότε χρησιμοποιοῦνται: τὸ σιδηροῦν ἄροτρον καὶ αἱ γεωργικαὶ μηχαναὶ εἰς τὸν τόπον σας; Τὸ. σιδηροῦν. ἄροτρον. ἐχρη. σιφωαίνον. περίδου. περί. τὰ 1907-1908.....

1) Σιδηροῦν ἄροτρον (τύποι αὐτοῦ, δηλ. μονόφτερο, δίφτερο κλπ.). Εἰς ποῖα κτήματα ἐχρησιμοποιεῖτο (ἢ χρησιμοποιεῖται) κάθε τύπος; Ποῖος κατεσκευάσθη τὸ ἄροτρον τοῦτο ἢ ἀπὸ ποῦ ἐγένετο ἡ προμήθεια αὐτοῦ; Ἐξισφαίνον. τῶν ἄροτρον σιδηροῦ. ἐχρη. σιφωαίνον. ὁ μονόφτερος. με δύο. χερσὶα. δι. ὅλα. τὰ εἶδη τῶν. κατὰ τῶν. ἤγαρ. ἐν τῇ. πόλεις. κατὰ τῶν. καὶ. ἤγαρ. ἐν τῇ. πλ. τῶν. Παραθέσατε σχεδιαγράφημα (ἢ φωτογραφίαν) ἐκάστου τύπου σιδηροῦ ἄροτρον με τὰς ἀντιστοίχους ὀνομασίας τῶν μερῶν αὐτοῦ, ὡς τοῦ κατωτέρω παρατιθεμένου.

1. χερσὶα. 4. ὕψις..... 7. 10. βούγκλι. 2. 5. καουχία. 8. 3. κατὰ τῶν. 6. σιφωαίνον. 9. ὕψις.....

2) Τρακτέρ (ἀπὸ πότε εἶναι ἐν χρῇσει;) εἶναι ἐν χρῇσει. ἀπὸ τῶν 1955
 3) Μηχανὴ θερισμοῦ Δέν. ἐχρη. σιφωαίνον. ἀπὸ τῶν.....

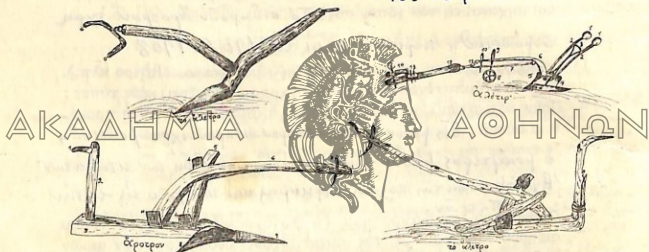
4) Μηχανή δεσίματος τῶν σταχύων (δεματιῶν) Δὲν ἐχρησίμευε καὶ ποτὲ.

5) Μηχανή ἀλωνισμοῦ ἐχρησίμευε καὶ ποτὲ. ὡς π. 1942. καὶ ἀντιπῶν

στ'. 1) Τὸ ξύλινον ἄροτρον. Ποῖος κατεσκεύαζε (ἢ κατασκευάζει) τὸ παλαιὸν ξύλινον ἄροτρον Κατεσκευάζαν. τὰ ξύλινον. ἄροτρον ἐκτόισι. ξυλουργοί, καὶ δι' ἐκί. ἡγοράζετο. ἐκ. τῶ. πάλαι. Κερύρας.....

2) Ποία ἦτο ἡ μορφή τοῦ παλαιοῦ ξυλίνου ἄρότρου εἰς τὸν τόπον σας καὶ ποία εἶναι σήμερον. Ποῖαι διαφοραὶ ὑπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν) εἰς τὸ χρησιμοποιοῦμενον ἄροτρον εἰς τὸν τόπον σας ἀπὸ τὰ εἰκονιζόμενα ἐνταῦθα ;

Ἰδέ τετράδιον

3) Ἰχνογραφῆσατε τὸ ξύλινον ἄροτρον⁽¹⁾ καὶ τὸν ζυγὸν ὡς ἀπαντᾶται εἰς τὸν τόπον σας καὶ παραθέσατε τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἐν χρήσει ὀνόματα τῶν διαφόρων μερῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ.

Ἰδέ τετράδιον

1.	6.	11.
2.	7.	12.
3.	8.	13.
4.	9.	14.
5.	10.	15.

(1) Ἐάν εἶναι δυνατόν ἀποστείλατε καὶ φωτογραφίαν.

(Εάν υπάρχουν διαφοραί, δύνασθε νὰ μεταβάλετε τὴν ἀνωτέρω ἀρί-
θμησην).

- 4) Τὸ ὑνί. Τὸ ὑνί τοῦ ξυλίνου ἀρότρου ἦτο (ἡ εἶναι) μιᾶς μορφῆς διὰ τὴν ἀροτρίασιν ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν χωραφιδῶν; δηλ. τῶν χωματερῶν (λιβάδια, κῆποι) καὶ τῶν πετρωδῶν. — Ἰχθυογραφήσατε ἢ φωτογραφήσατε τὸ ἐν χρήσει ὑνί (ἢ τὰ ἐν χρήσει, ἐὰν εἶναι διαφόρων τύπων) καὶ σημειώσατε τὴν χρῆσιν ἐκάστου.

·Τό·ννι·ταῖ·ῥιγίνου·ἀρότραν ἦτο·πᾶν·πορφυρῆς·δ·ῥα·ταῖ·ῥιγῖν

...түн хурагч...

- 5) Ποιον τὸ σχῆμα τῆς σπάθης τοῦ ἀσπίου; .Τὰ *εὐχῆτα* .τῆς *βωαῖδας*

ἦτα ἰσχυρὴς ἀδελφώνων. ἀνταρξήσονται μετέωρος τὸ $\frac{1}{6}$ τοῦ ἀρχαίου

6) ἦτο (ἦέναι) κατεσκευασμένη ἐκ ξύλου ἢ σιδήρου ; Μακρὸν ἐκ ξύλου

ήτο κατὰ τὴν ἀποφύην.

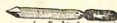
- 7) Ἐργαλεῖα διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ἀρότρου
(π.χ. σκεπάρνι, πριόνι, ἀρίδι, ἀρνάρι, ξυλοφάι κλπ.).....

πρὸν

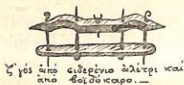

အိတ်ဝါး

ῥινι ἢ ξυλοφάει (ἀρνάφι)

- 8) α) Διὰ τὸν ἄροτον (ζευγάρισμα, ὄργωμα) ποῖα ζῶα ἐχρησιμοποιοῦντο (ἢ χρησιμοποιοῦνται) : βόες ἢ ἄλλο ζῶον, δηλ. ἄλλ' καὶ ἵππος, ἡμίονος, ὄνος. Πρὶν τὸ 1920 ἐχρησιμοποιεῖτο. Ὁ ζεύγας ἢ οἱ ἡμίονοι δὲ καὶ νῦν οὐκ ἔχουν χρῆσις πρὸς τὸ 1920.
- β) Ἐχρησιμοποιοῦντο (ἢ χρησιμοποιοῦνται) διὰ τὸ ὄργωμα δύο ζῶα ἢ ἓν ; Χρησιμοποιεῖται καὶ δύο ἵπποι καὶ ἓν.....
- 9) Διὰ τὸ ζευγάρισμα μὲ δύο ζῶα ἢ το (ἢ εἶναι) ἀναγκαῖος ὁ ζυγός ; Ὁ ζυγός ἦτο ἀναγκαῖος μόνον διὰ τὰ δύο βόδια, διὰ τὰ ἄλλα ἵπποι καὶ ὄνοι δὲν ἐχρύντο ποτε εἰς τὴν ἰσχύοντα.

Σχεδιάσατε τὴν μορφήν τοῦ παλαιότερου καὶ τοῦ σημερινοῦ ζυγοῦ (ἢ φωτογραφήσατε αὐτὸν) καὶ ὀνομάσατε τὰ διάφορα μέρη καὶ ἐξαρτήματα αὐτοῦ (π.χ. λουριά, λοῦρα, ζεύγες, πιζέυλια κλπ.).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 10) Σχεδιάσατε ἰδιαιτέρως τὴν μορφήν τῶν ζευλῶν τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν τόπον σας.

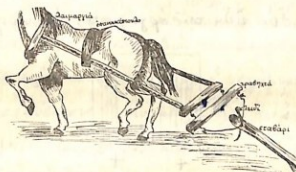
- 11) Πῶς λέγεται εἰς τὸν τόπον σας ὁ κρίκος ἐκ σιδήρου, ξύλου ἢ σχοινίου, ὁ ὅποιος τοποθετεῖται εἰς τὸν ζυγὸν (πολλαχοῦ : λοῦρα, κουλλούρι), προσδένεται δὲ εἰς αὐτὸν τὸ ἄροτρον διὰ τὸ ὄργωμα ; (Σχεδιάσατε αὐτόν). Ὁ κρίκος αὐτός δὲν ἐχρύντο ποτε εἰς τὸν τόπον σας, ἀλλ' ἦτον μόνον. Ζεύγας, ζεύγας, δὲ τενοῦς, δὲ..... (ἰδέτε τὸ τετράδιον).

- 12) Ἀπὸ πότε γίνεται τὸ ὄργωμα δι' ἑνὸς ζώου ; Μετὰ τὸ 1907-1908.

Πῶς γίνεται ἡ ζεύξις του (τὸ ζέψιμον) εἰς τὸ ἄροτρον ;

Περιγράψατε και σχεδιάσατε (ή φωτογραφήσατε) την σκευήν, την οποίαν φέρει τὸ ἄλογον ἢ ἄλλο ζῷον διὰ νὰ προσδεθῇ εἰς αὐτὴν τὸ ἄροτρον.....

.....ἰδέ' τετρίδιον.....
.....
.....

ζ'. Ἀροτρίασις (ὄργωμα) καὶ σπορά.

α) Ποῖος ὥργωνε παλαιότερον (ἢ σήμερον); 1) ἄνδρας (ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀγροῦ ἢ ἄλλος)· 2) γυναῖκα· 3) υπηρέτης. Σημειώσατε ποῖα ἢ συνήθεια εἰς τὸν πόπον σας. Συνήθεια ἄνδρας ἄρχινε ἰδίω
ἁ. ὥριον ἱκενός ὡρὸς τοῦτο, ἀντίθε ὄφως καὶ γυναῖτες.

β) 1) Περιγράψατε λεπτομερῶς, πῶς γίνεται τὸ ζεύξιμον τῶν βοδιῶν (ἢ τοῦ βοδιοῦ, τοῦ ἀλόγου) εἰς τὸ ξύλινον ἄροτρον. (Παραθέσατε, εἰ δυνατόν, καὶ φωτογραφίαν)

.....ἰδέ' τετρίδιον.....
.....

2) Πῶς γίνεται τὸ ζεύξιμον εἰς τὸ σιδηροῦν ἄροτρον.....

.....ἰδέ' τετρίδιον.....
.....

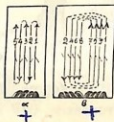
3) Πῶς κατευθύνει ὁ γεωργὸς τὰ ζευγμένα ζῶα (ἢ τὸ ζῶον) κατὰ τὸ ὄργωμα· μὲ σχοινί, τοῦ ὁποίου τὰ ἅκρα ἔχουν δεθῇ εἰς τὰ κέρατα τῶν ζῶων ἢ ἄλλως; (Περιγραφή καὶ σχεδιάσμα ἢ φωτογραφία).

.....ἰδέ' τετρίδιον.....
.....

- 4) Σχεδιάσατε πώς ἐγίνετο παλαιότερον (ἐπίσης πώς γίνεται σήμερον) τὸ ὄργωμα. Ὁργώνεται τὸ χωράφι με ἀνοιγομένης αὐλακας (αὐλακίες) κατ'εὐθείαν γραμμὴν, ὥς τὸ κατωτέρω σχεδιάγραμμα(α);

ἢ ὀργώνεται περιφερειακῶς ὥς εἰς τὸ σχεδιάγραμμα (β) ;

Καὶ τὰ δύο εἴδη τοῦ ὀργώματος ἐξηκρινομένη εἰναι...

Σημειώσατε μετὰ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ποῖον ἐκ τῶν ὀργωμάτων τούτων (α, β) εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὸν τόπον σας. Ἐάν ὑπάρχῃ ἄλλος τις τρόπος ὀργώματος σχεδιάσατε καὶ περιγράψατε αὐτόν.

- 5) Ἡ σπορά καὶ τὸ ὀργωμα τοῦ ἀγροῦ ἐγίνετο (ἢ γίνεται ἀκόμη) εἰς λαορίδας (δηλ. σπορὰς ἢ σπορίδας, ντάμις, σιασιές, μεσθράδες κ.λ.π.) ; Ἡ ὥσπορά τοῦ ἀγροῦ ἐγίνετο ἐν σπορίδας ἢ ὅχι. Ἀναχόρως τοῦ εἰδῶς τοῦ ὀργωμένου. Κατὰ τὰ ὀργωμάτῃν ἐγίνετο χωρὶς ἢ σπορίδας.....

Πῶς ἐχωρίζετο ἡ λαορίς (ἢ σποριά) ; με αὐλακίαν ; Ἡ μία ὥσποριά ἐχωρίζετο ἐν τῇ ἄλλῃ καὶ ἀλλοίᾳ. Ἐπειτα ὅπως καὶ ὥσποριά ἐχωρίζετο καὶ ἀλλοίᾳ ἐν περισσότερα μέρη (ἰδέ τεφύδιον)

- 6) Ποῦ ὑπάρχει ἡ συνήθεια νὰ γίνεται ἡ σπορά τοῦ σίτου καὶ ἄλλων δημητριακῶν μόνον με σκαπάνην, δηλ. νὰ μὴ χρησιμοποιῇται ἄροτρον ; Ἡ ὥσπορά τοῦ σίτου καὶ ἄλλων δημητριακῶν ἐγίνετο χωρὶς ἄροτρον, ὅσάμις μία οἰκογένεια δὲν ἔχει ἄροτρον καὶ ὥσπο ἢ ἀδυνατοῦσε νὰ ὀργώσῃ σελῶν.

- 7) Ποῖοι τρόποι ἢ εἶδη ὀργώματος (ἀροτριάσεως) ἦσαν ἐν χρήσει παλαιότερον (ἢ σήμερον). Δηλ. ἡ διάνοιξις τῶν αὐλάκων μετὰ τὸ ὑνί : καθέτως, πλαγίως, βαθιὰ κλπ. Ἡ διάνοιξις τῶν αὐλάκων μετὰ τὸ ὑνί. καθέτως, πλαγίως, βαθιὰ ἢ ἄλλως. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ εἶδος τοῦ ὀργώματος, καὶ τοῦτο. ὡς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦ ὀργωμένου (ἰδέ τεφύδιον)

.....

Διὰ τὴν σπορὰν δημητριακῶν. Πόσα ὀργώματα ἐγένοντο (τ)

Διὰ τὸ φύτευμα κηπευτικῶν. (Ἀπαντήσατε ὁμοίως, ὡς ἄνωτέρω)

3) Ἐπὶ πόσα ἔτη δέον νὰ ἀφῆθῃ ἀσπαρτὸν τὸ χωράφι, δηλ. εἰς ἀγρὰ-
νάπαυσιν, διὰ νὰ σπαρθῇ κατόπιν σιτὰρι ἢ ἄλλο δημητριακόν. τὰ διη-
κρινὰ εὐφρονται εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ ἴδιου χρόνου κατὰ τὴν ἀνοίξιν εἶχον
σπαρθῇ. μὲ ἀραβόσιτον ἢ γαστρούρι ἢ εἶχον φυτευθῇ ἀεπονοσῆν. ἢ ἔχον
νέαν ἀνὰ πρῶτον ἔτος ἐν εὐνοίᾳ καὶ ἔχον

5) Ποια εργαλεία ή σκεύη χρησιμοποιούνται: α) κατά την σποράν.
π.χ. τὸ διίσάκι εἰς αὐτὸ περιέχεται ὁ σπόρος καὶ ἐξ αὐτοῦ λαμβανόμενος διασκορπίζεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ; *ἡ δὲ τετραδίων*
Ο. αὐτοῦ εἰς σκαρφήν

β) Μὲ ποῖα γεωργικὰ ἐργαλεῖα (ἢ τυχὸν ἄλλα μέσα): 1) καθαρίζονται: τὸ ποδάρι, τὰ φτερά (παρουσία) κ.ἄ. καὶ τὸ ὄνι κατὰ τὴν ἀροτρίασιν (ὄργωμα, ἀλέτρισμα, κάμωμα κλπ.) ἀπὸ τὸ χῶ-

μα ἢ τὰ χόρτα, ριζίδια, τὰ ὅποια κολλῶνται εἰς αὐτά. Μὲ ἔλλει-
ψειδῇ σιδηρᾶν ράβδον, ἢ ὅποια ἔχει τοποθετηθῇ εἰς τὸ ἐν ἄκρον
τοῦ βουκέντρου ἢ μὲ ἄλλον τρόπον ; *Καθαρίζονται ἡ μὲ τοῦ*

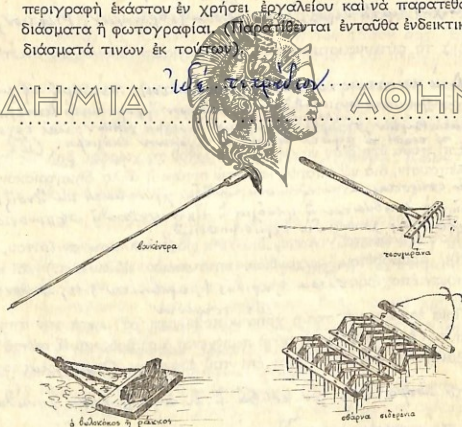
χαρούγι. τῆς βασιμάντρας ἡ μὲ ἕνα τυχόν. ζύγο. ἐξ. τοῦ
ἄκρον. τῆς βασιμάντρας. δὲν. ὑποτίθεται. ὑπὸ τοῦ τοῦ εὐδύν
τι. ὄργωνον.....

2) Γίνεται μετὰ τὸ ὄργωμα ἰσοπέδωσις τοῦ χωραφιοῦ (σβάρνι-
σμα, διβόλισμα). *Ὅλα. τὰ ὄργωματα. δὲν. ὑποτιθέται. εὐκαρίστερα*
ἢ ἰσοπέδωσις. εἰς ἄλλ. γίνεται καὶ εἰς ἄλλ. δὲν. γίνεται.

3) Ἡ σκαφή μερῶν τοῦ ἀγροῦ ποὺ δὲν ἔχουν ὄργωθῇ (μὲ σκαλίδα,
τσαπὶ κ. ἄ.); Νὰ γίνῃ εἰς τὴν θέσιν τῶν ὡς ἄνω (1-3) ἐρωτημάτων
περιγραφή ἐκάστου ἐν χρήσει ἐργαλείου καὶ νὰ παρατεθοῦν σχε-
διάσματα ἢ φωτογραφίαι. (Παρατίθενται ἐνταῦθα ἐνδεικτικῶς σχε-
διάσματά τινων ἐκ τούτων).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

γ) Ἐργαλεῖα διὰ σκάψιμον καὶ σκάλισμα τοῦ ἀγροῦ ἢ τοῦ κή-
που· π.χ. ὁ κασμάς, ἡ τσάπα κ.ἄ. (Σημειώσατε τὸ ὄνομα, τὴν χρῆσιν

ἐκάστου καὶ παραθέσατε ἰχνογράφημα ἢ φωτογραφίαν)

.. Π. ἐ. τινὲς ἴρι, ἢ δίκωδη, ἢ δέικωδη, τὸ τσαυτὶ, τὸ κατρινό,
.. τὸ φ. τινὲς, τὸ διαχίστες, μὲ ἀντικαθάρσις. (ἴδε τετράδιο

καμάρι

τσάλα

- 6) Ποῖα πρόσωπα βοηθοῦν τὸν ζευγολάτην (ἢ ζευγάν) εἰς τὸ ὄργανον καὶ πῶς καλοῦνται οἱ βοηθοὶ οὗτοι ὥς καὶ αἱ ἐργασίαι ποῦ ἐκτελοῦν

- 7) Ποῖα χωράφια ἐκαλλιεργοῦντο (ἢ καλλιεργοῦνται) διὰ τὴν σπορὰν ὀσπρίων. Πῶς ἐγένετο ἡ σπορὰ καὶ ἡ καλλιέργεια ἐκάστου εἶδους.

Ἀναρχοί, μὲ τὸ ἑλὸς τοῦ ἀντικαθάρσις, διαχίστες, τὸ ἑλὸς, τὸν χωράφιον. (ἴδε τετράδιο)

- 8) Ποῖα χωράφια ἐκαλλιεργοῦντο (ἢ καλλιεργοῦνται) διὰ τροφὰς τῶν ζώων π.χ. ρόβη, σανόν, τριφύλλι κ.ά. . Χωράφια τοῦ ἐμῆς

χειροῦντο. διὰ τρεῖς βίων. δὲν ἐπαρξιν.

- 9) Πῶς ἐγένετο πρὸ τοῦ 1920 (ἢ σήμερον) ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμήλων ἐσπέρνοντο ἢ ἐφυτεύοντο εἰς αὐλάκια ἢ πρασιές (βραγιές) καὶ ἄλλως. Τότε τὰ γυμναστικά, ἐπείρονται, εἰς ἀνοχόμενα.

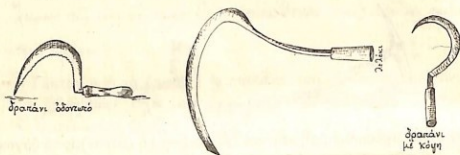
ἀντικαθάρσις, ἢ περὶ ὅσους, φυτεύονται, εἰς ἀνοχόμενα, γυμναστικά, κατὰ ὁδοὺς.

Β'. ΘΕΡΙΣΜΟΣ

α. Ἐργαλεῖα θερισμοῦ.

- 1) Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον ἐθερίζοντο παλαιότερον τὰ δημητριακά. (Παραθέσατε τὸ ὄνομα καὶ ἰχνογράφημα ἢ φωτογραφίαν αὐτοῦ.

π.χ. με τὸ δρεπάνι, τὸ μαχαίρι κλπ.) ἔθερίζοντα μετὰ τὸ
 φρατάνι μετὰ γῆνι (ἢ γλῆσσα), μετὰ τὴν προετοιμασίαν καὶ μετὰ
 φρατάνι μετὰ ἰδρίαν (ἰδὲ τετραδίο).

Ἐὰν ἦσαν (ἢ εἶναι ἀκόμη ἐν χρήσει) διαφόρων εἰδῶν δρεπάνια ἢ
 ἄλλα μέσα θερισμοῦ, παρακαλοῦμεν νὰ τὰ περιγράψετε· ἐπίσης νὰ
 σχεδιάσετε τὰ ἐργαλεῖα ἢ νὰ τὰ φωτογραφήσετε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 2) Με δρεπάνια ἢ με ποῖα ἄλλα ἐργαλεῖα (π.χ. κόσση) ἐθερίζοντο
 (ἢ θερίζονταν) τὰ χόρτα (π.χ. τὸ τριφύλλι κλπ.) διὰ τροφήν τῶν
 ζώων· (βλ. παράδειγμα εἰς τὴν κατωτέρω εἰκόνα). θερίζοντα μετὰ
 τὴν γλῆσσα (ἰδὲ τετραδίο)

- 3) Ἡ λεπίς (δηλ. ἡ κόψην) τοῦ δρεπανιοῦ ἢ ἄλλου θεριστικοῦ ἐργα-
 λείου ἦτο ὁμαλὴ ἢ ὀδοντωτή; (Σχεδιάσατε αὐτήν). ἔχοντα φρα-
 τάνι μετὰ κόψην καὶ τὴν προετοιμασίαν καὶ φρατάνι μετὰ
 φρατάνι μετὰ ἰδρίαν ὀδοντωτή.
- 4) Πῶς ἦτο κατεσκευασμένη ἡ χειρολαβή του· (σχεδιάσατε ἢ φωτο-
 γραφήσατε αὐτήν). Ὁ σιδηροῦς σκελετὸς πῶς ἐλέγετο; Ἡ χειρο-
 λαβὴ ἦτο κυκλική μετὰ ἔμφαν καὶ χῆλον πρὸς τὸ φέρον.
 Ὁ σιδηροῦς σκελετὸς ἐχίγηται καὶ φρα.

0) Ποῖος κατεσκεύαζεν αὐτὰ τὰ θεριστικά ἐργαλεῖα· (π.χ. τὰ δρεπάνια κ.ἄ.) . ? *Ἡ χορίζοντο ἐν Κερκυρας,*

1) Ἦτο παλαιότερον (ἢ εἶναι ἀκόμη) ἐν χρήσει καὶ ὁ θερισμὸς μετὰ τὰς χειρας, δηλ. δι' ἐκριζώσεως καὶ ὅχι διὰ κοπῆς τῶν δημητριακῶν ἢ ὀσπρίων (π.χ. τῆς κριθῆς, τῶν ρεβιθῶν) ἢ τροφῶν τῶν ζώων (τῆς ρόβης κλπ.) *Τ.ἄ. δ. φυτικὰ πάντοτε διερίονται μετὰ δρυαίνια, τὰ ὄσπρια ὅμως ἐκερρίζονται διὰ τῶν χειρῶν.*

Θερισμὸς τῶν δημητριακῶν.

2) Εἰς ποῖον ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἐθερίζοντο (ἢ θερίζονται) μετὰ τὸ δρεπάνι ἢ ἄλλο κοπτερὸν μέσον ὁ σῖτος, ἡ κριθή, ἡ βρώμη, ἡ σίκαλις κλπ. *Τὸ ὕψος ἐστὶν ἐν ἀλόνῃ. δὲν ἐνὶ σταδερῶν, διότι ἐσταδερὸν ἐνὶ τῷ μήκῳ τῶν διερισμένων. ἐταχύνει (εἰς τετραπλῆν)*

3) Οἱ στάχυες ποῦ ἔμεναν (ἢ μένουν) εἰς τὸ χωράφι μαζί με τὴν ρίζαν μετὰ τὸν θερισμὸν πῶς ἐλέγοντο (ἢ πῶς λέγονται). *Λέγονται ἀκαλῆμια*

4) Ποῦ ἀκολουθοῦν τοὺς θεριστὰς ἄλλα πρόσωπα (γυναῖκες ἢ παιδιὰ), τὰ ὅποια παραλαμβάνουν ἀπ' αὐτοὺς τὰ δράγματα (δραξίς, πιάσματα, χειριές, χερόβολα) τῶν σταχύων καὶ τὰ τακτοποιοῦν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Μήπως οἱ ἴδιοι οἱ θερισταὶ ἀποθέτουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὰ δράγματα; *Τ.ἄ. διεριστὰς δὲν ἀμαχανοῦν. ἀλλὰ φέρουσιν, ἀρχὴ οἱ ἴδιοι ἀποθέτουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. τὰ δράγματα.*

5) Πῶς τοποθετοῦνται τὰ δράγματα (οἱ χειριές) ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Πολλὰ ὁμοῦ; Πόσα; Μήπως τοποθετεῖται ἕκαστον δράγμα (πιάσμα τῆς χειρὸς) χωριστά; Ὅπου τοποθετοῦνται πολλὰ μαζί, αἱ κεφαλαὶ τῶν σταχύων εὐρίσκονται πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν ἢ διασταυρώνονται. (Περιγράψατε λεπτομερῶς) *Τὰ δράγματα τοποθετοῦνται ἐπὶ τῶν ἐδάφους. 5-8. μαζί, αἱ κεφαλαὶ τῶν σταχύων εὐρίσκονται πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν. μετὰ φροσῶν. καὶ μένουν ἀπὸ ἄλλων. καὶ οὐχὶ νὰ διαστεινῶνται, φράξις ἐνέψιτον.*

5) Πώς λέγονται τὰ τοποθετούμενα μαζί δράγματα ; Πολλαχοῦ κα-
 λούνται ἀγκαλιές. Δὲν ἔχουν ὄνομα,

γ. Οἱ θερισταί.

- 1) Ποιοὶ θερίζουν : ἄνδρες καὶ γυναῖκες ; Ὑπῆρχον (ἡ ὑπάρχουν)
 θερισταί, οἱ ὅποιοι ἤρχοντο ὡς ἐπαγγελματίαι δι' αὐτὸν τὸν
 σκοπὸν ἀπὸ ἄλλου τόπου καὶ ποῖον ; *Θερίζουν. ἀντιδωρ.*
. αἱ. χυκμῆς, εὐανωτάτα. δέ. καὶ ἄνδρες. ἔωαρχεχρα.
. τὴν διρισταί. καὶ τὰ ἤρχοντα. καὶ ἄλλοι. τῶσαν. δαῖ.
. καὶ διρίαυκ. δὲν ἀντρίαν. ἔξ ἄλλοι. ἔωαυαί. αἱ. χυκμῆς.
. καὶ γνωρίζουν καὶ δεῖσαν. ἐν τῇ αἰτίᾳ ἀντιδωρ.
- 2) Πῶς ἡμείβοντο οὗτοι μετ' ἡμερομίσθιον (μεροκάματο) ἢ κατ'
 ἀποκοπὴν (ξεκοπῆς) ; Ποία ἦτο ἡ αἰμοιβή· εἰς χρήμα ἢ εἰς
 εἶδος ; Τὸ ἡμερομίσθιον ἦτο μετὰ παροχῆς φαγητοῦ ἢ ἀνευ
 φαγητοῦ ; (Παραθέσατε μετὰ τὰς πληροφορίες καὶ τὴν σχετικὴν
 εἰς τὸν τόπον σας ὀνομασολογίαν)

- 3) Οἱ ἄνδρες ἢ αἱ γυναῖκες ἔφερόν τι εἰς τὰς χεῖρας πρὸς προφύ-
 λαξιν, ἰδίᾳ τῆς ἀριστερᾶς, κατὰ τὸν θερισμόν ; Ἐπίσης κατὰ
 τὴν ἔναρξιν τῆς ἐργασίας τὴν πρώτην ἡμέραν περιεβάλ-
 λοντό τι εἰς τὴν μέσσην τοῦ σώματος διὰ νὰ μὴ αἰσθάνωνται
 κόπωση (δηλ. νὰ μὴ πονῇ ἡ μέση των) ; *Οὐδεῖς. ἔγερ.*
. τε. αἱ τὰς χεῖρας. καὶ ἀριστερᾶς. ἰδίᾳ. τῆς ἀριστερᾶς.
. οὐδὲ κατὰ τὴν ἔναρξιν. τῆς ἐργασίας. τὴν ἀριστερᾶς.
. ἡμέραν. ἀριστερᾶς. τὴν μέσην τοῦ σώματος. καὶ διὰ.
. τῆς. διὰ. καὶ. καὶ ἀνίσταται. καὶ ἀνίσταται.

- 4) Ἐδίδετο (ἢ δίδεται) προσοχή ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἢ τοῦ μηνὸς καθ' ἣν πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ὁ θερισμός ; *Οὐ. μαί*

τοιμοι. ἀδελφωχον. συνυδης. τιν. ἑνερξιν. τας θερισφαι
κατά. ἡμέραν. Τρίτην. Ἀσφαλιτῆως ὅπως. δια. κα. ἀρχιὰ θ
δριφὸς ὡρῶς τὸ γεγγίρι τὸ γεγγίρι νὰ εὐρίσκειται ἐπὶ χύμῳ τοῦ.

- 5) Ἐτραγουδοῦσαν (ἢ τραγουδοῦν) κατὰ τὸν θερισμὸν σχετικὰ τραγούδια ; Καταγράψατε αὐτά. *Παλιότερον. ἐτραγού-*
δοῦσαν. ὅπως. ἀπὸ τῆρα. ἔχουν. ξεχασθῇ. (ἐδὲ. τετραδίο)

- 6) Ποῦ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ θερισμοῦ, προτοῦ τελειώσουν, ἀφήνουν εἰς τὸ χωράφι ἓνα μέρος αὐτοῦ ἀθέριστον. Τί κάμνουν τοὺς στάχυν ποὺ μένουν ἀθέριστοι ; (Εἷς τινας τόπους θερίζουν τὸ μέρος αὐτὸ σταυροειδῶς καὶ με τοὺς ἀποκοπέντας στάχυν πλέκουν σταυρὸν ἢ ψάβαν, τὴν ὁποίαν τοποθετοῦν εἰς τὸ εἰκονοστάσι κλπ.).

Περιγράψατε λεπτομερῶς ὅπου ὑπάρχει σχετικὸν ἢ ἄλλο τι ἐθιμον.

Δὲν ὑπάρχει ἐθιμον. ἔδωκαν ἐν Πεντέλῃ.

δ. Τὸ δέσιμον (δεμάτιασμα) τῶν σταχύν.

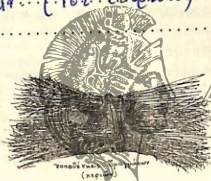
- 1) Πότε ἐγένετο τὸ δεμάτιασμα, ἥτοι τὸ δέσιμον, τῶν θερισμένων σταχύν. Ποίαν ἡμέραν ; Ἀμέσως μετὰ τὸν θερισμὸν ; Τὸ ἐσπέρας ἢ μήπως ἔπρεπε νὰ μείνουν οἱ στάχυν εἰς τὸν ἥλιον πρὸς ξήρανσιν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ; *Τὸ δεμάτιασμα. ὡς εἶπε*
ἐγένετο ἄμέσως μετὰ τὸν θερισμὸν ἢ τὸ ὡρὶ ἐδέρβον καὶ τὸ
ἐσπέρην ἐδέρβον ἢ ὡρῶν ἐδέρβον οὐκ ἔχοντες ἐξήρως
καὶ μετὰ ἰσοχυροῦς τὰ δεμάτιασμα. Πάντα. πάντα. ὑπὸ
ῥόβου. τῶν. μηχανῶν. Μεταχενσεύως. ὡς. εἶ. ῥόβου. ἔχοντες
ἐδέρβον καὶ ὡρῶν ὑπὸ ἡμέρας. Πάντως ἂν καθυστεροῦσε
τὸ δεμάτιασμα δὲν ἐγένετο δια νὰ ξηρανθοῦν οἱ στάχυν.

- 2) Πώς ἐγένετο τὸ δεματίασμα ; Ποῖος ἔδενε τοὺς στάχους καὶ ποῖος τοὺς μετέφερε καὶ τοὺς παρέδιδεν ὡς χεριές, ἀγκαλιές ; Πῶς ἐδέοντο· μὲ κοινὰ σχοινία, μὲ σχοινία κατεσκευασμένα ἀπὸ βελονοειδεῖς θάμνους, π.χ. βροῦλα, σπάρτα κλπ. Κατὰ τὸ δέσιμον τῶν δεματιῶν μήπως ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ἐργαλεῖόν τι ; Περιγράψατε λεπτομερῶς τὴν ἐργασίαν ταύτην μετὰ παραθέσεως σχετικῶν σχεδιασμάτων ἢ φωτογραφιῶν. *Ἐνδ. φρεν.*

φρεν. τοῦ στάχους ὡς ἀγκαλιές καὶ οὐχ ἰδίως. ἔδενε τὴν ἀγκαλιάν. ἔδένοντο δὲ οὐχ μὲ σχοινία κατεσκευασμένα ἀπὸ βελονοειδῶν θάμνων, ἀλλὰ κοινὰ σχοινία κατεσκευασμένα ἀπὸ τοῦ σπάρτου. ἐτάχοντο, ὡς ἀπὸ ἀπηνῶν ἀμοιβάτως ἀντιτίθενται. Τὰ σχοινία ταῦτα χέγονται χυφύρια καὶ

τὰ δεμάτια γιομύρια ἢ χερύβια... (ἰδέ. τετράδιο).....

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 3) Τὰ δεμάτια μετὰ τὸ δέσιμον ἀφήνοντο εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἢ συνεκentrώνοντο εἰς ὠρισμένον μέρος τοῦ θερισμένου ἀγροῦ ; Πόσα δεμάτια συνεκentrώνοντο ἐκεῖ καὶ πῶς ἐτοποθετοῦντο ; *Κίδε.*

οὐκ ἔδενον δεμάτια ὡς ἐδέοντο. ἐφορῶντο. ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ μετεφέροντο εἰς τὴν διοικητικὴν. Οὐκ ἔδενον δεμάτια. ἐκείνην ἔνι. φέρωνται.....

ε. Συγκομιδὴ τῶν γεωμήλων.

- 1) Ἀπὸ πότε ἤρχισεν ἡ καλλιέργεια τῆς πατάτας εἰς τὸν τόπον σας ;

Πότε γίνεται ἡ σπορά ἢ τὸ φύτευμα αὐτῆς. *Οἱ κατ'οικον. πάντοτε ἐνδυμαίνονται. καὶ καλλιεργῶνται. ἡ κατὰ τὰς. ἡ σπορά. ἢ τὸ φύτεμα γίνεται τρεῖς τὼ ἔτος κατὰ Φεβρουάριον, Ἰούλιον καὶ κατ' Αὐγούστον.*

- 2) Πῶς ἐγίνετο (ἢ γίνεται) ἡ ἐξαγωγή (βγάλισιμο) τῶν γεωμήλων ἀπὸ τοῦ χωράφι; Μὲ σκαπάνην, μὲ ἄροτρον ἢ μὲ ἄλλον τρόπον. Περιγράψατε τὸ σχῆμα τῆς σκαπάνης, τοῦ ἄροτρου κλπ. παραθέτοντες καὶ σχετικὸν σχέδιον αὐτῶν ἢ φωτογραφίαν. *Ἡ ἐξαγωγή τῶν γεωμήλων γίνεται μὲ τὰ τεσσάρων. Σπανιῶνται τὰ χεῖρῶν ἐξίσταται καὶ μὲ τὰ χεῖρῶν.*

στ. Συγκομιδὴ τοῦ σανοῦ.

- 1) Ἐσυνηθίετο παλαιότερον ἡ διατροφή τῶν ζώων κατὰ τὸν χειμῶνα μὲ ξηρὰ χόρτα (π.χ. σανὸν, τριφύλλι, βίκον); Ἐάν ναί, περιγράψατε πῶς ἐγίνετο ἡ καλλιέργειά του, ἔπειτα ἡ κοπή, ἡ ξήρανσις καὶ ἡ φύλαξις αὐτοῦ. *Ἐδωκενδύετο... ἡ διατροφή τῶν ζώων μόνον μὲ τὰς σακαῖς τῶν διημερικῶν, τὰ φύλλα τῶν ἀραβοσίτου καὶ τὸν καρπὸν τῶν βρώμων. Ἡ φύλαξις αὐτῶν ἐγίνετο τῶν τὰ χεῖρῶν... ὡς τὰ καὶ τὶς χεῖρῶν. (ἢ δὲ πετρίδιον)...*

- 2) Πότε ἐθερίζετο ὁ σανὸς καὶ μὲ ποῖον ἐργαλεῖον (δρέπανον, κόσσαν κ.ἄ.). *Ὁ θάριξ τῶν σανῶν ἐγίνετο μετὰ τὴν ἀρμυρῶν. (Παραθέσατε καὶ σχεδιάσματα ἢ φωτογραφίας). Οἱ βασιλεῖς τῶν διημερικῶν ἀδελφόντο μὲ τὰ δρεπάνια, τὰ φύλλα τῶν ἀραβοσίτου μὲ τὰ χεῖρῶν καὶ τὰ ἄνδρα τῶν μὲ τὴν χεῖρῶν.*
- 3) Ξήρανσις τοῦ χόρτου καὶ δέσιμον. Ποῖα ἐργαλεῖα ἐρησιμοποιοῦντο; (Παραθέσατε μετὰ τῆς περιγραφῆς καὶ τὴν σχετικὴν τοπικὴν λαϊκὴν ὀνοματολογίαν, ὡς καὶ σχεδιάσματα καὶ

φωτογραφίας)

Γ. ΑΛΩΝΙΣΜΟΣ

- α. 1) Μεταφορά τῶν δερματίων πρὸς ἄλωνισμόν. Συνεκεντρώνοντο πρὸς τοῦτο ἐπὶ τόπου εἰς τὸ χωράφι ἢ μετεφέροντο εἰς ἄλλην θέσιν, π.χ. εἰς τὸ ἄλώνι, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σπιτιοῦ κτλ. Μετά...

τῶν δερματίων τὰ δερμάτια μετεφέροντο ἐκεῖ ὡς...
ἀγνῶν τοῦ ἀγνῶτου.....

- 2) Πῶς καλεῖται ὁ χώρος ὅπου τοποθετοῦνται τὰ πρὸς ἄλωνισμόν δερμάτια. Εἰς τινὰς τόπους λέγεται: θεμωνοστάσι, θεμωνιά, θεμωνιάστρα, κλπ. Πῶς γίνεται ἡ τοποθέτησις εἰς χωρὸν; Ὑπάρχει καθορισμένος τρόπος τοποθέτησεως; Ὁ χωρὸς...

ὅπου τοποθετοῦνται τὰ πρὸς ἀγνῶτισμόν δερμάτια. γίνονται θεμωνιά. Ὑπάρχει καθορισμένος τρόπος κατασκευῆς τῶν δερματίων. Ἡ τοποθέτησις γίνεται κατὰ τὸν τρόπον...

- 3) Ὑπῆρχεν ἀνέκαθεν εἰς τὸν τόπον σας ἄλώνι διὰ τὸν ἄλωνισμόν τῶν δημητριακῶν; Μήπως ἐγένετο παλαιότερον ὁ χωρισμός τοῦ καρποῦ (τοῦ γεννήματος) ἀπὸ τὰ ἄχυρα εἰς ἄλλον χώρον, δηλ. ὄχι εἰς τὸ ἄλώνι; Ὑπάρχει ἀνεύκαθεν ἄγνῶν διὰ τὸν ἀγνῶτισμόν τῶν δημητριακῶν καὶ σὺνδεσμός ἐξ ἄλλου τοῦτον ἐγένετο ὁ διχωρισμός τοῦ κηρύου... ἰσὺς τὰ ἄχυρα.....

- 4) Ποῦ κατασκευάζεται (ἢ κατασκευάζεται) τὸ ἄλώνι. Ἐντὸς τοῦ συνοικισμοῦ, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας ἢ ἔξω τοῦ χωρίου; Εἰς ποῖαν θέσιν; Τὸ ἄγνῶν κατασκευάζεται κατὰ τὸν τρόπον... ἐξ ἄλλου ἀγνῶν τοῦ χωρίου.....

- 5) Τὸ ἀλώνι ἀνήκει εἰς μίαν μόνον οἰκογένειαν ἢ εἰς περισσοτέρας ;
ἐὰν τοῦτο ἀνήκη εἰς πολλὰς οἰκογενείας, πῶς γίνεται ἡ χρῆ-
σις του, δηλ. μὲ πόαν σειρὰν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ;

... τὸ ἄλῳνι ἀνήκει εἰς μίαν μόνον οἰκογένειαν ..
.....

- 6) Ἀπὸ πότε ἀρχεται τὸ ἀλώνισμα καὶ πότε λήγει ; Ἀρχεται
κατὰ τὰ τέχνη Ἰουλίου καὶ λήγει περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου.

- 7) Εἶδη ἀλωνιῶν (ἀναλόγως τῆς κατασκευῆς των)· π.χ. χωματά-
λωνο (μὲ δάπεδον ἐκ χώματος)· πετράλωνο (μὲ δάπεδον
ἐστρωμένον μὲ πλάκες).

(Περιγράψατε τὴν κατασκευὴν ἐκάστου καὶ παραθέσατε σχε-
διάσμα ἢ φωτογραφίαν αὐτοῦ) Ἐνα μόνον εἶδος ἀλωνιοῦ.

κατασκευάζεται τὸ χωματάλωνο μὲ δάπεδον ἐκ χώματος.

Χαρακτηρίζεται ἐν τῷ εἶδατος σταυρὸς καὶ ὠρίσις τοῦτον
καθαρίζεται ἐκαστοὺς χρόνους.

- 8) Πῶς ἐπισκευάζεται τὸ ἀλώνι ἐκαστοῦ ἔτος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ
ἀλωνισμοῦ (π.χ. τοῦ χωματάλωνο)· καθαρισμὸς αὐτοῦ καὶ
ἐπάλειψις τοῦ δαπέδου καὶ τοῦ γύρω τοιχώματος, ὅπου ὑπάρ-
χει, μὲ πηλὸν ἐκ χώματος ἢ συνήθως διὰ μείγματος κόπρου βοῶν
καὶ ἀχύρων). Ἐδῶ δὲν γίνεται ἐπισκευή τοῦ ἀλωνιοῦ
ἀλλὰ κατασκευὴ καὶ ἐκαστοὺς χρόνους πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀλωνισμοῦ
ἐν τῷ χώρῳ ὅπου καθαρίζεται ἀπὸ τῶν χορτῶν ἐν τῇ αἰχμῇ τοῦ
δαπέδου μὲ πηλὸν ἐκ χώματος ἢ ἀλλο. τί δὲν συντελεστέον
ἐν δύο ὥρεσιν ἐν τῇ αἰχμῇ ἐν τῇ κατασκευασμένῳ

- 9) Ἡ ὥς ἄνω προετοιμασία τοῦ ἀλωνιοῦ καὶ ἡ ἐνάρξις τοῦ ἀλωνι-
σμοῦ γίνεται ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ; Ἡ προετοιμασία τοῦ
ἀλωνιοῦ δὲν γίνεται ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν Ἡ ἐνάρξις τοῦ
ἀλωνισμοῦ δὲν γίνεται Τρίτη, ἡ δὲ ὥρᾳ ἐνάρξεως ἐν τῇ
ἡ 11^ῃ ὠριότητι ὠρίωνος.

- 10) Πῶς γίνεται ἡ τοποθέτησις εἰς τὸ ἀλώνι τῶν δεματιῶν, ὅπου
ὑπάρχει ἀλωνόστυλος, ὥς καὶ τὸ ἀπλωμα τῶν σταχύων πρὸς ἄλω-

νισμόν ; Περιγράψατε τὸν τρόπον τοῦτον ἢ οἰονδήποτε ἄλλον.

11) Πῶς γίνεται τὸ ἀλώνισμα τῶν σταχύων διὰ τῆς χρησιμοποιοῦσης ζῶων (βοῶν, ἵππων κλπ.).

α) Ἀλώνισμα πρὸς ἀχυροποίησιν τῶν σταχύων διὰ τῆς καταπατήσεως αὐτῶν ὑπὸ περιφερομένων ζῶων (βοῶν, ἵππων κλπ.). Πολλαχοῦ τοποθετεῖται πρὸς τοῦτο καθέτως εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀλωνίου στυλὸς αὐλὸς, ὕψους δύο μέτρων (καλούμενος στιγχερός, στρουλουργας, δοικάνη, βουκάνη κ.ἄ.), ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐξαρτῶνται σχοινία, ὡς εἰς τὸ ἀνωτέρω σχεδιαγράφημα, διὰ νὰ συγκρατοῦνται ἀπὸ τὸ ἕτερον ἄκρον τῶν τῶν ζῶα, ὥστε νὰ περιφέρωνται κυκλικῶς, «νὰ ἔρχωνται γῦρες», καὶ οὕτω νὰ κόβουν τὰ στάχυα. *Ἔδω. βόδια δὲν ἀλώνισαν ὥστε εἰς τὴν κόνιν ἵπποι, ἐνὶ στήθεσι καὶ ἐν ἐνὶ στήθεσι δύναι. εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀλωνίου τὸ ὅσον τὸ ἐνὶ στήθεσι τοῦ ὁποῖου ἐξαρτῶνται σχοινία ἀπὸ τοῦ ὁποῖου δύνονται τὰ ζῶα, ὥστε νὰ περιφέρωνται κυκλικῶς.*

(ἴδε' ἐπερὶ ἄνω).

β) Πῶς ζεύονται οἱ βόες, τὰ ἄλογα κλπ. διὰ τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ ἀλωνισμού. Πῶς συνδέεται τὸ σχοινὶ ἀπὸ τὸν κάθετον ἀλωνο-στυλὸν μὲ τὰ ζῶα; (Εἰς τινας τόπους δένεται τὸ σχοινὶ εἰς θηλειάς, αἱ ὁποῖαι περιβάλλουν τὸν λαιμὸν τῶν ζῶων. Εἰς ἄλλους τόπους εἰς τὸ ἀλώνισμα διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲν ὑπάρχει στυλὸς εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀλωνίου. Τὰ ἀλώνιζοντα ζῶα περιφέρονται συνδεδεμένα εἰς σειρὰν διὰ σχοινίου, τὸ ὁποῖον σχηματίζει θηλειὰς περὶ τὸν λαιμὸν ἐκάστου ζῶου. Περιγράψατε ὅπου ὑπῆρχεν (ἢ διατηρεῖται ἀκόμη) ἀλωνισμὸς κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, παραθέτον-

δ) Ἀπὸ ποίαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἀρχίζει ὁ ἀλωνισμός, κατὰ ποίαν δὲ διακόπτεται διὰ τὰ ἐπαναληφθῆ τὴν ἐπομένην. ; *Ὁ ἀλωνισμός ἀρχίζει ἀπὸ τῆς 11^{ης} πρὶν μεσημέριος καὶ μετὰ μεσ. 3-5 ὥρες ἔχει τελευτήσει πότε δὲν συνεκχέεται τὴν ἐπομένην πρὶν σ. ἀγωνισμός*

12) Ποία ἄλλα ἀλωνιστικὰ ἐργαλεῖα εἶναι ἐν χρήσει; (Εἰς τινες τόπους χρησιμοποιοῖται ἐπίμηκες ξύλον, τὸ ὁποῖον, καλούμενον διχάλι, δικούλι, δουκράνι κλπ., ἔχει τὸ ἄκρον ὀδοντωτὸν ὑπὸ τὴν κατωτέρω μορφήν): *κατὰ τὰς γέφυρας τοῦ ἀγωνισμοῦ ἔσται κατὰ τὸ γύρισμα καὶ τὸ ἀνιψισμα. χρυσοφοιοῦνται καὶ τριμοσχία (μὲν γὰρ ἔχει 2 μὲν δύο) καὶ τὸ γρομῆχε*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ

13) Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀλωνισμοῦ ὁ γεωργὸς μὲ τὸ διχάλι ἢ τὸ δικράνι, ἐρχόμενος γύρω εἰς τὸ ἀλώνι, ρίπτει ἐντὸς τοῦ κύκλου τὸν ὁποῖον διαγράφουν τὰ ζῶα ἢ τὸ ἀλωνιστικὸν μηχανήμα τοὺς ἀκόπους στάχους ; *Ὅχι μόνον ρίπτανται ἐν τῷ ἀλώνι αἱ ἄκοποι στάχυες ἀλλὰ καὶ αἱ κατὰ τὰς ἐξωτερικὰς ἐρχονται ἐν τῷ ἀλώνι μὲ τὴν βοῦν καὶ τὸν τριμονχίον*

14) Ἦτο ἐν χρήσει ἐιδικὴ ἀλωνόβεργα διὰ τὴν ὀδήγησιν καὶ τὸ κτύπημα τῶν ζῶων ; (Ἐν Κρήτῃ λέγεται αὕτη βουκέντρι· ἀλλαχοῦ φκέντρα). Πόσον μῆκος εἶχε καὶ ποία ἡ κατασκευὴ τῆς ; (Σχεδιάσατε τὴν ράβδον αὐτήν). (Βλέπε κατωτέρω εἰκόνα). *Διὰ τὴν ὀδήγησιν καὶ τὸ κτύπημα τῶν ζῶων ἐν τῷ ἀλώνι τοῦ δούλου καὶ τοῦ μακροῦς ἐρχεται ἀπὸ ἐλπί*

- 15) Πώς λέγεται ἡ ἐργασία τοῦ ἀλωνίσματος ἐνὸς ἀπλώματος, δηλ. ἐνὸς στρώματος σταχύων ἐντὸς τοῦ ἀλωνιοῦ. (Ἐν Κρήτῃ καλεῖται δούλα). Πόσαι στρώσεις (δηλ. ἀπλώματα) σίτου, κριθῆς, βρώμης κλπ. ἤλωνίζοντο καθ' ἡμέραν. *Λέχεται· μία· ἄλωνιδια· ἢ... μία· ἄλωνια· Μία· ἄλωνισια· μόνον· ἡδύνατο· να... ἄλωνισιὰ ἢ· μία· ἡμέρα·*.....

- 16) Πώς λέγονται οἱ ἀλωνισθέντες στάχυες, προτοῦ λιχνισθοῦν διὰ τὰ ἀποχωρισθοῦν τὰ ἄχυρα ἀπὸ τὸν καρπὸν ; (ἐν Κρήτῃ : μάλαμα)
..... *Λέχονται· μαφωμένοι*.....

- 17) Ποιοὶ ἀλωνίζουν : ὁ ἴδιος ὁ γεωργὸς μὲ ἰδικὰ του ζῶα ἢ ὑπῆρχον (ἢ ὑπάρχουν ἀκόμη) εἰδικοί ἀλωνισταί (ἐν Αἰτωλίᾳ : βαλμάδες, δηλ. τσοπάνηδες, καλούμενοι ἀλωνισαῖοι καὶ ἀγωγιάτες), οἱ ὅποιοι εἶχον βοδία ἢ ἀλογα καὶ ἀνελάμβανον τὸν ἀλωνισμὸν.....

Ἀλωνίζον· οἱ ἴδιοι· αἱ χυρχοί· παλαιότατα... ὅπως· ὑπῆρχον· καὶ· εἰδικὰ· ἄλωνισταῖς· τρέφοντες· ζῶα· μὲ· βοῦς· τὸν· ἄλωνισμὸν· εἰς· ἄριστον· ἐργασίαν· εἰς· μισθὸν· εἰς· δὲν· ἄχον· ζῶα.....

- 18) Πλὴν τοῦ μέσου τούτου μὲ ζῶα καὶ μὲ ἀλωνιστικὸν ἐργαλεῖον ὑπῆρχον παλαιότερον εἰς χρῆσιν ἄλλα μέσα χωρισμοῦ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τοὺς στάχυν· π.χ. τὸ κοπάνισμα αὐτῶν μὲ χονδρὸν ξύλον (τὸν κόπανον) ἢ μὲ ἄλλον τρόπον ; (βλ. κατωτέρω ἐν σελ. 26 εἰκόνα).

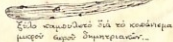
.. Αἰσχέεται· τῶν· αἰκαγενειῶν· ἀγωνίσαν· μὲ· χαλκὴν· σφαδίστην· μὲ· τοὺς· δένδρεϊς· (ἰδὲ· τετραῦδα) ἢ· μὲ· μόνον· δένδρεϊς· τὰς· μικρὰς· σφαδίστην·

- 19) Ὁ κόπανος οὗτος πῶς ἐλέγετο· ἐκ ποίου ξύλου κατεσκευάζετο· πόσον μῆκος καὶ πᾶχος εἶχε καὶ ποῖον τὸ σχῆμά του ; *Ἐλέγετο· κόπανος· ἦτο· κατεσκευασμένος· ἐν· ξύλῳ· ἐλάῳ· εἶχε· μῆκος· 30-35· ἐκατοστά·· εἶχε· ἐχθρὰ· μηχανισμόν· μὲ· δένδρεϊς·*

12-15· ἐκατοστά·

20) Τὸ κοπάνισμα τῶν σταχύων ἐγένετο εἰς τὸ ἀλώνι ἢ εἰς τὴν αὐλήν; Διὰ ποῖα δημητριακὰ ἐγένετο (ἢ γίνεται) χρῆσις τοῦ κοπάνου (π.χ. φακῆς, ρεβιθιῶν κλπ.).

Καὶ ἐκὼς κοπάνισμα ἐγένετο... εἰς...
τὰ ἔχνη. Μὲ τὸν κοπάνον ἐκοπανίζοντο... μόνον... τὰ...
κόντυμα, τὰ ἄχλη καὶ τὰ ρεβύδια. Οἱ στήχες δὲν ἐμωσαντο...
ἀλλ' ἐκρίνοντο μὲ τὰς δράφτες ἢ μονοδάφτες.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ πόσων καὶ ποίων προσώπων ἐγένετο· μόνον ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς οικογενείας ἢ καὶ συγγενῶν; Ἀνελάμβανον τὸ ἔργον τοῦτο ἄλλα πρόσωπα ἐπ' ἀμοιβῇ; Πῶς ἐκαλοῦντο τὰ πρόσωπα αὐτά; Πῶς ἐγένετο τὸ κοπάνισμα τοῦτο διὰ τὰ δημητριακὰ μεγάλων παραγωγῶν; Τὰ κοπάνισμα ἐγένετο ὑπὸ μίας ἢ διὰ γυναικῶν τῆς αὐτῆς οικογενείας, διότι τὰ κοπανίσματα αὐτὰ ἐλίγη. Ὅταν δὲν εἶχε κανὴν ζωὰ ὁ ἄχνηρος τῶν ἐσθίων ἐγένετο μὲ τὰς δράφτες, εἰδυοὶ δαρτιότες δὲν ὑπῆρχον καὶ ὡς τοῦτο αὐτῶν ἐπ' ἀχλὺς ἐκρηβινοῦσαν ἐκκρίνοντο συνήχοντο ἐκίχη... εἰς τὰς ἐχμῶνας αὐτῶν ἐπ' ἀφαιρῇ τῆς χρεῖμας. Συνήδως ὅμως αἱ ἀχλὺς οἱ δίδετον ζωὰ διὰ τοῦτο δὲν ἐκρηβινοῦσαν δαρτιότες.

21) Ποῦ ἐτοποθετοῦντο (ἐξηπλοῦντο) οἱ στάχες διὰ τὸ κοπάνισμα. Ἐγένετο τοῦτο ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐπὶ ξύλου; Πόσαι στρώσεις (δηλ. ἀπλώματα) σταχύων ἐκοπανίζοντο τὴν ἡμέραν; Τὸ κοπάνισμα ἀπέβλεπε μόνον εἰς τὸν χωρισμὸν τοῦ καρποῦ ἢ

καὶ εἰς τὴν ἀχυροποίησιν τῶν σταχύων; (Περιγράψατε λεπτομερῶς τὸν τρόπον τοῦτον χωρισμοῦ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τοὺς στάχους, παραθέτοντες σχεδιαγραφήματα ἢ φωτογραφίας) *Λιὰ νὰ κωδικοποιήσῃς τὰς δάρτεας θὰ στάχους ἐξωχῶντο εἰς τὸ ἄνω, ὡς καὶ εἰς τὸν ἀγωνιστὴν μὲ τὰ ξῶα, μὲ τὴν διαφοράν διὰ πρὸς τὸ κέντρον τοῦ ἄνω, δὲν ἀνιῖται μικρὸς κωδικοποιῶς χωρὶς. Μία ἀγωνία κωδικοποιῶς δάρτεας τῶν ἐξωτερικῶν. Τὸ δάρτεας ἀνιῖται εἰς τὸν χωρισμὸν τοῦ καρποῦ, ἀλλ' ἀναγκαστικῶς ἀχυροποιῶνται καὶ οἱ στάχυες; (ἴδὲ πινελίον.)*

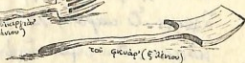
- 22) Κατὰ τὸ ἀλώνισμα διὰ τῶν ζώων, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τοῦ κοπάνου, ἐτραγουδοῦντο τραγούδια; Ἐὰν ναί, ποῖα;

Κατὰ τὸ κοπάνισμα μήπως ἐλέγοντο εἰδικὰ δίστιχα ἢ φράσεις διὰ τὸν συντονισμὸν τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἐργασίας; *Κατὰ τὸ ἀλώνισμα μὲ ξῶα ἐτραγουδοῦντο τραγούδια, κατὰ τὸ ἀλώνισμα ἄλλως μὲ τῶν δάρτεας δὲν ἐτραγουδοῦντο, οὐδὲ δίστιχα ἢ φράσεις ἐλέγοντο.*

- 23) Πότε τὸ πρῶτον ἐγίνε χρῆσις ἀλωνιστικῆς μηχανῆς εἰς τὸν τόπον σας. Ποῖος τὴν ἐπρομηθεύθη (πρόσωπον, συνεταιρισμὸς κλπ.). (Περιγράψατε τὸν τρόπον λειτουργίας αὐτῆς) *Χρῆσις ἀλωνιστικῆς μηχανῆς ἐγένετο τὸ 1942 καὶ ἀντικειν. εἰς ἀρρέστησιν.*

β'. Λίχνισμα

- 1) Πῶς λέγονται οἱ ἀλωνισμένοι στάχυες, ἐτοησμένοι διὰ τὸ λίχνισμα (ἐν Αἰτωλίᾳ: λειῶμα, ἐν Κρήτῃ: μάλαμα). Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον σωρεῦται τὸ λειῶμα διὰ τὸ λίχνισμα; πῶς λέγεται τοῦτο (εἰς Κρήτην: θρινάκι, εἰς Αἰτωλίαν καὶ Πελοπόννησον: δικριάνι, ἀλλαχοῦ: δικιργιάνι) καὶ ποῖον τὸ σχῆμα αὐτοῦ. *Οἱ ἀλωνιστὴς στάχυες, ἐταησμένοι διὰ τὸ λίχνισμα, λήχονται κατωφρίνοι. Οὕτως δὲν σωρεύονται, ἀντὶ τοῦ χρεώδην τοιοῦτον. εἰ γίνονται μὲ τὰ πόδια, τὸ φρουαῖχι καὶ μὲ τὰ τρεκουλία*

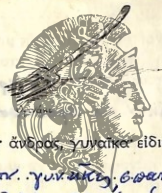

Ὁ σχηματιζόμενος σωρὸς ἔχει σχῆμα στρογγύλον ἢ ἐπίμηκες; Προτοῦ ἀρχίσῃ τὸ λίχνισμα (ἀνέμισμα) πρὸς ἀποχωρισμὸν τοῦ ἀχύρου

ἀπὸ τὸν καρπὸν, καρφώνεται τι ἐπάνω εἰς τὸν σωρόν ; Μήπως μα-
χαίρι, τὸ θρινάκι ἢ ἄλλο τι ; Τί λέγεται κατὰ τὴν πράξιν ταύτην
καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν γίνεται τὸ ἔθιμον τοῦτο. *Δὲν δίδεται ἐπι-
κὸν. ἐχῆρα. εἰς τῶν καρφωμένων. ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ εἰκόλον. θα-
ρβύκει. ὡς εἶχε κατὰ τὸ χύσιμο. τῶν σείων. ἢ ὡς εἶχε μετὰ
τοῖς δαρτιοῖς. εἰς τὸν σωρόν. δὲν μαργώνεται οὔτε. το-
ποθετεῖται. τίποτε,*

- 2) Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον γίνεται τὸ ἀνέμισμα ; (Πῶς λέγεται τοῦτο :
φυτάρι, θρινάκι ; Ἰχνογραφήσατε τοῦτο. *Τὸ ἀνέμισμα. γίνεσθαι.
ἐν τῇ τρεκούχῃ, σφραῦνῃ, ξυλόφτυαρο, δουινάδα,
..... (ἐν τῇ τεφύρῳ).*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

- 3) Ποῖος λιχνᾶ (ἀνεμίζει)· ἄνδρας, γυναῖκα· εἰδικὸς λιχνιστὴς ἐπ' ἀμοιβῇ ;
*.. Ἀνεμίζουν. μόσας. γυναῖκα, θρασυώτατα. ἄνδρες,
.. εὐδομοὶ. λιχνιστοὶ. ἐν ἀμοιβῇ. δὲν. ἀπαρχοῦν.*
- 4) Πῶς λέγονται τὰ χονδρὰ τεμάχια τῶν σταχύων, τὰ ὅποια μετὰ τὸ
λίχνισμα παραμένουν μετὰ τοῦ καρποῦ. (εἰς τινὰς τόπους καλοῦν-
ται : κόντυλοι, κόμπια). Πῶς ἀποχωρίζεται ὁ καρπὸς ἀπὸ τοὺς κον-
τύλους ἢ τὰ κόμπια ; Ποῦ συνηθίζεται νὰ γίνεται δεύτερον ἀλώ-
νισμα διὰ τῶν ποδῶν τῶν ζώων, ὥστε νὰ ἀποφλοιωθῇ ὁ σῖτος κλπ ;
*Τὰ χονδρὰ τεμάχια. τῶν σταχύων. τὰ ἀπὸ τοῦ. χέρονται.
κόντυλα. ὅσα σπέρματα ἔχουν. τὰ κόντυλα. χέρονται
ἀλλοιῶς. ὁ καρπὸς. ὡς. τὰ κόντυλα. ἀποχωρίζονται. μετὰ τὸν
κόντυλον. Δεύτερον. ἐξάνισμα. πρὸς ἄλλο. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς.
δὲν γίνεται*
- 5) Πῶς γίνεται ἡ ζεύξις τῶν ζώων διὰ τὸ δεύτερον, ὡς ἀνωτέρω, ἀλώ-
νισμα ; Ποῦ ἀπαντᾷται τὸ ἀλώνισμα τοῦτο· πῶς λέγεται ; (Ἐν

Κρήτη: ξεβαβούλισμα και καρπολώνεμα)· διὰ ποῖα δημητριακὰ συν-
ηθίζεται τοῦτο

- 6) Ἀφοῦ διὰ τοῦ λιχνίσματος (άνεμίσματος) ἀποχωρισθοῦν τὰ ἄχυρα,
πῶς γίνεται ἡ διαλογή τοῦ καρποῦ ἀπὸ τὰ μετ' αὐτοῦ παραμείναντα
χονδρὰ τεμάχια τῶν σταχύων (τοὺς κοντύλους, κόμπια κ.ἄ.) ;

... Ἡ διαλογή γίνεται μετὰ τὴν σιμινιέττα καὶ τὸ δρεμόνι ...

Γίνεται τοῦτο κατὰ τὸ άνέμισμα, ἀπομακρυνομένων τῶν ξένων αὐτῶν
ὕλων ὑπὸ γυναικὸς διὰ σαρώθρου, ἢ δι' ἄλλων μέσων, ὡς π.χ. κόσκι-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

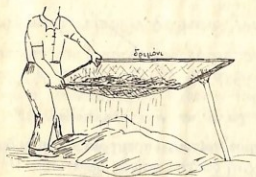
ΑΘΗΝΩΝ

κόσκινον παλιό δερμάτινο

κόσκιον ἢ ἀριλόγιον

δρεμόνι

νων μετὰ ὅπας διαφορῶν μεγεθῶν· π.χ. μετὰ τὸ κόσκινον τὸ καλούμενον
κατὰ τόπους : βολίστρης, δερμόνι, δορμόνι, δριμόνι, ρεμόνι κλπ.

(Περιγράψατε λεπτομερῶς τοὺς ἐν χρήσει παλαιότερον (ἢ καὶ σήμερον) τρόπους χωρισμοῦ τῶν κόκκων τῶν δημητριακῶν ἀπὸ τὰ ἄχυρα καὶ τὰς ἄλλας ὕλας. Ἰχνογραφήσατε δὲ ἢ παραθέσατε φωτογραφίας τῶν ἐν χρήσει ἐργαλείων καὶ σκευῶν) Τὰ χονδροτέρη ἄχυρα...
ἡσυχρίζονται μὲ τὴ δίχαλα καὶ τὴ... τὰ χονδροτέρη μὲ

τὰ τρεσκίχι καὶ τὴ σερούνα, καὶ τὴ χύριμη μὲ τοὺς ἀδέ-
ρες μὲ τὸ ζυγύτικο καὶ τὴ πυμινίδα. Τὰ κόνιχα,
τὰ ἄχαλα καὶ χίγες ἔρες ἡσυχρίζονται μὲ τὴ πυμινίδα
καὶ τὸ δρυμόνι...

- 7) Ὄταν ἐτοιμασθῇ, ὡς ἀνωτέρω, ὁ καρπὸς σχηματίζεται εἰς σωρόν ; Μὲ ποῖον ἐργαλεῖον σωρεύεται; Χαράσσεται ἐπὶ τοῦ σωροῦ σταυρός ; Πῶς χαράσσεται καὶ ποία ἡ μορφή του. Μήπως ἐμπηγνύεται κατόπιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ σωροῦ τὸ ἐργαλεῖον τοῦ λιχνίσματος (θρινάκι, φτυάρι), ἐπακολουθεῖ δὲ καὶ προσκύνησις καὶ ἀσπασμὸς τοῦ σωροῦ ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ ; Μετὰ τὴν ἐτοιμασίαν τῶν πα-
ρῶν, συνιῶν αὐτὸς ὡρίζεται ἐπὶ μαζῆς καὶ ὡρίζεται ἐπὶ...
ἐπὶ ὡρίαν ἐπὶ κονδύρι. Ἀποφινιμαίνεται ὡρὲς αὐτῶν
κων. χριέβεται ἐπὶ τὸ ἡσυχρῖνον παρῶν. Σταυρὸς μὲ τὸ
τρεσκίχι, ἡριέβεται μὲ τὸ ἡσυχρῖνον παρῶν καὶ ἡριέβ.
ἡσυχρῖνον. ρίχνεται ἐπὶ ἐπὶ κίττα...

- 8) Ἀλλὰ ἔθιμα προτοῦ νὰ μεταφερθῇ ὁ καρπὸς (σίτος, κριθή κλπ.) εἰς τὴν ἀποθήκην.

γ'.1) Ποῖαι ὀφείλαι πρὸς τρίτους ἔπρεπε νὰ καταβληθοῦν εἰς εἶδος ἀμέσως εἰς τὸ ἁλώνι· π.χ. ἡ δεκάτη, κοινῶς δεκάτισμα. Ποία ἦτο ἡ συνήθεια. Ἦρχετο ὁ δεκατιστὴς εἰς τὸ ἁλώνι; Μὲ ποῖον μέτρον (δοχεῖον) ἐγίνετο ἡ μέτρησις τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς κλπ., διὰ τὴν εἱπραξίν ὑπὸ τοῦ δεκατιστοῦ τοῦ «δεκάτου». (Σημειώσατε τὸ ὄνομα τοῦ μετρητοῦ, τὴν

χωρητικότητα του εἰς ὀκάδας, εἰς κοιλὰ κλπ., παραθέσατε δὲ καὶ ἰχνο-
γράφημα αὐτοῦ· βλ. κατωτέρω σχετικὰς εἰκόνας). *Εἰς τὸ ἀλώνι. κατεβά-*

· χετο. ἢ ἀραβή. πῦν. ἄλωνιστοῦ, ὅταν ἄλωνε. μὲ ῥάβδον καὶ ζῦμα. Ἐξήλθον
· τὸ 1/2. πῦν. ωαρ. χδίντος, κερσοῦ. Ἐρετρῶτο. μὲ δοχεῖο, τὸ.
· μισοκούτρουρο. Ἔνα μισοκούτρουρο. ὅτῳ. ἐξήμ. 25. χίτρες ὀρίσων.
Ἔνα χιλιόγερμο εἶναι 2,2 ὀρίσων χίτρες.

2) Ποῖα ἄλλα βάρη κατεβάλλοντο εἰς εἶδος εἰς τὸ ἀλώνι ;

- α) τὸ παπαδιάτικο,
- β) τὸ ἀγροφυλακιάτικο,
- γ) τὸ γυφτιάτικο,
- δ) τὸ ἀλωνιστικὸ κλπ.

Σημειώσατε τὰ ἐν χρήσει παλαιότερον μέτρα τῶν δημητριακῶν (δόνομα,
χωρητικότης, σχῆμα, καὶ παραθέσατε ἰχνογραφήματα ἢ φωτο-
γραφίας αὐτῶν). *Ταῦτα ἦσαν. ἕνα δοχεῖο. τὸ μεγαλύτερον ἦτο*
· τὰ μισοκούτρουρα. Κάθε μισοκούτρουρον ἐχωρίζετο. εἰς δύο. μισοκούτρουρα,
κάθε μισοκούτρουρον. εἰς δύο. κοῖλα, καὶ δύο. κοῖλα. εἰς δύο. μισοκούτρουρα.
Ἐξήμ. μισοκούτρουρα. ἔκανον. ἕνα. μέτρον,
ἕνα. μισοκούτρουρον. ὅτῳ. ἐξήμ. 50. χίτρες, ἕνα. μισοκούτρουρον. βάρη 25 χίτρες.

3) Ποῦ ἀπεθηκεύετο κατόπιν ἡ παραγωγή (ὁ καρπὸς) ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ
ἐντὸς τῆς οἰκίας (εἰς ποῖα δοχεῖα) ἢ εἰς ἀγρούς ἐντὸς εἰδικῶν λάκ-
κων ; (Σημειώσατε λεπτομερῶς εἰς ἑκάστην περίπτωσιν τὰς σχετι-
κὰς συνθηκὰς) *Ἡ ἀποθήκευσις ἐγένετο ἐντὸς τῶν οἰκιῶν. εἰς δοχεῖα*
· ὡς. τὰ διαφανή, κλωσέες, .. σαχιά λουτζα.
· (εἰς. τρεῖς. ὀρίσων).

4) Τὸ ἄχυρον ποῦ ἀπεθηκεύετο. Εἰς ἀποθήκην (ἀχυρῶνα) ἐντὸς τοῦ
χωρίου ἢ εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ παρὰ τὸ ἀλώνι. Πῶς ἐγένετο ἡ ἀποθή-

κευσις εἰς τὴν ὑπαιθρον; Τὸ ἄχυρον μετεγέρτο μὲν πρὸς ἐνὸς καὶ ᾠδονκύνετο ἐνὸς τοῦ χωρίου ἐς τὰ ἀχιδόματα. Ἀρχότερον ᾠδονκύνετο εἰς ἀχίριες ἐξ ἑλλήων χωρίων τοῦ χωρίου (ὡς τετράδιο)

- 5) Πῶς ἐγένετο (ἢ γίνεται) ἡ διαλογή τοῦ σπόρου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θερισμοῦ ἀπὸ τῶν καλυτέρων στάχυς ἢ μετὰ τὸ ἀλώνισμα; Ἡ διαλογή τοῦ σπόρου ἐγένετο κατὰ τὴν συγῆλκτον καὶ μετεγέρτο τὰ δέματα ὡς τὴν θεωνία ἐς τὸ ἀλόνι. Ὅσα δέματα πένθην μετεγέρτο καὶ μὲν ὀλιγώτερον βιβνόχορτα τὰ ἔβαλαν χωρὶς τὰ δέματα τὰ πρὸς τὸν θεωνίον μὲν τὰ δέματα

- 6) Μήπως ὅπου γίνεται ἡ διαλογή τοῦ σπόρου πρὸ τοῦ θερισμοῦ κατασκευάζεται τότε ἢ μετὰ τὸν θερισμὸν πλέγμα (πλεκτή) ἐκ σταχυῶν, τὸ ὅποιον ἀναρτάται εἰς τὸ εἰκονοστάσιον ἢ ὅπισθεν τῆς θύρας κλπ;

Πῶς λέγεται ἡ πλεκτή αὕτη; Ποῖον τὸ σχῆμα τῆς ποῦ φυλάσσεται. πρὸς ποῖον σκόπον καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον;

Δ'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΠΥΡΑΙ

- α'. 1) Κατὰ ποίας ἡμέρας τοῦ ἔτους λαμβάνει χώραν κατ' ἔθιμον εἰς τὸν τόπον σας ἀναμνα φωτιάς εἰς τὸ ὑπαιθρον. (Π.χ. παραμονὴ Χριστουγέννων, ἑσπέρas 23 Ἰουνίου (Κληδόνου), Ἀποκριές, πρώτη Μαρτίου, Πάσχα (κάψιμο τοῦ Ἰούδα), ἑσπέρas τῆς 31 Αὐγούστου κλπ.)

.. λαμβάνει χώραν μόνον τὸ ἑσπέρas τῆς 23ης
 Ἰουνίου. ἢ τοι τὸ ἑσπέρas τῆς παραμονῆς τῆς εορτῆς
 τ. Ἡ. Γιαννίου τοῦ Παρθενίου

Εἰς ποίας ἡμέρας, ποῖαν ὥραν καὶ εἰς ποῖον μέρος; Ο. Ἡ. λημδα-
 τινες ἀναμνόνται μόνον βουρουθώδη. 6 τίς
 ἀφοδίες. καὶ δε. ὁδοιού

2) Πώς λέγεται ή φωτιά αυτή ; (π.χ. φανός, άφανός κλπ.).....

.....Λέγεται...χηματίνια.....

β'. 1) Ποιοι ανάπτουν την πυράν· παιδιά, ήλικιωμένοι, ποιος άλλος ;

.....Τήν· φωτιά· ανάπτει· οἷος· δίδωτε.....

2) Ποιος ή ποιοι συλλέγουν τὰ ξύλα, θάμνους κλπ. διά την πυράν.

Τὰ κλέπτουν ; "Αν ναι, από ποιον μέρος ; Δέν· συλλέγουν· ξύλα· μὲν·
παρὰ· μόνον· ἄχυρα· καὶ· σθανιώτην· βανούς·· Κάθε· συλλέκτης
τὰ· ἀφαιρῶνται· μὲν· τὰ· ἰδίου· του·· Τὰ· παιδία· συνήδως· τὰ· μέγιστον
ἀπὸ· τὰ· ἄχυντα·· Συλλέγεται·· πᾶν· κυρίως· αἱ· γυνεῖς··

3) Πώς γίνεται ή συγκέντρωσις των. (Περιγράψατε λεπτομερῶς)

...Τὰ· ἄχυρα·· συγκεντρώνονται· ἐν· τρεῖς· δωραῖς·· Ἐξ· ὧ· ἀπὸ

τὸ· καίτε· καὶ· οἰκογενεῖς· ἢ· τὰ· ἐπὶ· ἡγοδία· τῆς· οἰκογενεῖς··

Οἱ· δωροὶ· εὐρίσκονται· ἐπὶ· τῆς· αὐτῆς· ἐνδίας·· Μεταφέρονται

κατὰ· ἄγκυρες·· οἱ· φανοὶ· καὶ· τὰ· ἄχυρα··

γ'. Ποῖαι αἱ συνήθειαι εἰς κάθε τόπον διά κάθε πυράν ;

1) Προσευχαί, διάφοροι ἐπικλήσεις, ξόρκια, ἄσματα, κρότοι, θόρυβος.

Καταγράψατε τὰ σχετικὰ κείμενα

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2) Πηδήματα, χοροὶ γύρω ἀπὸ την πυράν. (Περιγραφή λεπτομερῆς)

Ἀρχίζουν· ἀπὸ· τῆς· φωτῆς· χηματίνια· καὶ· σθανίων· ὅλως·

Ἐπειτα· σπῶν· ἀπὸ· τῆς· τελευταίης· χηματίνια· καὶ

· ὑδάτων· ὑπὲρ· τῆς· φωτῆς· Ἐπειτα· σπῶν· ἀπὸ· τῶς·

· φωτῆς· καὶ· ὑδάτων· ἐπὶ· τῆς· τελευταίης· διαστάσεως· σπῶν

καὶ· τὴν· τρεῖς· τρεῖς· ὑψίστην·

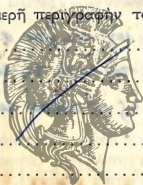
- 3) Τί καίονται εἰς τὰς πυρὰς αὐτάς· (κάψιμον τροχοῦ ἀμάξης, λουλουδιῶν τοῦ Μάρτη, τοῦ στεφάνου τῆς Πρωτομαγιάς κλπ.)

..... Δὲν καίουν τίποτα.

- 4) Καίονται (ἢ ἐκαίοντο) ὁμοιώματα· π.χ. κατὰ τὸ Πάσχα ὁμοίωμα τοῦ Ἰούδα (περιγράψατε λεπτομερῶς)

- 5) Παραθέσατε λεπτομερῆ περιγραφὴν τοῦ ἐθίμου εἰς τὸν τόπον σας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

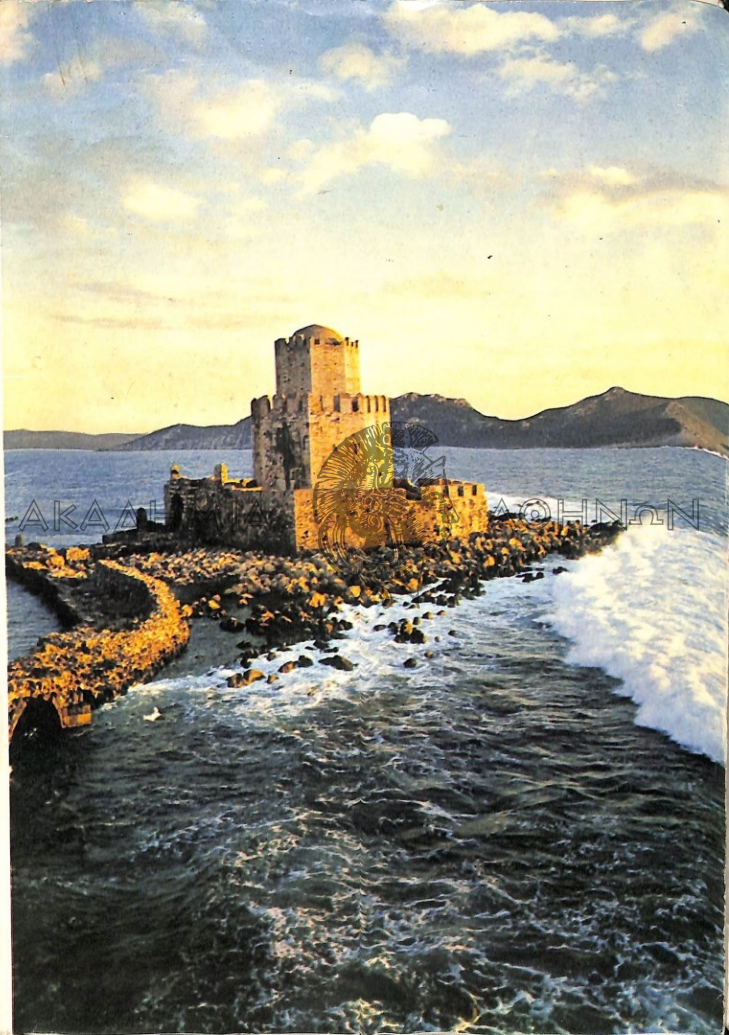

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Συλλογή ύλης

ἐν τῷ ἐξεταζομένου τόπου

τῆς Κοινότητος Πενιέρης (παλαιότερον ὄνομα: Πενιέρη)

τῆς ἑπαρχίας Κερκύρας, τοῦ Νομοῦ Κερκύρας

ἀναγερομένη

α) ἐν βυθίσματα ὠραῆς, δερσιβοῦ καὶ ἀχωνισβοῦ, ὠροεῖτι δὲ καὶ ἐν τὰ ἐργασίᾳ τὰ χρησιμοποιοιθέντα ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ μετ' αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐργασίᾳ αὐτῆς, ὡς καὶ τὰ συνδεδεμένα ὡρὸς αὐτῆς ἔδρα καὶ

β) ἐν τὰς ἐπιβίᾳ φανῆς, αἱ ὁποῖαι ἀνάπτονται ἐν δη-
μοσίου χώρου.

ἐν συλλογῇ

ὑπὸ τοῦ Κουρῆ Κων/νου τοῦ Νικηφόρου Δημοδιδάσκ-
ου τοῦ 4/δεσίου Δημοτικῶν Σχολείων Ἀγίων Θεοδώρων

τῆς Α' ἑκπαιδευτικῆς Περιφερείας Κερκύρας κατὰ
τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 12-12-1969 ἕως 30-1-1970

καὶ παρασχέδωσα ἀπὸ ἐμπροστίας

ὀρίξον γεωργῶν ἐν γεννήσεως κατοικοῦντων μέχρι
σήμερον ἐν Πενιέρῃ, ὡς καὶ ἐν δύο γυναικῶν, γεωργῶν,
κεχωρισμένως ἐρωτηθεισῶν:

α) Κουρῆς Ἰωάννης Ἀντωνίου (γεωργός, βυθολάτης, ἀχωνιστής
καὶ βοσκός), ἡλικία 77, χρηματικῆς γνώσεως ἀγράμματος.

β) Κουρῆς Στυλιανός Ἀνδρίου, ἡλικία 78, ὁμοφυοῦς ἔλλη-

νικητοῦ Σχοχίου

- δ) Ζερβός Στέφανος Ἀνδρέου ἑτῶν 65, Γ' Δημοτικοῦ
ε) Κουρῆς Ἰωάννης Γρηγορίου ἑτῶν 92, Γ' Δημοτικοῦ
ε) Κουρῆς Φώτιος Νικοχίου ἑτῶν 73 ἀσκήματος Δημοτικοῦ
καί
στ) Εὐφροσύνη εὐφυγος Κουρῆ Σπυρίδωνος, ἑτῶν 64, Β' Δημοτικοῦ
ζ) Κουρῆ Πιερῖνα Νικοχίου, ἑτῶν 65, ἀγράμματος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Α'. Τὰ γεωργικὰ κτήματα ἀπὸ τοῦ 1920

Ὁ τόπος, ὁ ὁποῖος ἐξετάζεται εὐρίσκεται εἰς τὸ νοτιώτατον ἄκρον τῆς γῆσου Κερκίρας. Εἶναι ὁ χωρὸς, εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκονται τὰ κτήματα τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Πεννιήρης, ἣτις περιλαμβάνει τέσσαρα χωρία 1) τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου 2) τὸ Ποτάμι 3) τὰ Μεγίλια καὶ 4) τὸν Κάβον.

Τὰ τρία ὡρῶτα συνεχονται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νομίζει τις ὅτι συνιστοῦν ἓν χωρίον. Τὸ πρῶτον ὅμως εἶναι ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν χωρῶν ἀκολουθῶν ἀμὴν ὁμοίαν, ἀμὴν κατεστῆκεν ὡς ἀπὸς τῆς ἀγροτικῆς ἀσχολίας, τὰ χρησιμοποιούμενα ἢ χρησιμοποιούμενα ἀγροτικὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ πάντας εἴδους γεωργικὰ ἢ ἄλλα ἔδρια καὶ ἡδη διὰ τούτων ἐν ταῖς κατωτέραις χέροντες Πεννιήριον ἢ Πεννιήριώτες δὲ ἐννοῶμεν μόνον τὰ τρία ταῦτα χωρία ἢ τοὺς κατοίκους αὐτῶν, ἐξμπορούμενον τοῦ Κάβου ὡς ἀνέχοντος περὶ τὰ τὰ τέσσαρα χιλιόμετρα ἐν τῶν τριῶν ὡρῶν.

Ἡ περὶ τῶν περὶ τὴν ἀνωτέρω μίαν συνεχῆ διὰ διὰ εὐφορωτάτην, τὴν πεδιάδα τῆς Πεννιήρης, ἣτις διακρίνεται σαφηνιώτατα ἐνὸς χοιρίου, ἐξ ἧν αἱ πρῶτες γῆραι γὰρ τὸ ὕψος τῶν 15-20 μέτρων. Τὸ ἔδαφος τῆς πεδιάδος εἶναι κατὰ τὸ

ωχέτοτον αὐτοῦ ἀρχιλλῶδες ἢ ἀρχιλλοακρῶδες.
Πολλὰ ὅμως κτύπατα εἶναι ἀκρῶδη. Σπανιώτατα
εὐναντῶμεν καὶ χώματα ἔχοντα καὶ θυμρά. Τό
ωστρῶδες ἴδαμεν ἐλλείπει (ωαντερίω). Ποτιστικὰ
κτύπατα δὲν ὑπάρχουν.

Πριν το 1920 τα $\frac{7}{24}$ ωρίμων της περιοχής
εναγλίστατο ενώ έχαν, τα $\frac{6}{24}$ ενώ ήρωξαν
τα $\frac{9}{24}$ ενώ διητηριαντων, πασπονουβαν και οσφρίων
και μόνον $\frac{2}{24}$ ήρωα χίρας λόγω της αβηρότητας ή
του χιαν ήγρον αυτών.

Αὐτοὶ οὖν Πρωτόκλητον κατήγγελλον ὅτι ἐλάττει ἄχρηστοι
ποταμῶν καὶ χερσὶν ποταμῶν αὐτῶν ἐπὶ ἀσπίδι καὶ ἰσχυρῶς
διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ἐξοπλισμοῦ. εἶναι δύο
αὐτῶν ἡ «βουδοχία», ἥτις καθεὶς μικρὰ καὶ μα-
κρὰ ἐκείνη καὶ ἡ «πρωχία», ἥτις διδύμῳ ἐστὶ
ὅπως μικρὰ, ἀλλ' ὡς μακρὰ.

Αι ωρίν τῷ 1920 παρέρχονται ἡμέραι ἀν-
των ἐς τὴν νομίαν & συνοδείωσις, τὸ δ-
ωστον κέρνει μὲν σταγυάς. Αὐτοὶ πρὸς τὸ 1920
ἤρχισαν νὰ ἀπορρίψωνται. Σήμερον τὰ $\frac{45}{50}$ τῶ
παρέρχοντο οἶνου δὴν εἶναι παῖρος, ἢ ἁπλῶς
παρέρχοντο ἐπὶ τὴν νομίαν τὴν ληγόντων
& παροτρύνει.

Ἐν τῶν Συνητριάων ἐκδίδετο οὕτως, ὁ
ἀρχαῖος καὶ περιωρεμένω ἡ κρὶς καὶ ἡ βρῶρη.

Ὁ αἰὼν τοῦ 1920 θεωροῦντο αἶτος ἵκηκεν εἰς τὰς
 νοσηρίας, αἵτινες εἰς τὴν τωρινὴν διαίτητον γέγονται
 <<λουχίτσα>> ἢ ῥιὰ καὶ <<λαβόρια>> ἡμετεροῦν
 ἢ ἄλλῃ. Αἱ ὧται νοσηρία θεωροῦνται καὶ σύμμετρον ἀνο-
 μῆ. Ἡ κριτὴ ἐξωρίετο ἰνυαδὴν γιὰν περιωρισμένης
 ὡς καὶ ἡ βρώμη. Σύμμετρον ὅπως ἡ βρώμη ἐξωρίετο
 περιεσώτερον καὶ ἰσὺ τὸν βίτον.

Ἐν τῶν θεωρίων αἰὼν τοῦ 1920 ἐξωρίετο ἰσὺ
 γαστρία μόνον τὰ μαυρομάτια, τὰ εἰς τὴν τωρινὴν
 γλῶσσαν γιγνομένην τὴν αἰσθητικὴν γαστρία ἡρχί-
 ζαν νὰ κατὰργεῖται μετὰ τὸ 1920. Σύμμετρον ἐπὶ
 ῥοιὰν ἀπὸ τῆς ἡμέρας γαστρία καὶ ἐπὶ γέγονται
 <<λουχίτσα>>. Ἐπὶ τῶν ἐξωρίετο περιωρισμένης
 ὅπως τὰ κουνιά, τὰ ρεβόλια, τὰ χιδοῖς καὶ ὁ
 <<κρίθνη>>, ἡτοὶ τὸ ὠϊόν.

Ἀνιὰδεν κατὰργεῖται καὶ τὰ πεπονοσεῖν
 καὶ μαλίστα εἰς ὑποχρίθιμον ἔνταθιν. Εἰσέτε
 εἰς Λωκίμην κατὰργεῖται ἡ πατάτα καὶ τὰ
 ἐξωερίσεω. Κατὰ τὰ τελευταῖα δὲ ἔτι ἡρχίζαν
 νὰ κατὰργεῖται εἰς ὡχρὴ μινράν ἔνταθιν καὶ
 τὰ θαλασσοῦς δένδρῃ ἰδίᾳ αἱ μινῆαι.

Πρὶν τοῦ 1920 καὶ μετὰ τούτο μέχρι τοῦ
 1945 εἰς ἀριετὰ κτήματα ἐξωρίετο καὶ τὸ
 χινάρι, διότι αἱ τωριναὶ ἐνδυμναῖαι τῶν γυναι-
 κῶν τὰ κηροσεπασμένα, αἱ ὡροῦν τῶν νορι-

ταίων καὶ ὥσθι ἔχθρ' ἔβην θηρία καὶ ὑγίανον
 εἰς τοὺς ἀρχαίους ὑδῶ των Πεννημριωτιστῶν.
 Ἐχίχιστα ὑγιάνα ἡγορήσαντο ἐν των βορηνχατιῶν
 καὶ ταῦτα θυλόν ἀπὸς χυλῶν των ἡδρῶν. Σήμερον
 σωανιώτατα ἐγίνοντο κτῆρα ἐβαρρῖνον μὲ γίνον
 ἢ βαρβαρία.

Ἡ περιγάρια της Πενήρης δὲν ὑπάρξε ὥστε
 κτηνοτροφική. Ἀνταρτικὴν εἰς κρέατα καὶ κτηνο-
 τροφικὰ προϊόντα δὲν παρουσίαζε ὥστε. Τὰς ἐλλεί-
 γους της συνεσχίρωνε ἐν της γήιτος κτηνοτρο-
 φικῆς Ἡπείρου δι' ἰνταλχῆς ἐχίον το' συνιδέ-
 στρον. Πρὶν τοῦ 1920 τῶν ἀγροτικῶν περιγάρια
 2000 κατοικῶν ὑπῆρχον 10-15 κωσάδρια.
 Ἐκαστῶν ἐν ταύτων ἔβονε 8-15 ὀρόβατα ἰδιῶς
 του. Ὅμως κατὰ τὴν θρινὴν περίοδον ο' ἀριθμὸς
 των ὀροβάτων των κωσάδων ὑξάνετο σφραντι-
 νῶς, διότι οἱ κωσάδαροι ἀνεχίμбанον εἰς ἄλλοι
 βῆ νὰ βοσκούν καὶ γονιμοποιήσουν μὲ τοὺς κρε-
 αῖς των τὰ ὀρόβατα των κατοικῶν. Αἱ περιεσῶτε-
 ραι των οἰκογενειῶν τότε ἔτρεφον 1-3 ὀρόβατα ἑκάστη.
 Κωσάδια αἰγῶν σωανιώτατα ἐνδυμῶνται οἱ κάτοικοι.
 Ὅμως ὥσθι οἰκογενεῖαι ἔτρεφον καὶ ἀπὸ μίαν ἄγρ.
 Ταῦτα οἱ κάτοικοι κατ' Ἀύγουστον ἔτρεφον εἰς
 τὸν τρέγον ἀπὸς γονιμοποιήσαν ἀκρῶνόντες διὰ
 αὐτο. Υἱῶν 6-7 οἰκογενεῖαι, αἱ ὥσθαι συνετή-

ρουν ἀπὸ ἑνα τράγον ἑκάστη διὰ τὸν βωμόν αὐτὸν.
Τότε ἀρκεταὶ οἰκιστὲς ἔτρεπον καὶ ἀπὸ ἑνα ἢ δύο
βοδία διὰ τὸ ὄρχωμα, ἀρχότερον δὲ ἡ προσημεία ἐ-
στρέφη πρὸς ταῖς ἑωδούς. Σήμερον οὐδεὶς τρέφει βο-
δία δι' ὄρχωμι. Πρὸς τὸν βωμόν αὐτὸν ὑπάρχουν
τὰ κρικτὲρ, καὶ δι' οἰκιστὰς δοτὰς τὰς γυναικὰς
τῆς ἡνάγκας, ὡς ἐν αἱ μεταφορῇ, προσημεία τὸν ὄνον.

Τὸ ἐν ἀρχῇ ἡναγερδὲν ποσοστὴν τῶν καλλιεργειῶν
διετηρίδῃ οὐκ ἔστι ἀναλλοιώτων μέχρι τοῦ 1940 μὲν
πρὶν αὐξάνει τὴν ἡμίσυ ἐν βάρει τῶν διητηρικῶν
ὅπως κατὰ τὴν ἱστογραφικὴν κατὰ τὴν νύξιν
σημαίνονται τὸ ποσοστὸν τῶν διητηρικῶν ἐν βάρει
τῶν ἡμίσυων, διότι χόρῳ ἀνάγκης πωλεῖται τὸ.
Μετὰ ταῦτα νύξινεται σταθερῶς τὸ ποσοστὸν τῶν
ἡμίσυων ἐν βάρει τῶν διητηρικῶν. Κατὰ τὰ τε-
λευταία ὅπως ἐστὶ χόρῳ ἀπ' ἑνὸς μὲν τῆς μεταναστεύσεως
καὶ τὴν συνεισφορά ταύτης ἑλληνικῶν ἀρχαίων χειρῶν,
ἀπ' ἑτέρου ἰδόντες οἱ κάτοικοι ὅτι τὰ κέρδη ἐν τῇ
ἡμίσυων τῇ μισθῇ καὶ θγίνουσι μὲν ὡς ἰσὺς μὲν
χόρῳ τοῦ ὑγροῦ κέρματος, παρατηρεῖται σταθερὰ
αὐξάνει τὸ ποσοστὸν τῶν ἡμίσυων ἐν βάρει πωλῶν
τῶν καλλιεργειῶν.

Οὕτω σήμερον τὰ ποσοστὰ τῶν καλλιεργειῶν
ἔχουν περὶ τοῦ ὅς ἐστιν: $\frac{14}{24}$ ἡμίσυ, $\frac{5}{24}$ ἡμίσυοι,
 $\frac{1}{24}$ διητηρικά καὶ ὀσπρία, $\frac{1}{24}$ ἐκπεριδομένη καὶ $\frac{3}{24}$

χαρότωσσι. Σήμειον ὅτι ἐμφανὲς ἢ τὰς τῶν
κατοίκων νὰ ἐγκαταλείψαν ἀνάσσει τὰς καλλιέργειας
καὶ νὰ ἐμπορεύσθουν ὅλα τὰ κτήματα.

Ὡς εὐνοῦσθαι ὅσον τῶν ὡς ἄνω σχεδόντων δύ-
ναται νὰ ἐξηχθῇ ὅτι ἐν Πεννίῃ μὴ ἀνεκὰν κυριε-
χεῖ ἡ καλλιέργεια τῆς ἐλίας καὶ τῆς ἰσίδου. Ἡ βλάστη-
σις οἰκονομίας τῶν Πεννιῶν ἐστιρεῖται ἐν τῷ δύο
ἀπὸ τοῦ ὁριζήσαντος. Αἱ ὑποχρεώσεις καλλιέργειας εἰς
ὑποβοηθητικὴν τῆς οἰκονομίας. Δύναται ὅμως εἰδέναι
νὰ χεχθῇ ὅτι πρὶν τοῦ 1945 καὶ οἰκογένεια
ἔπαινε σιτὰρ διὰ 4-6 μῶν.

ἈΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Τὰ πάντα ὅσα ἔχουν ἡμετέραν ἐξέχουσαν δύνα-
μι νὰ ἀποτινῇ τὴν μίαν μίαν γυναικὴν εἰκόνα ἐξε-
χουτικῆς τῶν καλλιέργειων τῶν ἀποκαταστάσεων
ἐν Πεννίῃ.

Ἡ δὲ εἰσέλευσις ἐν τῇ καταργεῖν ὑπὸ
βάσει τοῦ ἀποσταθμίου ἐρωτηματολογίου καὶ
τῆς σχετικῆς καταστατικῆς ἐγκυβίου.

Ἡ ἀποτίμηση τῆς Πεννίᾳ ὑπὸ τὴν ἀνεκὰν
οὐκονομικῆς. Κτήματα μὴ μὴ διὰ βωρὰν
συνεχῇ, ἐνίοτε ἀνέκοντα ἐν ἑνὶ ἰδιουτήτῃ οὔτε
ὑπὸ τὸν οὔτε ὑπὸ τὸν, ἢ μὴ ἐχέχιστα. Ὅπως
ἔχωντες μὴ μὴς ἐντάσσει ὑπὸ τὸν ἄλλοι.
Πολλοὶ τῶν ἐχόντων τούτων γράφουν ἐν ἑνὶ
τὰ 90-150 κτλ. τῶν ἐν τῇ ἐντάσει, τὴν

οδοίαν δύναται να χωρήει εἰς μίαν ἡμέραν ἕνα γε-
 γός ἐρχίτης. Τρία τεσσάρων κάνουν ἕνα στρέμμα, ἢτοι
 1000 τ. μέτρα. Τὰ συνδυέστερα κτήνη ὡρὶν τοῦ
 1920 ἦσαν τῆς ἐκτάσεως τῶν 7-12 τεσσάρων. Σήμε-
 ρον ὅμως τὰ συνδυέστερα εἴναι τῆς ἐκτάσεως τῶν
 3-7 τεσσάρων. Ἐν ταύταις βεβαιώνεται ὅτι ἐκείνη
 οἰκογένεια ἔχει πλεονέκτημα κτήνος διὰ τὴν μικρὰν
 κτηναποτροφὴν ἀπορροῶν, ἀλλὰ καὶ ὅτι καὶ ἐκείνη οἰκογε-
 νία, τὰ κτήνη δὲν εἴναι συγκεντρωμένα, δὲν
 εὐρίσκονται ἐν τῇ αὐτῇ δόξῃ. Πράγματι ὡρὶν
 τοῦ 1920 κατὰ μέσον ὄρον ἐκείνη οἰκογένεια
 ἔδωκε τὴν μετρίαν τάξιν εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς
 ὡρῆς 12-18 στρέμματα γῆς. Ἡ ἀπορροὴ αὐτῇ
 ἀντέτεχεν ἀπὸ 6-15 ἀνεκμενέμενα κτηναποτροφὰ
 ὡχλίκης ἀπορροῦν ἀλλήλων καὶ ὡρῆς τῶν
 5 χιλιομέτρων. Σήμερον δὲ κτήνος ἐκείνης οἰκογε-
 νίας εἴναι ἐτι μικρότερον καὶ τὰ ἀντέτεχεν τού-
 των κτήνη ἐτι μικρότερα, ὥστε τὸ ὡρὸν
 τοῦ ἡμετέρου νὰ καλύπτεται λίαν ἐπιτακτικόν.
 Τὰ ἐνδομύρια ἐν τῇ κτηναποτροφῇ τούτων οἱ
 καὶ τοὶ << τὰ ἡμετέρη ἀφείχον >> καὶ τὰ ὀλίγη-
 τερων ἐνδομύρια, εἰς ἃ δὲν εὐδοκίμει ἡ ἀφείχον,
 ἄγνων διὰ τὴν ὡρῆς τῶν διημερικῶν << γὰρ
 ὡρῆς >>. Τὸ ὡρὸν ~~καὶ~~ ἔδωκεν καὶ τὸ
 καὶ ἡ ὡρῆς, ὡς καὶ οἱ καὶ ὡρῆς << ὡρῆς >>.

~~καὶ τὰ ἄλλα~~ Ἡ βωρὰ αὐτὴ ἢ οὐκ ἔχοντο κατὰ
τὴν ἡλικίαν. Ὅπως τὰ ἴδια αὐτὰ κτήματα κατὰ
τὸ φθινόπωρον ἐξωρίζοντο μὲν βιτάρη, βρώμη ἢ
κρυδῖς (= φρωϊμίες). Ἡ ἀγρανάπαυσις δὲν ἐχρησι-
μοποιεῖτο ἐν Πρωϊμῆν γόγῃ τοῦ μικροῦ κτήρου,
διότι βρώμεν τὴν βωρὰν τοῦ ἀραβοσίτου καὶ
διαδέχεται ἡ βωρὰ τοῦ εἶτον τὸν ἴδιον χρόνον
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ κτήματι. Ἐτιμῶτο ὅμως ἡ ἀμειψιμο-
σίαι τοῦ εἶτον, βρώμη ἢ κρυδῖς καὶ τοῦ ἀραβοσίτου
μὲ συνώσιαν. Ὡς ἀγρανάπαυσις χωρὶς δὲν καὶ δυν-
αμὴ μόνον τὸ διάστημα ἀπὸ τοῦ θέρους τῶν
δουλομαθῶν μέχρι τῆς ἡλικίας, ὥστε οὐ ἀπὸ
αὐτοῦ δὲ ἐξωρίζετο μὲ καλὴν οὐκ ἢ οὐκ ἔστιν.
Ἡ ὡς ἀγρανάπαυσις δυνατὴ καὶ δυναμὴ τὸ χρό-
νικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ ἀραβοσί-
του μέχρι τῆς βωρῆς τοῦ εἶτον ἤτοι τὸ διάστη-
μα ἀπὸ τοῦ Ἀύγουστου μέχρι καὶ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ
αὐτοῦ ἔτους.

Διὰ τὴν βωρὴν τῶν πρωϊμῶν ἴδια κτήματα
δὲν ὑπάρχον, ἢ μὴ μόνον τὰ μόνιμῳσ παραμένοντα
χίρσα γόγῃ τῆς ἀκμυρότητας τοῦ ἐδάφους. Τούτα
εὐρίσκονται ἰδίως ἀκμυρῶν τῶν Ἀκμυρῶν χίρονται
«ἀκμυρῶν» ἢ «χίρσα» καὶ τὸ περὶ αὐτὸν
μῆκος αὐτῶν διαρκεῖται ὡς χωρὶς κοινοτικῶς.
Ὁ χωρὶς αὐτὸς εἶναι ἐκείνους διὰ τὴν βωρὴν

τῶν φορητῶν τῶν κατοίκων καὶ ἡ κοινότης δὲ
 εἰσπράττει κατὰ κέρδος. Ἀλλ' ἐν τῇ τῇ περιφέρειᾳ
 ταύτῃ ὡς βοσκόμενος ἐχρησίσθη καὶ ἡ ἐστὶν παρα-
 δαχθεὶς χωρὶς, ἡ ἐπισκοπὴ κατὰ τὴν τῇ παρα-
 δόξῃ, ὅπου αὐτὴ δὲ ἐναλλοχρῆστο. Ὅπως μετὰ
 τὸν τρυγητὸν ἐστρέφεται ἡ βοσκὴ τῶν φορητῶν ἐν
 τοῖς ἰσχυρῶν καὶ μάλιστα ἐν τῇ τῇ τῇ τῇ
 ἰδιότητι τῶν ἰσχυρῶν διὰ τὸν γινώσκοντα τὰ
 κτήνη τῶν μὲν τῶν κώπων, ἢν ἄλλων τὰ πρὸ
 βοσκῆς κατὰ τὴν βοσκὴν. Ἐστὶν ἡτο εἰσπράττει
 ἡ βοσκὴ κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν μὲν τὰ πρὸ
 τῇ ἐπισκοπῇ μέχρι τῇ ἐπισκοπῇ τῇ γῆς. Πρὸ
 τοῦ 1920 αἱ κατοικοὶ ἐχρησίσθησαν μὲν τῇ γῆς κατὰ
 95% καὶ περισσότεροι αὐτοὶ. Ὅπως ὡς εἶχεν αἱ
 περισσότεροι τῶν οἰκογενεῶν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον 1-2 πρὸ
 βοσκῆς καὶ ἡτο μίαν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν. Τὰ μὲν
 ταῦτα ἀγ' ἐνός μὲν ἔπρεον μὲν τῶν ἐν τῇ ἀγροίᾳ
 κατὰ τὰς ἐπισκοπὰς ἡμῶν, ὅπου τὰ ἐπισκοπῶν
 νῦν, ἡτο τὰ ἐπὶ τῇ ἐπισκοπῇ ἡτο ἀδαχθῆναι
 ἐπισκοπῶν ἐν τῇ γῇ, ὅπου ἐπὶ τῇ τῇ τῇ
 ἐπισκοπῶν τὸν γῆς γῆς, ἀγ' ἐπὶ τῇ ἐπὶ
 τῇ γῇ τῇ τῇ καὶ χόρτοι, ἐάν ἐπὶ τῇ
 ὅτι δὲ ἔχουν χορτάσι. Πολλοὶ τὰ μὲν
 ταῦτα παραδίδονται ἐν τὰ ἀνήματα μὲν τῇ οἰ-
 κογενείᾳ, ὅπου τὰ ἐπὶ τῇ τῇ τῇ.

Ἀλλὰ καὶ αἱ 12-15 οἰκογένειαι, αἱ ὁποῖαι εἶχον
 κωσάδια ἢ ὅσα ἔπρεπον βόδια ἢ ἀγελάδες δὲν
 ὑπόχρουντο ὀφειλόμενοι, ἦτοί ὅσα τῶν τὰ μέλη διὰ τῶν
 βουτῶν τῶν βίων. Ὁρίσθαι ἀπὸς ταῦτο ἕνα μέτρον,
 συνιδῶν τὸ ἀνέμενον διὰ τοῦτο ἢ ἄλλῃ ἔργο-
 τιμῶν ἀποσπασθέντων ἢ τὸ ὅτιον κούτο, ἐν τῇ
 ἐνδοχῶς ἐπαγγέλλουσαν τὰς ἔργων ἢ ἐξάγων
 ἐκείν. Πολλοὶς ἐνηγχέοντο τὰ μέλη μετὰ οἰ-
 κογενείας ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῆς βουτῆς ἢ συνε-
 βούδουν. Δύναται ὅμως νὰ μετρήσῃ ὅτι οἱ βουτῶντες
 βῶα δὲν ἔδωκαν ἢ ἀνέμενον ἢ ἐξάγων καὶ ἐνδοχῇ
 ἢ ἄλλῃ, ἀποσπασθέντων δὲ ἀπὸ τῶν ἐργων τῶν
 κατὰ τὴν κωσάδια διατάσσονται. Διὰ ταῦτο πολλοὶ
 ἦν ὑδύναντο, ἀνέμενον τῶν βουτῶν τῶν βίων,
 καὶ ἐπιδόσαντο ἐν τῇ καλλιέργειᾳ τῆς γῆς.
 Ἐξ ἄλλου περισσότερα κέρδη ἀνέμενον τότε ἢ
 γεωργία ἀπὸ τῶν καπνοτροφίαν καὶ ὅτι ἡ περι-
 γεία δὲν ἔχει βουτῶντες μετὰ ὅτι χορτοὶ καὶ
 οἱ βουτῶντες ἐταχυπορεύονται διὰ τὰ χορτο-
 βουν τὰ βῶα τῶν ἰδίων τῶν χειμερινῶν περιόδων.
 Ἀλλὰ καὶ αὗτοί οἱ τεχνῖται, ὡς κτείνται, ξυλοεργοί,
 ὑποδηματοποιοί κτλ. δὲν ὑδύναντο νὰ βῶσαν
 μετὰ τὴν τέχνην τῶν. Τότε ἐπὶ παραδιδύχαται
 τὰ 98% τῶν κατὰ τὴν δὲν γορεύσαν κατὰ τὴν
 ἕνεκα τῆς ὑδυναρίας ἔχοντες ἕνα ἐνός, καὶ τῷ

χίαν γραμμάς τῶν ἰδίων ὑπ' ἑτέρου. Ἄν καὶ εἴς
 γορῶσε παροῦται τὸν θεωροῦσαν ἄρρωστον;
 Ἀλλ' ἢ μὴ οὐκ ἔστιν ἡδύνατο νὰ ἐξελθῇ χέσων
 τὰ ὡρὸς τὸ ἦν μὲ τὴν τέχνην των; Ποιὸς τότε ἔλα-
 νε αὐτῆς; Διὰ ταῦτα ὅλοι οἱ τεχνῖται ὡς καὶ πρὶν
ἀποσπόμενοι εἶχον τὴν γαργαλίαν καὶ ἐν παρήχῃ
ὑποχούντο μὲ τὴν τέχνην.

Πρὸ τοῦ 1920 ἀλλ' καὶ μετὰ ταῦτα μέχρι πε-
 ρίωσι τοῦ 1945 ὁ πατέρας εἶχεν ὁλοκλήρως τὴν
 διοίκειν ἐν τῇ οἰκονομίᾳ. Ὅλοι ἐν αὐτὸν ὑπόκει-
 ον, ἐν αὐτὸν ἐνεχρίνον τὰ κεφάλαια, ἂν συνέβαινε
 νὰ ἐργάζοντο κάποιον αὐτὸς ἐπὶ τὰ ἀπορρέοντα καὶ
 γρηγορῶς ὑποὺς διαχειρίσεται τὰ οἰκονομικά της οἰκο-
 γωνίας. Ὅμως, ὅταν κατὰ τιμὸν τοῦ ὑποδρεύετο
 καὶ ἐβίβει «νὰ ἀλλή χωρία του», ὁ πατέρας ἔδει-
 δε ἐν αὐτὸ τὸ «μεριμνᾷ» του. Πρὶν ὅμως εἶναι το
 μοιραβία τῇ περιουσίας, τὸ ἀχέιστον μὲ ἀγκυρῶν, ὥστε
 ἑκάστον τέκνον νὰ γνωρίῃ τὸ μερίδιόν του καὶ
 ὡς ἦν μὲ τὸν πατέρα του. Ἡ μοιραβία γὰρ τοῦ
εἶναιτο πρὶν ἀποδῆναι ὁ πατήρ.

Πρὶν τοῦ 1920 ὑπῆρχον ἐν τῇ περιγύρῃ τῇ
 κοινότητι Λευκίμην περίωσι 50 χιλιάδες ἐκμάδοντες
 τὰ ἀχέιστα τῶν ὁδοῶν εἶχον γυμνασθῇ ἀπὸ ἑνετο-
 κρατίας μετὰ τὸ ἔτος 1623, τὸ ἐπὶ τὸν ὁδὸν ὀνο-
 μάσται διὰ τὴν κέρωρη. Τότε ἡ ἑνετικὴ κυβέρνη-

εξ' εδέσθιας γάμον, δι' αὐτὴν ἐχορηγοῦντο ἐν τοῖς ἀγροῖς
δωρεάν δένδρ' ἅλα ἐχίας, φροσέτι ἤμοιβε τὰς φυτεύ-
οντας 100 μὲ 42 τετρακύνια. Ἐν τῶν ἐχμοδένδρων
τούτων τὰ $\frac{2}{5}$ περιέθου ἀνήκον ἐν δύο χαιουτήφονες
ἑλληνικῶν <κόμης κογιεβίναστ καὶ τὸν Ζυφάρη.
Οὗτοι ἐν τῶν ἐχμοδένδρων ἔχον ὑψὸς τὴν κατοχὴν
τῶν περιέθου $\frac{1}{10}$ τῶν ὑπαρχόντων τότε ἀφισπέντων
ὡς καὶ ὡχύνεα, ὅσα κτύφεται διὰ ὡσφρίν.

Ἀλλὰ ἀρχὴς γινομένης ἀπὸ τοῦ 1900 περιέθου οἱ δύο
αὗτοι <ἀρχόντοι> ἤρχισαν καὶ ὡσφρὸν βιγὰ-βιγὰ
ὀχλοκίρον τὴν περιέθου τὴν διὰ τὰ ἐχμοδένδρα
ἐν τῇ ὡσφρῇ τούτων ἡγορέσαν πολλοὶ ἀρχὴς κυρίας
& οἰκογένειαι. Οὕτω ἐπὶ τὴν περιέθου & γέθου
χαιουτήφονες κατέχοντες ἐκαστὸς ἀπὸ 2-4 χιλιᾶδες
ἐχμοδένδρα καὶ πολλὰ κτύφεται, ὡς καὶ μικρότερα
μὲ 300-1000 ἐχμοδένδρα ἐκαστὸς. Ἐξ ὅτων
τῶν οἰκογενειῶν τότε τῶν κατοικουσῶν ἐν
Λευκίφρῳ τὰ 70% καὶ ὡχίον ἰκόμης, δὲν
ἔχον ἰδίᾳ τῶν ἐχμοδένδρα. Ἐν τῶν ὅπως τῷ
τροφίῳ τούτῳ ἐνέβανε καὶ τούτῳ ὅτι δηλῶς
αἱ περιέθου οἰκογένειαι ἐξ ὧν δὲν ἦσαν
κύριοι, ἰδιοκτεῖται ὅτων τῶν κτύφεται τὰ ὡσφρ
ἐμαλλίερχον. Πολλὰ ἐξ ὧν ἦσαν <Σοχιάτινα>
ὡσφρ ἔχοντο, ἦτοι μερικὸν ἀνῆκοντα ὅπως
ὡς ὡχύνεα μὴ διακρίνοντας ἐν Λευκίφρῳ ἀπὸ

σοφρῶν ἑστῶν. Ὅσοι κατέχον τοιαῦτα ἔωρθε νὰ
ἀποδίδουν ἐς τοὺς ἔγχωρους ἕνα συμφεροντημένον μίσθω-
μα κατ' ἔτος, τὸ γιγνόμενον < Σοχιάτικο >. Ἐξέδιδαν
συμφωνητικὰ ἀναγκάζοντα ὡς σοχιάτικο, ἐντὸς τῶν
ἄλλων ἀσφαλέων ὅρων καὶ μὴν ρουβελοῦντα. Ρου-
βελοὶ εἶναι μικρὰ ὅτινα μὴ ποικίνο ἐπὶ γιγνόμενῳ
ποικινοχέρει ἢ ἄλλοις καχοχάνειν, οἵτινες ἔχον
δυσκολῆτατον κινήσιον καὶ συνεχρῶντο μόνον
μὲ κηβία. Τοιαῦτα ὅπως συμφωνητικὰ συνεχροχοῦν-
το ἐν ἑσπορίῳ σοχὶ ὡρὶν τοῦ 1900.

Ὅπως τὸ 1912 ὁ κερκύρας σοχίτης Ζαβιτωῖανος
διὰ τοῦ γόρου < ἐπὶ ἀσφαλέως ἀγροτικῶν ἀπὸ
τῶν ἀπὸ τῶν βαρυνόντων ἐπὶ δινηκῶν βαρῶν >
κατέδωκε νὰ ἀσφαλίσῃ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον
τῆς Κερκύρας ὡς τὴν δουρίαν τῶν ἐγχωρῶν. Ἐπο-
τε τὰ κτήματα, διὰ τὰ ὁποῖα ~~κατεβάχτο~~ τὸ
σοχιάτικο παρήμειναν ὡς ιδιουσιβία τῶν κατ-
χειρουμένων ταῦτα. Ἀλλὰ καὶ παρὶ ταῦτα δηλ-
οῦν καὶ μετὰ τὴν ἀσφαλίσιν τῶν ἀγροτῶν ἀπὸ
τὰ σοχιάτικα μέχρι τοῦ 1940 τὰ 75% τῶν
οἰκογενεῶν δὲν ἔχον ἐκμίσθια, ἢ μὴ ὀλίγους
ἡμερησίους καὶ ὀλίγα κτήματα διὰ τὴν ἀσφαρί-
αν τῶν διημερικῶν. Τοὺς ἐχῶντες τοιοῦτον κατέχον
αἱ ὀλίγοι πλοῦσοι. Ὅπως ἐν Αἰωνίῳ χωρὶς ἐ-
χάλας τὸ ἐκμίσθια εἶναι ἀνεπαρκές διὰ νὰ αὐτῇ

ρυθὴ μία οἰκογένεια, ὅταν δὲν κατηρδύσῃ νὰ ἐξ-
 αβηχίῃ καὶ ὀλίγα τουλάχιστον μεροκάματα. Καί
 τότε ἦσαν σοὶ μικρὰ καὶ σοὶ δύο μεροκάματα,
 διότι ὑπῆρχε περίσσεια μεγάλη ἐργα-
 τικῶν χειρῶν. Ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν ἐδῆχυνε νὰ
 ἀναβιτύνῃ ἐργαζομένους ἐντός τοῦ οἴκου τοῦ
 οὔτε σοὶ νὰ πῶδινε τῆς πείνης. Τότε ἡ με-
 τανάστεσις ἢτε ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἢτε ἐν τῷ
 ἐξωτερικῷ ἦτο φράγμα ἰδιανόντων, δὲν ἠδύνατο
 κανεὶς οὔτε νὰ φαντασθῇ τούτο ἰδίως αἱ γυναῖκες
 ἕνεκα τῆς μεγάλης τῶν καθυστέρησις καὶ ἀπορ-
 ρωγῆς, ὡς καὶ τῶν κραυγαίων περὶ ὑδάτων ἄντι-
 γνήτων. Ἐξ ἄλλου ὁ Κερκυραῖος γυνὴς, ἰδίως
 τότε, ἐδεῖξτε ἥνυχον εἶναι καὶ σοὶ φτωχικὴν
 οἰκογενεακὴν βίην παρὰ νὰ ριπθῇ ἐν περιω-
 τείᾳ ἐν τῷ ζῆναι. Διὰ τούτα χροῖσόν ὑπῆρχεν
 ἐν Πρωθυπουργὸν πρὶν τοῦ 1940 περίσσεια μεγάλη
 ἐργατικῶν χειρῶν. Αὕτη ὅπως παρέφενον ἀεργαί,
 εἰάν δὲν ἐξισογάζον ἐργαζομένους ἐν τῷ κτήματι τῶν
 ἀφουσίων. Ἐπύρουν χροῖσόν τὰς θυγατέρας αὐτῶν, αἱ-
 τανὲς ὅπως ἤνοιγον μόνον ὑπὸ ὑπερβαίνειν ἄρας.
 Διὰ νὰ σοὶ δώσουν μία καρτίδα ἐσάχτοτ ἢ
 κερτίτοτ ἔφωδε τὰ δηλυνὰ ἰδίως μέχρι τῆς οἰκο-
 γυνείας σου νὰ ἀποσφύρουν διαρκῶς μικροβουδίας
 τὸ πλεονέκτον ἢνεν ἡφαιβῆς. Ὡς τούτοις ἀνεγέρον

ὅροι ἐργαίᾳ ἐς τοὺς ἐλαυνόντων γμουτμήδων

τὴν μεταφορὰν ὕδατος, τὸ θεούσιον, τὸ κομπολόγημα
τῶν ἀφωγῶν, διάφορα βοτανίσματα, τὸ μάξιμα χορ-
τῶν διὰ τὰ βῆτα, τὴν βουαχίδι¹¹⁴⁸. Ἀλλὰ ἐκτός τούτων
τῶν ἡνὶ ἀφωγῶν μικροβουδῶν ἦσαν ὑποχρεωμένοι
αἱ οἰκογένειαι αἱ συλλέγουσαι ἐχίμας ἐς τοὺς ἐλαυνόντων
τῶν ψουδῶν νὰ βουδῶν ὑποκαρπύτως κατὰ τὸν
τρυγνόν, τὸν διερίον, τὴν κοδὴν τῶν βανῶν ἡντι-
πενιχροτίως ἀφωγῶν ἐς χρῆμα. Ἐποπροσδέτως οἱ
συλλέγοντες ἐχνομαρῶν ἐς τοὺς ἐλαυνόντων ψου-
δῶν ὑποκαρπύτως νὰ ἔχουν τοὺς αὐτοὺς
ποχτιμῶς ὑγῶν ἢ ἐχνομαρῶν μὲ τὸν γμουτμήδων.

Πρὶν τοῦ 1920 αἱ ἐργαίαι διεκρίνοντο ἐς
δύο πρῶτως καὶ ἐς ὑποκαρπύτως. ὅς ἀνδραγαθῶς
ἔδωραυντο ἐχίμας αἱ μᾶλλον βαρύτεραι, ὡς
τὸ θεούσιον μὲ τὸ τσαῖ, αἱ ἐργαίαι μὲ τὸ ἄροτρον,
τὸ ρήντισμα τῶν ἀφωγῶν, τὸ καύσιμα τῶν σταχυῶν.
Ἀλλὰ καὶ ἐς ταύτας ἐλήθανον μέρος καὶ αἱ γυναῖκες.
Αἱ ὑποκαρπύτως ἀγροτικαὶ ἀρχαίαι διεξήγοντο ὑπο-
καρπύτως ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Ἀναγὰ μὲν γὰρ λό-
γῳ οἱ ἄνδρες ἦσαν τεμνόμενοι παραμένοντες ἐς
τὰ κατὰ ἡμᾶς, ἡνὶ αἱ γυναῖκες εὐρίσκοντο ἐς τοὺς
ἀγροὺς ἐργάζεσθαι ἀπὸ τὸ ὄρωι. ἕως τὸ βραδύ.
Ἐποπροσδέτως ἀρχὰ βάν ἐγύρισαν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ
διεξήγον καὶ ὅλας τὰς ἐργαίαις τοῦ βωτῆου.
Αὗται γουδῶν ἐννέχον καὶ τὸν ἐχνομαρῶν

τῶν ἀφροδίων. Συλλέγονται δὲ αἱ ἐχμῆαι, ὡς ἀνέ-
 φρον ἢ ὡς ψάχτο ἢ ὡς τρίτο. Ἡ οἰκογένεια
 πρὸς βαλὼν ψάχτο, συλλέγει τὸν ἐχμῶναρρον
 χωρὶς τὴν ἐσωστειάν τοῦ ἀφροδίου. Ἡ κωαρτίδης
 ἦτοι τὰ ἐχμῶνδρα πρὸς ἔχον ὀριόδη διὰ τὰ
 συλλεχθῆ σπασθῶς τὴν ἐννῆ ὡς τὰ ἴβαν ἴδιο
 κτιβία τῆς οἰκογενείας. Συλλέγονται κατὰ βαι-
 λινὴν ὑπὸ ταύτης. Δὴν ἐννῆ ὑποχρεωμένη τὰ
 κατέχευται πρὸς συλλογὴν καθαρῶν, αἱ δὲ
 συλλεχόμεναι ἐχμῆαι συγκετρύνονται ὅχι εἰς
 τὰς ἀσπιδίκας τοῦ ἀφροδίου, ἀλλὰ εἰς τὸ σῶμα
 τῆς συλλεπτῆς οἰκογενείας. Αὕτη γὰρ κατὰ
 παλαιὰς τὰς ἐχμῆας εἰς τὰ ἐχμῶνδρα καὶ καλεῖται
 τὸν ἀφροδίον τὰ χίβη τὸ σῶμα τῶν ἐχμῶνδρων.

Ἡ ἐπιτήδεια τοῦ ὡσὸ χιτὶ δὲ πρὸς τὸ ἀφροδίον
 γίνεται κατὰ τὰ τέλη τοῦ ὀκτωβρίου καὶ τὰς
 ἀρχὰς τοῦ Νομβρίου. Ὑπάρχον καὶ ὑπάρχον
 ἔτι ἰδιώται ἄνδρες οἱ λεγόμενοι «ἐπιτητῆδες».
 Οὗτοι κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἀφροδίου ἐπ' ἰφισθῆ
 περιέρχονται τὰς ἐχμῆας, αἵτινες δὲ δοδοῦν ὡς
 ψάχτο εἰς μίαν οἰκογένειαν καὶ ἐπιβαλὼν τὸν
 ἐχμῶναρρον εἰς τὸν ἐχμῶνδρα. Τὸν ἐπι-
 βαλὼν μὲν τὸ μάτι κηλὶ-κηλὶ καὶ τὸν ὑποχογι-
 ζοῦν εἰς μὲν φαῖρα. Μουτσοῦρε ἐννῆ δοχίον
 ὑπὸ τῆς χωρτικότητος διὰ τὸ ὡσὸν ἀνταρ-

μάδα ως άλλες βελίδες. Μι' τρία μουσούρια χηλίζει
 ένα κτεριτικό ήτοι μία κόρα, έξ' εκείνων και χρυσίφο-
 ροποιούνται διατά των τρυχητών. Τέσσερα τερπικὰ δη-
 λωδὴ 12 μουσούρια συνιστῶν ἓν <<σύμα>> ήτοι
 μία ἀγιοία ως τὸ ἐκμοσφιστῶν. Αἰὰ καὶ ἐπε-
 κώμενον σύμα ἢ αἰμογένεια ἢ συλλέγτρια ὀφείλει
 νὰ δώσῃ ως τὸν πλοῦσιον δύο <<ξέστες>> καὶ ἐκχόνει
 ἐχίου, ὅσο δὲ ὕψαν αὐτοῦ χίδι βγάλῃ τὸ σύμα
 παίρνει ἢ συλλέγουσα τὸ πᾶντο οἰκογένεια.

Παροὶ ταῦτα οἱ κατωὶ καὶ ὑποτιμῶν τὸ εἶδος τοῦτο
 τῆς συλλογῆς, διότι ἐκ' ἑνὸς μὲν συλλέγουν τὰς
 ἐχίας, ὡς καὶ ἐκ' ἑνὸς ἰδιωτικῆς των, ἐκ' ἑτέρου
 ἢ ἀπὸ κατὰ ἢ ἀπὸ κατὰ κερδίζουν περιβόστερον.

Ξέστα εἶναι δοχῶν χρησιμεύοντες ἐν ἐν
 Πρωίμην δια τὴν μέτρων τοῦ ἐχίου καὶ τοῦ
 οἴνου. Μία ξέστα χίδι συλίζει 16,5 περίπου χηλ-
 οχρημῆς, χωρίζεται δὲ ἐν δύο ξεστία καὶ καὶ
 ξεστὶ ἐν δύο γαλόνια, καὶ γαλόνι ἐν δύο μίχτροι
 καὶ καὶ μίχτρο ἐν ~~4~~ καρτούττα.

Ἀλλ' ἐντὸς τοῦ πᾶντος συλλέγεται ὁ ἐκ-
 ομοσφιστῶν καὶ ὡς τρίτο. Κατὰ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς
 συλλογῆς δὲν γίνεται ἐπιτίμεις τοῦ ἐκμοσφιστῶν
 ἀπὸ τοῦ ἐπιτιμητῆδος οὔτε αἱ οἰκογένεια συλλέγουν
 μεχωριστῶς. Ὁ πλοῦσιος ὀρίζει ἐκμοσφιστῶν καὶ
 ἐκχόνει συλλέγτρια ἀπὸ μία, δύο, τρεῖς ἢ περιβόστερον

οικογένειας δια να μαζώσουν τὸν ἐκπαιδευτὸν. Ἡ μία
 γυνὴμα ὀφείσκει τῇ ἄλλῃ μαζῇ δια τὸν ἑαυτὸν
 της. Ὅπως ὅλες μαζὶ κατεβαίνουν καὶ μαζὶ γυρίζουν
 ἀπὸ τῶν ἐκπαιδευτῶν. Καὶ μία ὅσον ἐκπαιδευτὸν
 μαζῇ τὸν ἀποδοκίμως νεχρυσάμενος ἢ κατὰ οἶον
 γυνὴμα, ἂν ἐκβῇ νὰ μαζώσουν περισσότερα τῇ μιᾷ ἢ
 μὴ οἰκογένειαν, ἀλλὰ ἀναγκαστικῶς ἐν τῇ ἀποδο-
 κίᾳ τοῦ σχολείου. Ἡ συλλογὴ γίνεται ἐποχικῶς
 καὶ ὑπὲρ ὁρίων τὴν χειμερινὴν περίοδον, ὅπου φοβᾶ,
 διότι οἱ μαθηταὶ δέχονται καλὴν ποιότητα χιτῶν καὶ
 δὲν ἐννοοῦν νὰ παραμένῃ οἱ ἐκπαιδευτὸς του κατὰ
 τῇ ἑαυτὸν περισσότερα ὑπὲρ. Πολλοὶ τὸ ἐκπαιδευ-
 τὸν κατὰ τὴν συλλογὴν φοβούμενος μὴ τὸν
 κλέψουν ἢ ἄλλο τι. Μετὰ αὐτὰ, ὅταν οἱ μαθηταὶ
 δέχονται μεταξὺ τῶν ἐκπαιδευτῶν ἐν τῇ ἐπι-
 τριβῇ - τότε ὑπάρχουν τὰ «χουτροβιά», ὅπου
 τὰ χιτῶν τοῦ ἑαυτὸν τὰ ἔχουσα - καὶ ἀπὸ τὸ
 παραχρήμα χιτῶν κρατοῦν τὰ $\frac{2}{3}$ ἑαυτῶν καὶ
 $\frac{1}{3}$ ἔδινε ἐν τῇ συλλογῇ.

Οἱ μαθηταὶ οὗτοι καὶ δια τῇ ἄλλῃ τῶν
 ἐκπαιδευτῶν ἐρχοῦν ὡς δια τὸν τρυφῶν, τὸ πᾶν
 τῶν σταγυχῶν, τὸ διόρισμα καὶ, ὡς καὶ ἄλλοι
 ἀνέμερον, ἐκπαιδευτῶν ὡς ἐρχέται τὰ μέλη
 τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, αὐτοὶ συνέχουν τὰ
 ἐκπαιδευτῶν, διότι μόνον ἐν τῇ τοιαύτῃ ὁρῇ ἀποδείκνυται

βαιον δια τὴν συλλογὴν τῶν ἐκμοιράσεων.

Ὅμως καὶ ἐργασιότατον εἶχε καὶ ρίαν κυνέρε
τριαν πενήνδω καταφορέων ἀπὸ τὰ γύρω μυρο
χωρία καὶ ἡ ὁδοὶ ἔμαρνε ἀνάστα τῶν ἐργασιῶν ἐν
τῶς τῶς οἰκίας καὶ ἐσχυρύνετο κατὰ μῆνα διὰ χρημάτων.
Αὕτη συνιδέσασθε ἐξήρχετο καὶ ἐξ τῶς ἡμέρας διὰ
μυροφραγίας.

Ἀλλ' καὶ γιουτῶν ἀποεχίβωνε ἀποερ-
τήτως καὶ ἦν ἐν τοῖς κυνέρε τῶς. Οὗτος ἦτο δὴν
ἀναγκαῖος, διότι ἐχρησίμωε περισσότερον ὡς ἀπὸ τῶ
τῶς. Οὗτος ἦτο ὑποχρηστικὸς καὶ εὐρίσκῃ τῶς ἐργάτας
καὶ τῶς ἐργασιῶν, οἱ ὅσοις ἔπρεπε καὶ ἐργασθῶν
αὐτοῖς, καὶ διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν τὰ ἐπιματὰ καὶ τὰ διὰ ἐργα-
ζομεν, καὶ γινώσκῃ διὰ τὸν ἀφαιρῶν καὶ τῶς ἐργάτας,
καὶ ὑποσχεθῶν κατὰ τὴν ἐργασίαν τῶν ἐργατῶν κατὰ.
Οἱ ὑπορίται οὗτοι, ὅταν ὑπορχοῦν οἱ ἐργατῶν ὡς
μᾶλλον γραμματοῖς, μεταγενεστέρως ὅπως παρίστανε
καὶ καλοῦνται ὑπορίται, χωρὶς ὅπως καὶ διαρῆται
ἢ κοινωτικῇ τῶν δίδω μισθῶν ἢ ταπεινῇ ὡς ἐδω-
ρῆτο τῶν ὑπορετριῶν. Ἡροῖοντο καὶ οὗτοι καὶ τὸ μὴ
να διὰ χρημάτων.

Ἀναγέρομεν ἐν τῶς ἀπομνημονεύματι ὅτι δὲ Παι-
κιμῶντος δὴν ἔπρεπε διὰ καὶ ἐργασθῆναι ὡς ἐργάτης
ἢ ὡς τεχνίτης ἐξω τοῦ οἰκιστοῦ οὕτως ὑποχρηστικῶς
ἀπὸ ἀναρίτων ὑποχρηστικῶς ἐργασίας, ἀλλ' οὕτως

καὶ διὰ μόνον ἐγκαταστάσιν ἐν τῇ ζώνῃ. Ἐν
τῶν γυναικῶν ἰδίως, πολλοὶ δὲ ἐκνήριον, δὲ εἶχον
ὑψαίει ποτὶ τὴν οὐτὲ ἐν τῇ πόλιν Κέρκυρα.
καὶ Δὲν γυνή η̄ κουκουχιάτα ἀπὸ τῆν ἀρρορήχα⁷⁷
ἐκνήριον νὰ γέγον οἱ καὶ οἱ περὶ αἰσίνοντες, ο̄
ἐν τῶν ἄλλων ὡς ἀπὸς τὸ γαινόμενον τοῦτο.
κουκουχιάτα ἐντὶ ᾱ κορυδαλλός, ὅστις ἐκνήριον ἐν
Παννίμην καὶ ὅστις ἀρέσεται νὰ βόσκη ἐν χορτά
ἀχμυρά.

Ἡδὲ χωροῦν ἐν τῇ καταγραφῇ νῆμοι διὰ τῇ
χώραν καὶ τὸ ἄροτρον.

Ἐν Παννίμην ἡ χώρα χώρας δὲν ἐκνήριον
ἀπὸ τῆν. κανὲν δὲν ἐσθέρη τριφυλῆ, κοινὴ ἡ ἄλλο
τε γυναικὶ καὶ ἄνδρα πρὶν ἀνδρὶν νὰ τὸ παραχρῆ
ον δι' ὀργήματος. Ἐξ ἄλλων ἡ πόρος τοῦ τριφυλίου
ἦτο ἀγνωστὸς μέχρι πρὶν τοῦ 1960. Ἀλλ' καὶ οὕτως
ἐνέφερε νὰ εὐαίρη κοινὴ, χαλουργία μετ' δι' αὐτῇ
τῇ δουλειᾷ μέγα ὅ' ἐκνήριον τῇ πένι καὶ τῇ δυστυ
χίᾳ; Ἐκνήριον κανὲν οὐτε εἶδε οὐτε ἔκνεσε ποτὲ
ᾱ ἰδίως τῇ καχυρίαν μετὰ τὸν διεσπῶν μὲ οὐκὸν
τῇν χῶσαν τοῦ ἄγρου. Τὰ πάντα ἐκνήριον
αὐτὲ μόνον μὲ φωτῶν κώπορ ἦτο κώπορ ἐν βωτῶν,
πορβάτων, ἀλγῶν, ὀρνίθων καὶ περὶ αἰσίνοντες μὲ τῇν
κώπορ τῇν ἰσθίων. Τότε, πρὶν τοῦ 1915, ποὶ ἀπὸ
ἐντὶ οἰκογύναι ἐκνήριον φωτῶν, ἦτο δύο βόδια,

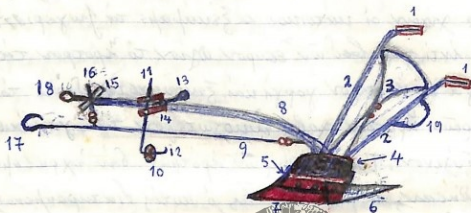
τὸ ὁρόνυμα τῆς ἰωάννης ἦτο ἐνδοχύτερον. Ἀρχότερον
ὅπως μὴ τὸν ὁρισμοῦ τῶν ψυχρῶν καὶ τῶν ἀνδοκτι-
νῶν, τῶν ἐκαστῶν τοῦ ἰωάννη ἀντιπαραστήσαντος τὰ
ῥόδια εἰς τὸ ὄραμα μὴ τὸ ἄροτρον, τὸ ὁρόνυμα τῆς
ἰωάννης ἐδυσχερύνθη. Τότε ἔπρεπε ἀπὸ ἀναῖ-
στο νοῦ ἐξασφαλίειν τὴν ἀσυντηρήτην κώδων τῆς
χρονιαῖς σου. Διὰ τοῦτο ἡ νοικοκυρά εἰς τὸν σταβλὸν
διερῶς ἔρριπτε << γούρη >> ἵνα τοῦ νύκτα τῶν
αὐτῶν τῶν γίτων καὶ ἄλλων διὰ νάκου γαλῶνται,
ἥτοι νὰ θωπεύουν μὲν τὴν ἐνέργειαν τῶν οἰκῶν
τοῦ ἀλόγου καὶ νὰ μεταβιβάζουν εἰς κωφρίαν.
Ἀλλὰ καὶ αὖτις ἡ πόρτα τοῦ ἀνταρῆς διὰ τοῦτο
ἠγορήσθη ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου, οἱ τινες ἐτρέπον ὀπί-
σθους ὥστε ἡ ἔγερσις μὴ εἰς ῥαγὶς ἐξ Ἡρώδου.
Προέτι πλῆθος ἐκρίβων καὶ βαλὰ >> ἀπὸ τοῦ
δρόμου ἦτοι ἀπεριγέροντο μὴ μίαν << κακίαν >>
καὶ οὕτως ἔρριπον ἀσυντηρήτητα τῶν τῶν ἀπο-
συνέχον. Τὴν εἰς τοῦ σταβλοῦ κώδων οἱ κατὰ
νοῦ μεταγέρον κατ' Ἀγνοῦστον εἰς τοῖς ἀγροῖς, οἱ
τινες ἀποσυνέροντο διὰ τὴν οἰκίαν ἀσυντή. Ἡ τοῖ
γοντο χίμαιροι ἐντὸς τῶν οὐρανῶν ἐρρίπτετο ὁ πόρτα
καὶ ἐκκινῶντο διὰ χύματος. Ἐντὸς τῆς χειρωνακ-
τικῆς ταύτης κώδων τῆς μεταγραφῆς κατ'
Ἀγνοῦστον, μετὰ τὸν << ἀποσυνέρον >> ἦτοι κατ' οὐτω-
ρεῖον μεταγέροντο διὰ τὴν ἰωάννη τῶν ἀρῶν

καὶ ὑποδιοργανήθη ἀπὸ τοῦ Ἀνγούστου μέχρι τοῦ Οὐλα-
βρίου νῆα κούρας. Ἀποτέλεσε μίση ἀρόβρια ἡ γίωανος
τῶν κτιρίων διὰ τῆς ζωτικῆς κούρας, διότι οὔτε ἡ ἀγρο-
νίκωσος οὔτε ἡ χωρὰ γίωανος ἐκπληροῦτο ἀλλ' οὔτε
καὶ ἡ ἀρκεύρα ὑπῆρξε ὥστε ἀρκούντως κτινοτροφική.
Ἡ χρυσοποιία τῶν γίωανων ἐγένετο αἰχά-αἰχά
καὶ μὴ δουλοκρατία, διότι δὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ αὐτοτελεί-
αυτονομία αὐτῶν. Ἐν ἀρχῇ, περὶ τὸ 1928, ἐχρησι-
μοποιήθη γίωανος τῶν τῶν 6-8-8 αὐτοκλειστῶς
διὰ τῆς αὐτοτελείας. Ἀρκεύς ὅμως ἀρκεύσαντες τὴν μείζονα
δικαίαν ὡς πρὸς τὴν αὐτοτελείαν. Πρὶν ἐξέτασιν γ.χ.
ἐπὶ στήλη καὶ δὴν ἐβλάστη οὔτε μὴ κούρας
τῶν μὴ τῶν τεχνικῶν γίωανων ἡ ἀρκεύρα ἦτο δε-
κτικὴ. Οὕτω περὶ τὸ 1933-1934 ἐκπληρώθη ἡ
γίωανος τῶν γίωανων. Παρὰ ταῦτα διὰ τῆς ἀλλο-
καταστάσεως ἐγένετο δουλοκρατία καὶ πόρον περὶ
τὸ 1960 ἦρξεν ἡ γίωανος τῶν ἀρκεύων καὶ τῶν
ἀρκεύων διὰ χυμῶν γίωανων. Ἐδῶ ἀξίζει νὰ τονισθῇ
ὅτι αἱ κούρας ἦσαν δουλοκρατία καὶ πόρον καὶ ὡς πρὸς
τῆς ἀρκεύσεως τῶν γίωανων διακρίνεται αὐτοὺς ὡς
ἐκπληρούμενος μείζονα τῆς ἀρκεύσεως κατὰ τῆς γῆς
καὶ ἱκανοὺς πόρον διὰ δουλοκρατίας γίωανος.

Τὸ δουλοκρατία ἦρξε χρυσοποιούμενον
ἐν Αὐτοκρατορίᾳ κατὰ τὸ 1907-1908 περίου. Ἐν ἀρχῇ
ἐκπληροῦτο χρυσοποιούμενον ταῦτο, ἀλλ' ἐπὶ τῆς

Χρήσις του ἡγεμονικῆς γὰρ τῆς μαχίτης καὶ ἐκδοτικῆς
 τῆς. Τοῦτο ἔφερε ἀρχαϊκὴν ἐκδοτικὴν ἐκδοτικὴν
 ἐκδοτικὴν χρόνον τὸ ξύλινον ἄροτρον καὶ ἐκδοτικὴν
 ὥστε ἀπὸ τὸ 1925-1930 νὰ καταργηθῶν τὰ ξύλινά.
 Τότε γίνον οἱ κάτοικοι «ξυμάρκας τὰ ξύλινά»
 καὶ ἀπὸ τῶν ἐκδοτικῶν ἔκδοτον τὸ ἄροτρον τὰ
 ἄλλα ἀριστοτέρεον γὰρ καὶ ξυμάρκας, διότι τὸ
 εἰδυρουν ἄροτρον πῶς ἐκδοτικὸν τῶν γυναικῶν
 τὸ ξύλινον. Τύποι εἰδυρουν ἄροτρων δὲν ἐκδοτικὸν
 ἐκδοτικὸν, ἢ μὴ μόνον ἐκδοτικὸν αὐτὸς διατυπώματος
 καὶ μὴ μὴ ἐκδοτικὸν. ἔκδοτον δὲ τῶς μὴ δύο χειροκίνητες
 καὶ ἐκδοτικὸν, δηλ. δὲ τῶς τῶν μονοκίμων ἄροτρων.
 Τότε ἐκδοτικὸν οἱ κάτοικοι ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν
 τῆς ἐκδοτικῆς Κερκίτης, ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν
 ἐκδοτικὸν γίνονται ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν, ἢ ἐκδοτικὸν
 ἄροτρα καὶ ἐκδοτικὸν. Ποχὺ ὅμως ἀριστοτέρεον ἐκδοτικὸν
 καὶ ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν, ὥστε ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν
 ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν. Ἀλλὰ ἐκδοτικὸν οἱ κάτοικοι δὲν
 ἐκδοτικὸν, ἢ μὴ ἐκδοτικὸν. Οἱ ἀριστοτέρεοι ἐκδοτικὸν
 τὰ ἄροτρα τῶν ἐκδοτικῶν, ἐκδοτικὸν δὲ ἐκδοτικὸν
 ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν.
 ἔκδοτον καὶ μόνον τῶς εἰδυρουν ἄροτρα ἐκδοτικὸν
 ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν ἐκδοτικὸν, ὥστε διατυπώματα
 καὶ μὴ μὴ ἐκδοτικὸν. ἔκδοτον δὲ τῶς τῶν μονοκίμων καὶ
 ἐκδοτικὸν ἄροτρον. Οἱ κάτοικοι τὸ ἄροτρον γίνονται

ὀνομάζουσι λέγαντες καὶ τὸ ἀρσενίον λέγαντες
 τὸ διδερνέον δὲ ἄγτρο ἢ το ὑπέρωον ὡς
 εἰς τὸ κατωτέρω σχεδιάγραμμι παρίσταται:

τὸ ἄγτρο (τὸ διδερνέον)

1. χεροχάβα ἢ χερουχί
 2. ὀρθοστάτης ἢ ἄγτροπῶδι

3. ἐυάρα (χερουχίων)

4. βάσις τ' ἄγτρον

5. φτυάρα

6. ὀδηγός τοῦ ὕνιου

7. ὕνι ἢ γυνί

8. βύρτης

9. ἄγτροβέργα

10. ρόδα

11. διδερνίς ρόδας

12. ἐυάρα τῆς ρόδας

13. βίδα τοῦ κλειδίου τῆς ρόδας

14. κλειδί τῆς ρόδας

15. ταῦ

16. ὀδηγός τ' ἄγτρον

17. γαντῖ ἄγτρο

18. κλειδί τ' ὀδηγού.

19. κρημαστήρι τοῦ κλειδίου τ' ἄγτρον.

Εἰς Πενυμήριον γόγω τοῦ μικροῦ κήρου τῶν κα-
 τοίμων ἂν ἑνὸς καὶ ἂν ἑτέρου γόγω τοῦ ὅτι τὸ
 ὕδατος καίωθεν τῶν ἰχθύων δὲν ἐκπληροῦται

οὐδέ ἐξισώνεται, ἡ χρῆσις τοῦ τραυτέρ παρυστέρησε
 πολλῶν. Μόλις περὶ τὸ 1955 ἠγόρασε τις ἕνα καὶ οὐχὶ
 διὰ νὰ παλλιεργῇ ἀποικιστικῶς καὶ μόνον τὰ κτήματα
 του, ἀλλὰ μὲ τὸ σκοπὸ νὰ παλλιεργῇ καὶ τὰ κτήματα
 τῶν ἄλλων ἐν Ἰσθμῷ. Σίφτερον ἢ περιγύρεα ἔχει
 6 τραυτέρ καὶ οἱ κατόικοι τείνουν νὰ ἐγκαταστή-
 γων τὴν παλλιέργειαν μὲ τὸ τραυτὶ ἢ νὰ τὸ χρη-
 σιμοποιῶσιν μόνον, ὅθεν τὸ τραυτέρ δὲν ἠρωρεῖ νὰ
 ἐργασθῇ.

Ἡ μηχανὴ ὅπως ἡ ἀγωνιστικὴ ἐκρηκτικωσίνην
 ἔκρινεν. Περὶ τὸ 1942 ἦτο μόνον μία δι' ὀρόσηρον
 τῶν νῦν. Αὕτη ἤρχετο καὶ ἐς Λωκκίην κατὰ τὴν πε-
 ρίεον τοῦ ἀγωνιστοῦ. Ὅπως οἱ κατόικοι δὲν ἐπαρκοῦντο
 διὰ νὰ ἀγωνίσουν ἐνὸς χρόνου οἰκονομίαν καὶ ἄλλους.
 Ἐκτοτε ὅπως ἡ ἀγωνιστικὴ αὕτη μηχανὴ δὲν ἔπαυσε
 νὰ ἐκτελεῖ καὶ σιγά-σιγά οἱ κατόικοι συνήθισαν
 νὰ ἀγωνίσουν μ' αὐτήν. Ἀρχότερον ἠγόρασαν καὶ ἐντό-
 κοι Λωκκικῶτες μίαν τοιαύτην μηχανήν καὶ ἐνὸς
 τότε ὅροι ἀνεξαρτίως οἱ κατόικοι ἔπαυσαν νὰ
 ἀγωνίσουν μὲ τὰ ἴψα ἢ μὲ τὰς ξαδάρτεγας διη-
 τρικὰ των, ἤτοι σιτὰρι, βρώμῃ. Μάλιστα πρὶν δύο ἔτη
 ἡ μηχανὴ αὕτη ἐπαρκομένη καὶ ἕτερον μηχανήν,
 τὸ ὅσον δειγματίζῃ ἐν παραλληλῶσιν δειγμάτων
 τὸ ἄχρον καὶ ἐνοχλῶναι τούτω πολλὸν τοῖς κατοικοῖς.
 Ἡ μηχανὴ δειγματοῦ καὶ ἡ μηχανὴ δειγματος

τῶν σταθίων οὐδέποτε ἐχρησιμοποιήσαν ἐν Πεν-
νήρην καὶ κατὰ τὴν γῆρην μου οὐδέποτε δὲ χρε-
σιμοποιοῦν, διότι μὲ ταχίστατον ρυθμόν περιορίζε-
ται ἡ εὐρα τῶν διημεριαίων.

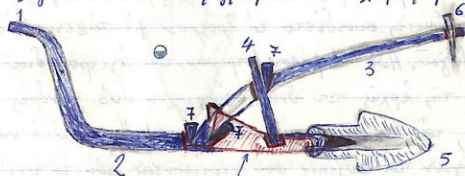
καὶ τώρα διὰ τὸ ξύλινον ἄροτρον.

ἔδοξεν ὅτι τὸ αὐτοῦ ἄροτρον εἰσῆλθεν περὶ τὸ 1907-
1908. ἔκτοτε σιγά-σιγά ἡ χρῆσις τοῦ ξυλίνου ἄρο-
τρον περιορίζεται διαρκῶς, ὥστε μετὰ τὸ 1925 ἔξη-
γανίσθη. Τελείωσεν περὶ τὸ 1925 οὐδὲως ὡρῶν καὶ
μὲ ξύλινον ἄροτρον. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ 1907 μέχρι
τοῦ 1925 ὁδία κατὰ τὸ δεύτερον ἥκον τῶν περιόδων ταύτης ἀνέχρησις
αὐτὸ ἐχρησιμοποιοῦν διὰ τὴν διανοξίν των
μυλίων καὶ χυρίαν τις θεωρεῖ, ἐν τῷ ὅρῳ
μὲ γίνετο διὰ τοῦ αὐτοῦ. Σήμερον οὐδὲ γίγναι
ξύλινον ἄροτρον ὑπάρχον ἐν οὐσίᾳ οἰκογένειαν.

Τὸ ξύλινον ἄροτρον κατεσκευάσθη ἐν ὅσῳ ξυ-
λουργοὶ ἐν τῇ ἐσῶν ἐμῇ οὐδὲς εὐρίσκεται ἐν
βῶν, πάντα δὲ τὰ ἐξαρτήματα του ἦν ξύλινα
ἐν τῷ ὅντι τὸ ὅσον ἦτο αὐτοῦ. Τὸ ἀλ-
τρωσθεὶ καὶ ὁ ὅρτης κατεσκευάσθη τὸ συνδυάσθη
ἐν ξύλινον ἐκείνῳ. Οἱ καίτοι τὸ ἀλτρωσθεὶ δὲν τὸ
ἦν ποτὲ σφιγτό ἦτο ὥστε χυρίαν ὡς δύο ἢ
περὶ 60 τετρα ξύλα ἡνωμένα, ἀλλὰ τὸ ἡνωμένον
συνιστάμενον ἐξ ἐνός μόνον συνεχὲς ξύλου.

ἔτι καὶ τὸ ἔδω χρησιμοποιεῖν ξύλινον ἄροτρον

ἔχει περιέσπον τὴν ὡς κατωτέρω ἐκονισθέντων μορφῶν
ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν περιγραφῶν τῶν ἀγροποροδοτῶν.

τὸ ἄροτρον (ξύλινον)

1. χειροχάβα
2. ἀχατροπόδι
3. εὐρτής
4. βωαδὴ

5. ὕψι
6. βούχμηδα
7. ἐγώνη
8. ἀχατρούτιον ἢ μαχολάρια ἢ γέτρα

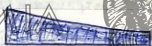
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ

Στὴ μέση ὡς τὸ ἀχατροπόδι ὑπάρχει ὑπάρχει κατωτέρω,
ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ κατωτέρω τοῦ εὐρτῆς ἀκριβῶς δεξιὰ
καὶ ἀριστερὰ ἐγώνησε τεχνίως, ὥστε αὐτὴ τῆς ἄλλης ἀκροῦς
κατὰ μέτρον ὡς τὸ ἀχατροπόδι δὴν ἐγώνησε τεχνίως.
Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τεχνίως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κατανόησιν
τὸ ὅριον ὅσον τοῦ εὐρτῆς ἐκρημαίνονται δύο ἐκβάνεσι.
Διὰ τὴν παρεμνήσιν ὡς τὸ εὐρτῆς ἐκ τὸ κατωτέρω ὅσον
ὑπάρχει ἡ βωαδὴ ἐφαρμοζομένη τεχνίως καὶ ἀκριβῶς ἐκ
ἄλλης φωνῆς καὶ αὐτὴ ἐκρίνεται ἐκ τὸ ἀχατροπόδι.
Ὁ εὐρτῆς εἶχε μίαν τριῶσα περιβόετον ἰσοιότη ἀπὸς
τὰ ἄλλα ἐκ τῆς ἐγώνης καὶ ἐκ τῆς βωαδῆς ὡς τὴν ἀκροῦς
μεριὰ ἡ κατωτέρω ὡς τὴν ἀκροῦς τοῦ εὐρτῆς.
Ὁ εὐρτῆς εἶχε μίαν τριῶσα ἐκ τῆς ἀκροῦς, ἐκ τῆς

ἑαυτὴν εἰσέρχεται ἵνα ζύγο χονδρότερον πρὸς τὰ ἑωσών
καὶ λευκότερον πρὸς τὰ μαύα, ἢ λευκότερον κούφιον
διὰ τῆς ἑωσῆς συνδίδετο τὸ ἄρτερον ἢ τὸ κτενωδέων
τῷ ζυγῷ. Ἀπὸ τοῦ μίθου ἀπείρου τοῦ ἀχτροποδίου
μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑνίου ὑπάρχον δύο χονδρὲς εα-
νίδες, τὰ «ἀχατράντια» χρησιμεύοντα διὰ τὰ
διανοίξιν τὰ αὐχίδια πρὸς χρίσασθαι ὑπὸ τὸ ὑνί.
Τὰ ἀχατράντια ἦσαν καρυφίνα ἀνάτωρ ἐπὶ ἀκροῖ
τοῦ ἀχτροποδίου, ὥστε νὰ ἐκχυρᾷται γωνίαν ὀξείαν
ἢ τὸ χωρίον. Ἐκαστὴν ἀχατράντιον ἔχουσιν μετὰ χρίσας
ἀπείρου ^{ὑπὸ} ὡς κατωτέρω εἰκονιζόμενον ἐκχυρᾷ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

τὸ ἀχατράντιον ἢ καρυφίον ἢ ἀκροῖ.

Τὸ ὑνί τοῦ ζυγίου ἄρτερον ἢ τὸ ἑωσὸν μόνον τῶσαν,
καθ' ὅτι τὰ κτήματα παρομοιάζουν ὁμοιότητα ὡς
πρὸς τὴν συμμόρφωσιν τοῦ ἑωσῆος τῶν. Ὁ δὲ ὡς ὑπάρχον
οἰκίον ἑωσῆος. Ἐπείπερ τὸ ὑνί ἐκχυρᾷται καὶ
δι' ὅσα τὰ ἑωσῆος τῶν ὀρχημάτων. Τοῦτο ὁμοιάζει
μᾶλλον ἢ τὸ κτενωδέων ἐκχυρᾷται σκαυτικῶν τὸ
ἑωσῆος χρησιμεύουσιν εἰς τὴν ἐπὶ οὐ γυνήκειν διὰ
τὴν διανοίξιν τῶν λαδίων αὐχίμων (= εωσῆος), τὸ δὲ
ἐκχυρᾷται τοῦ ὑνίου ἀπείρου ἢ τὸ παρακατὰ
ὑπὸνιζόμενον (ἢ τὴν παρακατὰ ὅτι δὲν δι-
κρίνεται διὰ τὴν ἰσχυροτάτην μου δύναμιν)

τὸ ὕνι

Ἡ σῶαδν τοῦ ἀρότρου κατασκευάζεται μόνον ἐκ ξύλου.
Οὐδέποτε ὑπάρξει σιδερεῖα, τὸ δὲ ἐκτὴς τῆς ἡτο ἄρδο
γώνιον παραλληλῶσεν μὴ μᾶλλον τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ σῶαδν.
Τοσοῦτουμὲν δὲν ἴσται ἐκ κατακόρυφον δένδρ, ἀλλ'
ὀλίγον τι σῶαδν ἐκτεταμένον, μὴ τὸ ἀκαταστάσι-
στον ὑπὲρ τοῦ 80°. Αὐτὸ ἡτο τὸ σῶαδν ἐκτεταμένον,
περίπου ὡς ἐκτείνεται.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ἡ σῶαδν

Διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ξύλου ἀρότρου αἱ κατασκευ-
αὶ αὐτοῦ, ἡτοι αἱ ξυλουργοὶ ἐκτεταμένον σχεῖται
ὅσα ἐκτετατὴ ὡς σῶαδν, σῶαδν, ρουκάνι (=σῶαδν)
σῶαδν διὰ τὴν δύνειον δυνάμει μὴ κατασκευῶν, ξυλουργί-
α, ἀρίστη καὶ, αὐτὰ ἐκτετατὴ καὶ σῶαδν κατασκευῶν
ἐκ κατασκευῶν, σῶαδν. Τοιαῦτα ὅπως ἐκτετατὴ
ἐκτετατὴ ξυλουργί, κατασκευῶν, οὐδὲν δὲ τῶν με-
τέπειτα πάντων ἐκ τῶν ἡτο. Οὕτως διὰ τὰ ἐκτετατὴ
τὴν σῶαδν ἐκτετατὴ ἐκτετατὴ ἐκτετατὴ. Ἄν γι-

ἄλλα ὥσα ὁ συγός δὲν ἐχρησιμοποιοῦν, ποτέ καὶ
ταῦτο διότι τὰ βόδια τραβᾶνε μὲ τὸ «κυύτερον»
καὶ χωρὶς συγὸ δὲν ἠμάρταν νὰ τραβήξουν, ἐνῶ
τὰ ἄλλα ὥσα τραβᾶνε μὲ τὸ «κώτερον» (= ἐπίσης)
Ὁ αἰς Πρωτόμην χρησιμοποιοῦντος συγός εἶχε τὴν
ὡς κατωτέρω σχεδιασμένην μορφήν:

1. Συγός

2. Τεύχα

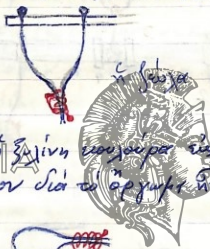
3. Τενούδι

4. Τενούδι

Ὁ συγός ἦτο πάντοτε ἓνα κυλινδρικὸν ξύλον²³ ἐκ
συνήθως, εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐπαρμόνοντος δύο τεύχων²⁴ καταμένον
ἑαυτοῦ ἀνὰ μέσον αὐτῶν, ἵνα δίδωτο τὸ ἐχονί τοῦ
τενουοῦ διὰ νὰ μὴ γλιστῇ ἐπὶ τῷ συγῷ. Τὸ τενούδι,
ἦτο ἓνα ἔδος κουρούρι, ἥτις ἐεχυρατίζετο ἀπὸ μία
βέργη χονδρὴ, συνήθως ἀπὸ φτεριά, καὶ ἥτις βέργη
ἐκλήπτετο καὶ εἰδύετο μὲ ἐχονίον κατὰ τὰ δύο
ἐκχέροντα ἄκρα ὡς εἰς τὸ ἄνω ἐχονίον δεικνύται.
Ὁ συγός ἔφερε τέσσαρις ἀσπας, δύο εἰς καὶ

ἄκρον, ἐξ ἑκάστης δὲ ὁδοῦ διέρχεται μία βέργη χονδρὴ
 ἀπὸ φτελῶν, ἣτις κατέμυξ ἐκκρίβωσσι ἦτοι ἐν
 διογκωσιν. Οἱ βέργαι ἀεργούσαν ἀπὸ τῷ χυμῷ τῶν
 βοδιῶν καὶ ἰδύνοντο ἴσως μὲν εἰς οἰνίον, δύο βέργαι
 ἐνιστάσαντες μία βέργη ἦτοι σὺχος ἔχει δύο βέργαι.

Ἡ μορφή τῶν βέργων ὑπερβῆκε ὡς ἐν τῷ κατωτέρῳ
 σχήματι δαίνυται χωρὶς νὰ μεταβάλλεται τὸ σχῆμα
 τῶν κατὰ τὴν ἑξῆς τῶν βέργων, διότι τὰ βέργαι ἴσως χονδρὰ καὶ μακρὰ.

Τὸ τενοῦσε ἦτοι ἡ ζυγὴ καὶ ἡ ἀρχὴ ἐν τῇ ῥάβδῳ ἀπὸ
 ἑνὸς τοῦ ἀπὸ τῶν διὰ τὸ ὄργανον ἦτοι ὡς κατωτέρω.

τὸ τενοῦσε

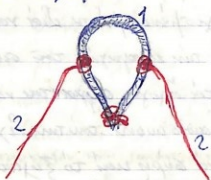
Ἡ ὡς ἄνω περιγραφέντα μορφή τοῦ συχοῦ καὶ τῶν
 διαφόρων μέρων αὐτοῦ ἦν ἡ παλαιότερη. Ἀργό-
 τερον ὅμως αἱ βέργαι ἦσαν καὶ τὸ ζυγὸν τενοῦσε
 κατεσκευάζετο ἐν οἰνίῳ ἢ ἀπὸ χυρῖ. Τενοῦσε
 αἰδουρὺν δὲν ἐνδύοντες οἱ κατόικοι. Πάντως τὰ
 ὄργανα τῶν παλαιῶν τοῦ συχοῦ παρῆλθον τὶ αὐτὰ
 ὡς καὶ ὑπὸτερον, ὅτε κατεσκευάζοντο ἐν ζυγῷ.

Τὸ ὄργανον δι' ἐνὸς μέρους ἡ ἐξῆς σχεδὸν ἀπείρου
 μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ αἰδουροῦ ἀπὸ τῶν ἦτοι παρῖ

τῷ 1907-1908. Ἐξ ἄλλου οἱ αὐτοὶ ὡς τῆς χρο-
νολογίας αὐτῆς ἔχον ἐλάχιστα ἄλλα καὶ δὲ ἔχον ἐννοεῖ
ὅτι καὶ τὰτα δύναται νὰ εὐρύν τῷ ἄρτρον, ἀλλ' ἐνέμι-
νον ὅτι οἱ ἄλλοι σὺν ἀπορίᾳ μόνον διὰ τὸ μεταφέρουν,
διὰ νὰ φορτώνονται. Μὴ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ αὐτοῦ ἄρ-
τρον ὅπως ἔδωκεν ὅτι καὶ τὰ ἄλλα δύναται νὰ εὐρύν
τῷ ἄρτρον. Μετὰ τὴν διαπίστωσιν ταύτην ἐκρηκτικῶς
καὶ τὸν ἴδιον διὰ νὰ εὐρύν καὶ τὸ ζύγιον ἄρτρον
ἐν τῇ περιόδῳ ὅπως αὐτὴν ἔκρινεν, ὥστε νὰ μὴ
νῆ σ' ἐκτὸς τοῦ ζυγίου ἄρτρον. Δι' ἐπίμονον ἔργον
χρησιμοποιούμενοι καὶ ἀπομένον, διότι τότε καὶ δὲ
εἶχε καὶ ἄλλοι.

Ἡ ζῶντες τῷ ζῶντες ἐν τῷ ἄρτρον γίνεται
ὡς ἐξῆς. Ἐν πρώτοις ἔδωκεν ὡς τὸν χυμὸν τοῦ ζῶντος τὴν
κοιλίαν >> ἦτοι τὴν χιμνικήν. Ἡ κοιλία φασιότερον
ἦτο μία << ἀντικείμενα >> ἦτοι ὑπερβαλὺς σάκος, διὰ χιμνίος
κατὰ μῆκος καὶ τὸν << ὥστε νὰ χιμνὶ σχεδὸν μορφὴν
κυλινδρικήν. Ταύτην ὑπερβαλὺς ὡς τὸν χυμὸν τοῦ
ζῶντος καὶ ὥστε τὴν ἔδωκεν ἀπὸ καὶ ἐν τῷ δύο ἐ-
κρηκτικῶς ἄλλοι, ὥστε νὰ ἐκρηκτικῶς καὶ ἄλλοι. Ἡ ὑπερ-
βαλὺς αὐτῆς κοιλίας δὲν ἔχεται ^{τότε} τῶν ἀλλοῦ
στοιχίῳ. Ἀπὸ τὰ δύο μέσα τῇ μορφῇ τοῦ ζῶντος
δύο ἐκρηκτικῶς, τὰ χιμνί << ζωτικὸς >>. Ταῦτα
ὑπερβαλὺς ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ ὥστε διὰ νὰ μὴ
ὥστε χιμνί ὡς τὰ ὥστε τοῦ ζῶντος καὶ τελευ-

ταῦτα ἀρροδεύονται καθένα εἰς τὸ ἐν ἄκρον τοῦ
 βωτηρίου. Ἡ ἀρροδουχίνα εἶχε τὴν μορφήν ὡς εἰς τὸ
 κατωτέρω εἶχη.

ἡ ἀρροδουχίνα

1. ἀρροδουχίνα 2. βωτηρόκοινα

Ὡς ὥστε τὰ βωτηρόκοινα ἀρροδεύοντο εἰς τὰ
 ἄκρα τοῦ βωτηρίου. Ταῦτα ἦτο ἕνα περὶ πλάτος βέλον
 μήκους ὡρίων 80-100 εἰ. Εἰς τὸ μέσον τοῦ βωτηρίου
 ἐκάρφοντο ἢ ἀντιχέετο ἀδύρως γάντεσος ἢ τοι
 ἄγκιστρον (= σφόδρα ἰσχυρὰ ἰνυματέστια τὰ τενούσι
 τοῦ βουγιού), τὸ ὅποσον εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐκνήλη-
 τρο. Διὰ τοῦ τρώου τούτου ἠνέοντο τὸ βωον
 καὶ τὸ βωτήρι καὶ τὸ βωτήρι καὶ τὸ ἄκρον.

Τὸ βωτήρι διὰ τὴν βωον ἑνός βωον, ἦτο τὸ μόνον
 βωτήρι ἢ ἀλλοιῶς διέχκοινο εἶχε τὴν μορφήν
 ὡς εἰς τὸ κατωτέρω εἶχη.

1. βωτήρι

2. γάντεσος

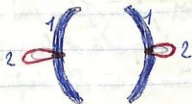
3. βωτηρόκοινα

τὸ βωτήρι (τὸ μόνον) ἢ διέχκοινο

Εἰς τὸ σφοδρῶδες, τὸ μεγάλῃ ἐννοῶ, τοῦ φωτός ἐκρηκνέσθαι
 τὸ κατώτερον, τὸ ὅσῳ ἐν ἀρχῇ ἦτο εὐχρίνιτο καὶ ἀργότερον
 ὡς χουρία. Τοῦτο ἐχρησίμευε καὶ χρειαζέμεν διὰ τὰ σαφέστατα
 τὸ φῶς. Ἀπὸ τὸ εἶδος μέρος τοῦ κατωτέρου ὑψιάνει ἀπὸ
 τοῦς ρῖνδων ἐδύνοντο δύο εὐχρίνα, τὰ λεγόμενα ψευκρό-
 σκουνα καὶ τὰ ὅσα ἐγδανον μέχρι τῆς χερσάδας οἶον
 τὸ ἐκράτει ὁ ἄρστην διὰ τὰ ὅσα ἐδύνει τὸ φῶς. Ἀργότερον ἢ
 μωροσκούρινα ἀντεκατεστάθη διὰ τῆς κοχάνας μὴ κοχανόζυχα.
 Ἡ κοχάνα ἦτο κοχυρία ἐμμεσοειδὴς ἐν δέρματι χειρὸς
 μὴ γὰρ. Ἐπὶ τῆς μῆκος ἐμφανείας τῆς κοχάνας σφοδρῶς τὸ δύο
 κατωχλωτὰ ζυγα ἐξ ὧν ἐδύνοντο τὰ ψευκρόσκουνα καὶ τοῦτο
 διὰ τὰ μὴ κατέταται τὸ δέρμα. Ἀπὸ τῆς κοχάνας ἐδύνοντο δύο
 κοχυρία εὐχρίνα, ἀπὸ τὰ ὅσα ἐδύνοντο τὰ ψευκρόσκουνα.
 Ἡ κοχάνα ἦτο ὡς ἐξ τὸ κατωτέρω εὐχρία σαφέσταται:

ἡ κοχάνα (δέρμα χειρὸς μὴ γὰρ ἢ ἄλλο)

τὰ κοχανόζυχα:

1. κοχανόζυχον

2. κοχυρία

Σύμφερον τὰ κοχανόζυχα εἶναι εὐχρία. Διὰ τὴν κατασκευὴν
 τῆς κοχάνας ὑπάρχον ἐν Πινυρίῃ εὐχρίνοι τεχνίτες, οἱ ὅσοι
 ἐγνώριον τὰ χειρὸς καλῶς τὸ δέρμα μὴ γὰρ.

καὶ τῶρα τὸ μεγαλὸν ἀροτρίαεὺς (ὄρχημα) καὶ εὐσπρά.

Πηλαιότερον ὄρχημον μόνον ἄνδρες καὶ ἐν ταύτῃ οἱ ὄχιον
ἱκανοὶ ἐν τῇ μετῇ τῆς οἰκογενείας διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτῇ.
Ἀργότερον ὅμως δὴν ἦτο εὐάνιον τὸ γυναικῶνον νὰ ἀροτρίουν
καὶ αἱ γυναῖκες, ἵαν παρουσίαντο ὠριμένα ἱκανὰ πρὸς
ταῦτα. Τὸ εὐνιδες ὅμως ἦτο νὰ ὀρχῶν ἡ μόνον ἄνδρας, ἐνῶ τὸ ἄλλο
ἰδετέχει ἐξίμειν. Ἄν καμία οἰκογένεια δὲν εἶχε ἰδίαν τῆς ψῆας
ἢ δὲν παρουσίαζε μέλη τῆς ἱκανὰ πρὸς ἀροτρίαεὺς φροδοῦναι ἕνα
ἐξ ἑαυτῶν, οἵτινες ἔτρεπον ψευγίρι ἢ ἤρχατο ἕνας, ὅστις ἐγνώριζε
τὴν ἐργασίαν αὐτῇ. Ἄλλως τὸ ὄρχημα ἐγένετο μὲν τὰ τραυὰ, ἰδίως
ὅταν δὲν εἶχε ἰδίαν τῆς ψῆας μὴ οἰκογένεια.

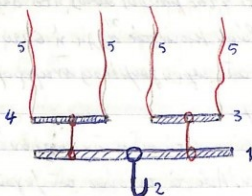
ἕνα βόδι δὲν ἐξέμετο μόνον πρὸς τὸ ἄροτρον. Τὰ δύο
χρῶν βόδια εἰς τὸ ψυχρὸν ἄροτρον ἐφέροντο ὡς ἐξῆς. Κατὰ πρῶτον
τὰ δύο βόδια ὠδηγοῦντο εἰς τὸ χωράγι δεξιὰ ἑαυτοῦ ἐν τῇ
μερίτῃ, εἰς ταῦτα ἦσαν ἀγρία, ἄλλως ἤρχοντο χυτὰ. Ἐντὺ ὥρε
σε νὰ ὑπάρχουν δύο ταυχάριστα ἀτομα διὰ νὰ κρατοῦν τὰ ψῆας
μὴ τυχὸν φύχουν. Κρατοῦντο δὲ ὡς τὰ εὐαίδια καὶ ἦσαν ἀπρὸς
ἀριστερὰ ὡς τὰ δύο τῶν κέρατα καὶ τὰ ὀδοῖα εἶχοντο ψευγρόχοι
να. Ταῦτα περνοῦσαν ὡς τὴν μέσην ἀγρὰ τῶν ψῶν καὶ πρὸς
δίνοντο ὡς τὴν χειροκίβα διὰ νὰ τὰ τραβᾷ ὁ ψευγολάτης
καὶ νὰ ὀδηγῇ τὰ βόδια. Ἀριστερὰ τὸ ἕνα ἐν τῇ δύο ἀτόμων δεξιᾷ
ὁ ψευγολάτης ἴδετε ὡς τὴν πρὸς τὴν τριχίαν τῶν βωδίων τὸν ψυχρὸν
καὶ ἐνδὺς ὡς τὴν ψῆας καὶ τὸν ὡς τὸ χυτὸ τῶν ψῶν.
Μετὰ ταῦτα μετῆγον ὀρχῶν τὸ ἄροτρον, ὡς τὴν βούχμη
να νὰ μὴ εἰς τὸ τενοῦναι. Διὰ νὰ ψῆς τῆς ἰσῶν εἰς τὸ

ξύλινον ἄροτρον ἔωρθε ὁ εὐρτής του νὰ κοπῇ σοχί, ὥστε
νὰ γίνῃ κοντός, διότι ἔτι μακρὺς ὅπως ἦτο δὲν διηνομοῖνε
τὴν ὁδὸν τοῦ σώου. Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ βιωὴ τοῦ ἀρόχου
ἦτο ἁπλοῦς ὡς ἐν τοῖς ἀροτραγένοις ἀνέγροφιν ἦτοι
μοχαίνα καὶ φωτῆρι.

Δύο βοδία διὰ τὰ εὐρύν τοῦ σιδυροῦν ἄροτρον ἔωρθε ὡρθε
νὰ δωῇ ὁ θυγὸς των. Ἀπὸ τὸ τενοῦσι τοῦ θυγοῦ ἰδύνετο ἕνα
βουινὶ τὸ φωτιρόσκεινο, τὸ ὅσῳ ἰδύνετο ἴσῳτα ἀπὸ τὸ
χαντράχτρο, δηλαδὴ δὲν ἐχρησιμοποιοῦτο καθ' ὅσον φωτῆ
δηλαδὴ ἀντὶ τοῦ εὐρὴ τοῦ ξύλινου ἀρόχου, τὴν ἔχον
τὸ φωτιρόσκεινο. Τὰς τὰ φωτιρόσκεινα ἦτοι τὰ σχοινία
ὡς ἐχρησίμευον διὰ τὰ ὁδοποιεῖν τὰς ὁδούς ἕως δύο ἕνα
διὰ καὶ τῶν. Ταῦτα ἰδύνοντο ἀπὸ τὰ δύο κέρτα τοῦ σώου
καὶ ὑποχωροῦσαν πρὸς τὸ ἄστρο ἀπὸ τὴ μέση μερὶ τῶν σώων
ὡς τὰ κερταῖς ὁ σφυροχάτης.

Διὰ τὰ εὐρύν ὅπως τὸ σιδυρένιο ἄλτρο δύο ἄλλα σώα
ἐντὸς βοδίων τὰ κερταῖς ἄλλαν σοχί. Καὶ ὡρθε ἐν
τὸν θυγὸν ἐκαστοῦ σώου σπιννοῦσαν τὴν μοχαίνα. Ἀπὸ ἐκαστοῦ
ἐν τῶν δύο κερταῖς ἐκαστοῦ μοχαίνας ἰδύνετο ἕνα βουινί.
Τὰ δύο βουινία ἐκαστοῦ μοχαίνας ἰδύνοντο τὸ ἕνα ἀπὸ
τὸ ἕνα ἔκρον καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ ἀντιστοιχοῦν
ἐν τὸ σώον μικροῦ φωτιρίου, τοῦτ' ἔστι τὰ φωτιρόσκεινα
ἦσαν τέσσαρα, δύο διὰ καὶ τῶν, τὰ δὲ μικρὰ φωτῆρι
δύο. Ἐτι τὸ διωχὸ φωτῆρι, ἦτοι ἰκύνετο τὸ ὅσῳ ἔχε
αἰμοποιοῦτο διὰ τὴν σώων δύο σώων ἐντὸς βοδίων ὡς

ἔσιν ὡς κατωτέρω σχεδιασμένην μορφήν.

τὸ διωχὸ ψευτήρι (διὰ δύο ψῶα) ἢ διωχὸ δίσκον.

1. τὸ μέγαλο ψευτήρι
2. χάντρες (τοῦ ψευτηρίου αἰθροῦς)
3. τὸ ψευτήρι (τοῦ ἑνὸς ἁλίου)
4. τὸ ψευτήρι (τοῦ ἄλλου ἁλίου)
5. ψευτηρίοινα

Παλαιότερον ἢ νεώτερον τὸ ὄργανον γίνεται ἀνάλογα μὲ τὴν κλίσιν τοῦ κτιήματος, ἂν τὸ κτίσμα κατασκευάσῃσαν χηκκώματα κατὰ τὸ μέσον του τότε τὸ ὄργανον γίνεται << τὰ γύρου >> ἢτα ὀργάνεται περιφερειακῶς ὡς δεικνύται εἰς τὸ κατωτέρω σχῆμα, διὰ τὴν ἐκτετατὴν εἰς τὸ μέσον

ἢ ὄργανον τὰ γύρου

Συνδυαστικόν ὅπως εἶναι τὸ ὄργανον << τοῦ μαίμου >>, ἢτοι μὲ ἀνοικτήρας δῆκας ἀνὰ πλάτος, ὡς εἰς τὸ κατωτέρω

εχῆμα δύνυνται :

ἔργημα τοῦ μακροῦ

Πάντως τὸ μέρος τοῦ ἄγρου, ἐξ αὐτοῦ ἤρχισε τὸ ἔργημα ἐξηρηταῖο ἀπὸ τὴν κλίσην τοῦ χωραγίου. Πρὶν ἢ ἀρχίσῃ τὸ ἔργημα, διαχρὸς χωρὰς θεωρεῖται αὐτὴ ὑπάρχει κλίση τοῦ εὐδαίμου, αὐτὴ βαθυγράμματα καὶ εὐδαίμα ὡρῶν ἐπὶ σινοῶν τὴν ἐξέλιξιν τὴν κλίσεων καὶ βαθυγράμματα, ὥστε γὰρ ἐφευγίβουν τὰ νερά νὰ «σουρῶνουν» διὰ τὰ μὴ «βιρταδιαδότην» γὰρ μήκου χιᾶσην τὸ χωράγι, ἥτοι γὰρ μὴ μετατραπῇ εἰς γλίσαν ὑγρὴν καὶ ἄγονον.

Ἡ θεωρία καὶ τὸ ἔργημα τοῦ ἄγρου γίνετο ἐν χωρίδι, αἱ ὁδοὶ γίνονται ὁδοί. Οἱ ὁδοὶ ὅμως ὡς αὐτὰ ἐχωρίζοντο μὴ μικροτέρα καὶ ἀβαδέστερα ὡς αὐτὰ αὐτὴ εὐεῖνα αὐτὴ ἐχωρίζοντο ἰσχυρίζονται τὴν οἰκονομία ^{ἐν τῇ ἐξέλιξιν} τὰ ὁδοὶ μικρὰ κοφράτια ἐχίγοντο ἄλλα μὲν ὁδοὶ, ἄλλα δόμοι καὶ ἄλλα ὁδοὶ ὁδοί. Ἀλλὰ ὁ χωρισμός αὐτός ἐν ὁδοί καὶ τὰς ὁδοὶ αὐτῶν δὲν γίνετο ἐν ὅσα τὰ εὐδαίμα τῆς θεωρίας, ὥστε γὰρ εὐδαίμα κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ ἀραιοῦς τοῦ αὐτοῦ δὲν γίνετο διαχωρισμός ἐν ὁδοί. Ἐπειὶ ὁ διαχωρισμός τοῦ χωραγίου ἐν ὁδοί δὲν γίνετο χιᾶσην χωρὰ ἐν ὅσα τὰ εὐδαίμα τοῦ ἔργματος.

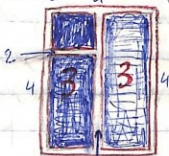
Συνεπῶς γὰρ γίνετο ἡ θεωρία τοῦ αὐτοῦ καὶ ἄλλων διηρηταῶν δὲν ὑπάρχει. Ἡ ἰσχυρία κατανόησις, ἂν δὲ θεωρηθῇ ὁ ἄγρος μὴ τὸ αὐτὸ ἄποτρο. Διότι μία οἰκογένεια ἡ αὐτοῦ δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ὁδοί μὴ τὸ ἄποτρον ὑποχρεωτικῶς.

δάωραξή τούτο μί τό τσαδί.

Δι' ὅχα τὰ ἔδη ἀποτρίαιως ἡ διάνοξις τῶν ἐνέμων
δὲν ἐγίνετο κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τούτο ἐμνοήετο
ἐρυθρίετο εἰς μὴν τὸ ζύμενον ἄροτρον μί τῶν ἐνέμων ἢ
τασύνων τῷ ὄρτον, εἰς δὲ τὸ εὐδραὺν μί τῶν ἐνέμων
ἢ τασύνων τῷ ἀγαθόβραχης καὶ τῷ πόδῃ. Κατὰ τὸ
ἔδος τοῦ ἀργήματος τὸ ὅσον γίγεται ἐχρησμάται τὸ ὕνι
καυοῖται ὥστε νὰ εἰσχωρῇ βαδύς εἰς τὸ χῶρι. Κατὰ
τὸ ὄργημα, ἦτοι κατὰ τὴν ἀποτρίαιωσιν τοῦ χεῖμωνος τὸ ὕνι
ἐρυθρίετο νὰ ἀναγνῇ ἀκαχίως ὅχι σοχὺ βαδύς. Κατὰ
τὸ διόχμω ἐρυθρίετο τὸ ὕνι νὰ εἰσχωρῇ καδύς, διότι
τούτο τὸ ἔδος τῆς ἀποτρίαιωσιν γίγεται βαδύς τῶν
χεῖμωνιατικῶν ὀργμάτων. Κατὰ τὴν ἀποτρίαιωσιν τὸ ὕνι
δὲν εἰσχωρῇ βαδύς διὰ νὰ μὴ ἐκτενέσθῃ σοχὺ-σοχὺ
σ' ὅσον

Διὰ νὰ ἀποτρίαιωσιν ἄλλος τις μί διημερικῶς, ἦτοι σιτάρι
βρώμη, κριθὰρι ἢ ὅπως ἀποτρίαιωσιν ὁ ἴδιος ἄλλος
νὰ εἶχε ἀποτρίαιωσιν τὴν ἀνοιξιν μί καλοφωδὴ ἢ γαβόβια
ἢ ἀποτρίαιωσιν. Ἐνίοτε σ' ἄλλος ὅστις εἶχε ἀποτρίαιωσιν μί σι-
τάρι ἢ κριθὰρι τὸν ἀποτρίαιωσιν χρόνον, ἠδύνητο τὸν
ἄλλον χρόνον νὰ ἀποτρίαιωσιν ὡς ὅπως μί βρώμη χωρὶς
ἄλλων ἀποτρίαιωσιν ἐπὶ τοῦ ἀποτρίαιωσιν. Τούτο, διὰ μὴ
ἡ ἀποτρίαιωσιν τῶν διημερικῶν ἐγίνετο ὡς τὸ αὐτὸ ἄλλος
τοῦ ἀποτρίαιωσιν τὴν ἀνοιξιν μί καλοφωδὴ, διότι ἄλλος
δὰ ἤμεινα ἐκτενέσθῃ νὰ καλοφωδὴ κατὰ τὴν

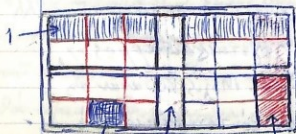
εωσφίν τῷ εἶτον τὸ χωρίον, ἔνω δὲν κοσφίεται διότι
 εωσφίνοι κοσφίονται ἀπὸ τῶν εωσφί τῷ ἑρπιδίον. Ἄν
 εωσφί νὰ κοσφίωσιν μὴ συνίωσιν εωσφόν ἀφίως κατὰ τὸν
 εωσφόν δὲ γυφῶνι εωσφὺς ἀπὸ βίανόχορτα εωσφὶ δὲ μὴ
 εωσφόν τὸ εἶταρι. Ποιῶν εἰς τὸν ἄγρον, ὅτε εωσφίετο
 διὰ τῶν εωσφῶν τῶν διημερῶν κατὰ τῶν αἰ γυφῶνι εἰνὺς
 ἀφίως μὲτα τὰς εωσφῶν βροχίαι τῷ φθινοπώρῳ καὶ εἰν-
 ηνὸν μὲτα μισόβουδα, ἔν τῷ χωρίῳ ἦτο μικρό ἢ δύο, ἔν
 τῷ χωρίῳ ἦτο μετὰ. Βλαύται ἔν τῷ ἄγρῳ εωσφίετο εω-
 σφιδόχρητ ἐκτὶ ἡνίχοντο ἔν τῷ μικρῷ εἰνὺς εωσφὶ εἰνὺς
 τολκίετο. Οὕτω εἰνὺς εωσφίετο εἰς διημερῶντα εωσφί
 εἰνὺς εωσφίετο εἰς εωσφίετο. Κατὰ εωσφίετο εωσφί
 εἰνὺς εωσφίετο εἰς εωσφίετο.

- 1. μισόβουδα
- 2. τολκίετο
- 3. παλίδι
- 4. βούδας

Οἱ μισόβουδα καὶ οἱ τολκίετοι ἡνίχοντο διὰ τὰ μὴ εωσφίετο
 εἰνὺς, διὰ τὰ μὴ κρατᾶν νερὰ εἰνὺς, ὅτε νὰ εωσφί
 νὰ εωσφί ἀρχότερον. Περίθου ἀπὸ τὰ μέσα θιτωβρίον -
 - ἀνάχοχα μὴ τίς βροχίαι - ἦρχιζε ἡ ἀποτρίαις τῆς
 εωσφί, εωσφὶ αὐτὸ τὸ ἔργον εἰνὺς εωσφίετο, καὶ
 εἰνὺς ἀρχίς εωσφίετο. Μόλις εἰνὺς εἰς
 τὸ χωρίον οἱ γυφῶνι εωσφίετο τὸ εωσφί καὶ μὴ

ἀραιές τσαυδιές ἐμφαδύνετο ἕνα μέρος τοῦ χωρείου,
 τὸ ὅσιον δὲ ὤρχυνετο ὠρῶτον. εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ὁ ὄσω
 ρῶς, ἀλλ' ἰδίως ἢ ὠσορῶς, διότι τὸ ὠσορῶμα τοῦ ὄσω
 ρῶς ἔχινετο περισσότερον ἀπὸ γυνῆτες, ἀλλὰ βίβαια τῶν
 ὠχίων ἀφαιρούς διότι ὄχι δὲν ἤξευρον νὰ ὠσορῶσουν
 κατὰ τὸν ὠσόρον, ἀπὸ τοῦ ἐχάρθανε ἕνα «βῆχον», ἦτοι
 ἕνα κουβά, ὁ ὅσιος εἶναι δοχῶν χρησίμων διὰ τὴν ἀνε-
 χεῖν ὕδατος ἐν τῶν γρεάτων, γρηῶτο ὠσόρο ἢ ἀπὸ ἔδινε
 τὴν ὠσδιά της εἰς τὴν μέση της καὶ τὴν ἐγείρει ὠσόρο,
 ἐπὶ ὠσορῶσε τὸ ὠσόρο μὲ τέχνη «κούχτα-κούχτα». Ἀπὸ αὐτοῦ
 ὁ ἰσοχάτης ὤρχυνε τὸ μέρος αὐτὸ, ἵνα οἱ τσαυδιῶδες
 καὶ τὰ τσαυδιὰ ἰσοδύνουν τὸ ὠσορῶμα καὶ ἐπὶ τὸν ὠσόρον
 μεγάλους «βῆχους» ἢ «χῆτες» ἀναίχον καὶ ἐβαλιναν
 ὠσορῶνες ἀνὰ κίεζ αὐτοῦ καὶ ἀνέβη τὸ ὠσόρον ὠσορῶμα
 διὰ νὰ χωριεθῇ ὁ ἄγρος εἰς ὠσορῶς. Τὸ ὠχῶμα ἀπὸ τῆς
 ὠσορῶς ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ ἔδος τοῦ χωρείου, δηλ. ἡ κρη-
 τὰν νερὶ ἢ ὄχι καὶ κυφαίνεται ἀπὸ 1-1,30 μ. Μετὰ
 ἀπὸ τὸν χωριεθὲν ὠσορῶς τὸ χωράγι ἐχωρίζετο εἰς δοφόν
 καὶ ὠσορῶμα, ἢ ὠσορῶμα μὲ ἑλαφὺ καὶ βαρύτερη
 ἀνὰ κίεζ. Μετὰ δηλ. τὸ ὠσορῶμα τὸ χωράγι ὠσορῶμα
 τὴν ἐξῆς μορφήν.

1. ὠσορῶμα

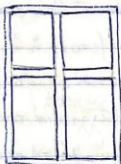
2. δοφός

3. ὠσορῶμα ἢ ὠσορῶμα

4. ὠσορῶμα (κίεζ)

ὁ χωριεθὲς τοῦ ἄγρου κατὰ τὸ ὠσορῶμα

στραγγίζουν τὰ νερά. Ὁ ἀγρός διηλὴν μετὰ τὸ ἄρχωμα πα-
ραείβει τὸν κατωτέρω διαχωρισμό.

χωράει χωρισμένο μὲ σταυρό. χωράει χωρισμένο μὲ θορυγεταίρι.
Εἰς τὸ χωράει τοῦτο εἰρήλανε, μετὰ Μάρτιον, χώρα τὸ
δύτερον ἄρχωμα, ὑπερβότερον λαδὺ τῷ ὀρῶντον, τὸ χερό-
μενον διβόλι. Κατὰ τοῦτο δὲν ἐββαίνισιν τὸ χωράει ἀλλή-
λ' αἱ τσαυτισταὶς, ὡς δὲ τὸ ἄροτρον ὑπομονετικῶς ἐμορ-
μύτην ὅσο μωρεύσαν περισσότερα τοῖς βώλῃς καὶ
ἰσοῦδωνται. Σιωπῶς τοῦ ἀβόρου τῆς νὰ ἐπὶ τὸ χωράει
καὶ νὰ κκευχαλωδῇ τὸ χωράει καὶ μωρεῖα. Μετὰ τὸ τέλος
τοῦ ἄρχωματος ταύτου δὲν ἐχωρίζετο σ' ἀγρός μὲ ἀγκυλῆς
εἰς βωοριζὴ ἢ δομαὺς κτλ., διότι ἐν Κέρωραν δὲν ἐρέχει
τότε ἢ ἐρέχει ὀχέον καὶ βωανίως.

Κατὰ τὰς ἀρχὴς Ἀποριχίου ἀκοχουδοῦσε τὸ τρίτο ἄρχω-
μα, τὸ χερόμενον βωαρμός. Ἐβωορίζετο ἐπὶ τοῦ ἄγρας
τὸ καλαριώσι ἢ τὴν γιόβια τὰ ἄνδρα καὶ ἐν συνεχῇ
ἀκοχουδοῦσε ἄρχωμα διὰ νὰ συνεωαδῇ ὁ βωός. Πίσω
ἀπὸ τὸ ἄροτρον ἀκοχουδοῦσαν αἱ τσαυτισταὶς, οὗ ἐπὶ τὸ
ὀχὲν τὸ χωράει καὶ ἰσοῦδωνται τὸ χωράει. Μετὰ ταῦτα
ἀκοχουδοῦσε τὸ βωορμίσμῃ μὲ τὴν βωορμίσμῃ χωρὶς νὰ

χάρις χύρι διαχωρισμός εις σωρίτι, δομής κειν., διότι δέν
βρίχην εἶναι τὴν ἡνοίξιν.

Διὰ τὰ κυνδυτικὰ, ἡνοῦν τὰ πεωνοειδῆ, ἐκλήσανον χύρι
τὰ ἐξῆς ὄρχηματα. Κατὰ ὠρῶτον ἐξελέγεται σ' ὅχιον εὐγάρου
ἀγρός. Οὗτος κατ' ἰούμιον ἢ Αὐγούστον ἐχυρίζεται μὲ τὸ τσαδί
λαδῶν. Κατὰ τὸν Ἰουνάριον ἢ ἐρχίς Φεβρουαρίου ἐσωριζί-
ζεται ἡ καίρος καὶ ἀκοχουδούβε τὸ δευτέρον ὄρχημα. Κατὰ
Μάρτιον ἀκοχουδούβε τὸ τρίτον ὄρχημα τὸ διβόλι, ὅχιον
λαδὺ καὶ σεριωσιπρίνον. Κατὰ τὰ τέλη Ἀπριλίου μὲ ἐρχίς
Μαΐου ἀκοχουδούβε τὸ τέταρτον ὄρχημα καὶ ἐν συνεχείᾳ
ἡνοίγοντο χήκκοι ἀσέχοντες ἡμέραν σερῶου 0,75 μ. καὶ
λαδῶν ἔχοντες 0,50 μ. Εἰς τοὺς χήκκοις τούτοις ἐπρίωτετο
νὰ καίρος, ἥτις μὲ τὸ τσαδί ἀνακατωσὶν ἡνὸς τοῦ
χήκκου μὲ τὸ χῶμα, ὥστε τὸ ἑνὸς τοῦ χήκκου χῶμα καὶ ἡ
καίρος νὰ γίνων ὡς ἓν ἄλλος γινώσκων. Μετὰ ταῦτα ἐντὸς
τῶν χήκκων ἐπρίωτετο ἀριστὸν γιγὼ χῶμα καὶ ἔδωκα
σ' αἶρος, ὅστις ἐσυνάμαζτο παλὶ μὲ χῶμα. Μετὰ τὴν
βράβειαν τοῦ σόρου ἔγινετο τὸ «ἔρισμα», ἥτοι
ἐν τῶν ποτῶν βελαντινῶν μικρῶν φυτῶν ἐξερρίσαντο
τὰ σπριβόστρα καὶ ἀφίνοντο 5-6 τὰ ὅχιον λαυρά, με-
τὰ ταῦτα ἤρχισον ταπεινὰ σποτάματα μὲ νερό σὰν ἐκλή-
σανον ἀποβλύουσαν ἡλιαυαῖς, ἥτοι χήκκοις λαδῶν ὡς
φρίατα, τὰς σποίας καὶ οὐκοχίνεις ἡνοίχεν σὰν ἐν
τὸν ἀγρὸν αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα σ' κῆδος ἐσυναμίζετο καὶ
τὸ τσαδί, ἥτοι ἐσυνάμαζτο κατ' ὅσον αὐτῶν τὴν ἔκτασιν

μετά μεγάλῃς ζωοτροφίας. ἔνῃ γαστρὶς ἡ ἐρχομένη αὐτῆς
 ἕνα ὄρχωμα λαμβάνον εὐαρίφρα. Μετὰ ταῦτα δ' αὖτις
 ἐξερυθρίετο γ, ἥτοι μ' ἕνα μελάραι χαλῶσαν τὴν
 κρούστα, ἥτις ἐκχυατίζετο ὡρὶς τῶν γυτάρων ἐξ αὐτῆς
 τῷ ποτίσματος. Κατὰ τὸ ξερυθρίεμα ἐξερρίβοντο καὶ
 ἄλλαι γυτάρια, ὥστε νὰ μείνουν μόνον ἐν κατὰ γάκκω
 3 γυτάρια. Μετὰ ταῦτα δ' αὖτις, ὅταν τὰ γυτὰ ἐξῆλ-
 θανον μέγας 30-40 ἑκατοστὰ ἐκρρίγιετο γ, κατὰ
 τὸ ρίφιμα συνισπρένετο ὡρὶς τῶν ριφῶν εὐρὺς γω-
 γήκτος γυτῶν, ὅστις ἐξήχτα κενουοίμετο γ. ἔτι τε
 ἦσαν καὶ τὰ ποτίσματα.

Ἡ κρίσις δὲ καὶ τὰ ἄλλα ὄρχωματα ὡς καὶ δ' αὖτις,
 χωρὶς ὁδὸν γυτῶν.

Ἐν τῶν ὁσφίων καὶ χερσῶν περιδότερον τὰ ἄλλα
 γυτάρια. Ταῦτα τὸ συνιδίστερον εὐαρίφονται ἐν τῷ ἐνὶ γω-
 γήκῃ ἀλλκατευμένη μετὰ μαλακώσεως καὶ μετὰ ὀλίγα ρεβίδια.
 Σπείρονται ὅπως τὰ γυτάρια καὶ ἐν ἰδιότροπο χωρίῳ
 γόνιμον, διότι πᾶν ἀσπαιτικὸν γυτὰ. Διὰ τοῦτο ἡ καλλι-
 ἐργία αὐτῶν ἔχει τὰ ἴδια ὄρχωματα ὡς καὶ τὸ κα-
 λυψοῦν ἥτοι ὄρχωμα, διβόλι, εὐαρίφον τεχούριμα
 κατὰ τὰς ἰδίας χρονικὰς περιόδους.

Τὰ χελούρια εὐαρίφονται κατὰ τὰ τέλη Μαρτίου,
 συνιδῶς ἐν γωγίσκους ἢ ἐν χωράγια ἀγροὶ μετὰ χυτῶν
 εὐαρίφον καὶ ἀσπαιτικὰ δι' αὐτὰ ἐν μόνον ὄρχωμα,
 χονδροειδέστατον, ὅ εὐαρίφον.

Τὸ ὠίδεον, τὰ λευκὰ γὰρ ἢ ἄλλως ὁ αἰσθητὴς ἐστὶ
 ρατὴ ὡς γόνιμον χωράρι καὶ χρειάζεται ἐν μόνον ὄρχωμα
 σοὶ τὸ ἴδιον ἔνν καὶ αἰδορὰ ὅπως καὶ οὗτος ἐωρεῖται
 ἐλάχιστα μὲ ἐμωθὸν καὶ οἰομένης νὰ φάγη 5-6
 ἐραεῖς, ὅταν οὗτος ἔνν χωρὸς. Ἄν ἀγνώσκων τούτων
 νὰ μετώσῃ παχὰ καὶ νὰ ξυρμῇ σπουδικιάς καὶ
 καταστρέφεται, ἔννεα δὲ τούτου οἱ κατὰ τοὺς δέν
 ἔωρεον σοὶ τοῦ μωρεῖ. Ἐξ ἄλλου σοὶ καταστρέ-
 φουν ὡτὸν τὰ δουρία, τότε σοὶ ἀρχίζει νὰ ἐχέται.
 Συνιδέσκειρον ὅπως τὸ μωρεῖ δὲν μαλιστα γὰρ αἰδορ-
 τό, ἀλλὰ ἀνοίγονται ἐς τὸ χωράρι μωρεὰ χηκούδια, ἢτοι
 φυτεύεται. Ἐντὸς τούτων τοῦ αἰσθητὴς ὡρεῖ καὶ ἔτι
 ριπτόνται 3-4 κηλινιά, ἢτοι ἐωρεῖται καὶ ἐκχώνονται.
 Μετὰ τὴν ἐκχώνου ἐς τοὺς χηλινιάς ἐμωθύνονται κατὰ
 μια ἢ ἄλλα τινὲς ζύγι διὰ νὰ δύναται νὰ ἀναρριχᾶται
 τὸ φυτὸν. Προέτι ἔνν δυνατόν τὸ μωρεῖ νὰ μαλ-
 αργωδῇ ἐκτενιστό, ἢτοι καὶ ἐωρεῖται ἐωρεῖται μὲ
 τὸ δάκτυλο ἐς τὸ ὄρχωμα καὶ μεωρεμένο μέρος καὶ
 ὡρεῖται ἐκχώνεται. Ἡ ἐωρεῖται τὸ ὠίδεον γίνεται ἐς
 τρεῖς περιόδους. Φυτεύεται τὸ δευτέρω ἢ τὸ τρίτον
 ἀλλὰ καὶ τὸ φρεῖα ἀκόρη καὶ τούτο διὰ νὰ τὸν
 τρώγον χωρὸν οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ περὶ ὅσον χρόνον,
 διότι ἐξ ἐκτενιστορῶν ἀκόρη ἢτοι μετώσῃ ὅπως
 μωρεῖ.

Τὰ νομικά δὲν ἐωρεῖται ἀλλὰ μόνον φυτεύονται ἢ

κτείνονται. Διὰ τὴν καλλιέργειαν τούτων ὀρχώνεται
 τὸ χωράγι κατὰ τὸν Νοέμβριον ἢ Δεκέμβριον καὶ
 κατὰ τὸν Δεκέμβριον ἢ Ἀρχὰς Ἰανουαρίου ἀνοίγονται
 χίγκοι καὶ ἄλλοι τούτων ρίζονται τὰ σπέρματα.
 Ἐστιαρετὴ ἡ γνώμη ὅτι τὰ κουνιὰ σοὶ φυτεύονται
 τὸ δωδεμήτερον ἐν τῇ τῷ ὅχιον καρπάρῃ. Διὰ
 τὴν καλλιέργειαν τῶν κουνιῶν δὲν διαδέχονται οἱ νῆ-
 τοικοὶ ἐν τῷ χωράγι. Ταῦτα συνδέτερον φυτεύ-
 ονται κατὰ τὴν ὥσὶς ἐξοικονοτροφίαν ἢ εἰς τὰ
 ὅρια τῶν κτηνιάτων ἐκ τῆς ὁχθῆς ὥσὶς τοῦδε,
 ἢ εἰς τὰ ἀνέκτα σοὶ ἐργεσθαι ἀνοίγονται ἐν ἡμέρῃ.

Οἱ γὰρ δὲν σπέρνεται ἐν Νοεμβρίῳ, διότι δὲν ἐν-
 δομεῖται.

Ἡ σπατά ἐναλλομενὴ ὡρὶν τοῦ 1920 κατὰ
 δύο τρόπους ἢ σπαρτὴ ἢ μὲν χίγκους. Σπέρνεται φυ-
 τῶνται μόνον ἐν χίγκους. Εἰς τὴν σπαρτῶν σοὶ
 ὡρῶνται τὰ σπαρτὴ ἢ σπατά, κατὰ Ἰανουάριον
 ὀρχώνεται ἐν χίγκους χωράγι καὶ χιβαίνεται. Ὅσοι
 δέχονται τὰ κήπου κατὰ ἐργασίαν δι' ὁρίων τὸ χω-
 ράγι κατὰ τὸν Φεβρουάριον. Ἐπειτα κατὰ τὰ τέλη
 τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου ἀπολαύ-
 ῃ ἕτερον ὄρχωμα, ὃ σπαρτὴ. Μὲ τὸ τσῶν ἢ τὸ ἀν-
 τρο ἀνοίγονται ἀνέκτα. Ἐπειτα εἰς καὶ δὲ δεύτερο
 ἀνέκτα ρίζεται ὃ εἰς τὸν, ἢ τοὶ κήποι κατὰ
 τὰς καὶ μὲ τὸ τσῶν ἐπὶ χῶνονται.

Εἰς τὴν δευτέραν περιώτεωσιν διηχθὴ κατὰ τὴν μαλ-
 χιέρην μὲ γαῖκους, κατὰ Ἰαννουάριον ὀρχώνεται τὸ
 χωράγι, κατὰ δὲ τὸν Φεβρουάριον ἡ Μάρτιον χωρίζεται
 τὸ χωράγι εἰς εὐωρίεζ, Ἀρίεως ἀνοίγονται γαῖκούδια εἰς
 ἐκαστὴν εὐωρίαν δύο ἢ τρία κατὰ ὄχλος καὶ μέχρι
 20 κατὰ μῆκος καὶ ἕως ὧτων ριζοῦται φυτὴν κώρος
 εἰς τὸ 1928, καὶ μετὰ αὐτὸ φυτὴν κώρος καὶ γίανθον.
 Ἔπειτα εἰς ἐκαστον γαῖκον ριζοῦν ἕνα κομμάτι πα-
 τῆτα καὶ ἐκτετακτοὶ μὲ χῶμα.

Τριψύλλια, ρόβη ἢ ἄλλη τινὰ κτηνοτροφικὰ φυτὰ, εἰς
 τὴν βρώμην δὲν παρτιέρονται εἰς ἀντίρρην.

Ἀντὶ δὲ τῆς εὐωρίας ^{ἐν τῇ εὐωρίᾳ} μὲ τὴν παρατηρητικὴν ὅτι ὅταν
 ἐπικρατῇ νὰ γινῇ ἡ εὐωρία τοῦ ἀγαθίου ἡ μὲς οἰκογένει
 ἐπιδέχεται νὰ μὴ δώσῃ φωτὶς εἰς τὴν ἄλλην, διότι ἐν ἐναν-
 τίᾳ περιώτεωσι οἱ κατωιοι ἐποβοῦντο μῆκος τὸ ἀγα-
 θὶ των εὐωρίας <καρβουνίτης> ἢ ἐγανία>, ἤτοι εὐω-
 ριὰ δὲ ἡσὺ τὴν ἀδύνην ἄνδρα, ὅτι εἴχεται ἐκ-
 μὴ καὶ δαυλός. Ἐπειὶ πολλοὶ ἐπιδέχον ἡ ἡμέρα τῆς
 ἐνάρξεως τῆς εὐωρίας νὰ μὴ εἴναι Τρίτη, διότι ἡ ἡμέρα
 αὐτὴ διωρεῖται <ἀνάπτυξη> ἢτοι ἀπογράφῃ, ἡ τὴν
 λάχιστον, ἢ ἡ ἡμέρα ἐνάρξεως εἰς ἀνάγκη ἐπιδέχεται ἡ
 Τρίτη ἡ εὐωρία νὰ μὴ ἀποτελειώσῃ τὴν ἰδίαν ἡμέραν <Τρίτη
 ἀρχὴν, ἀλλὰ μὴ τελευτήν> >.

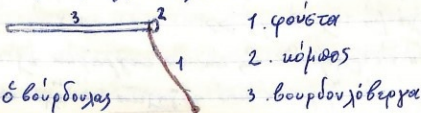
Ἡ δὲ ἐπερχομένη εἰς τὴν καταγραφὴν ἡ μὲς
 σχετικῶς μὲ τὰ ὄργανα καὶ ἀρχαῖα τὰ ἔχοντα εἰς

αὖν μὲ τὰ ὀργήματα καὶ γεννιῶς μὲ τὸ σπέρμα τῆς γῆς.

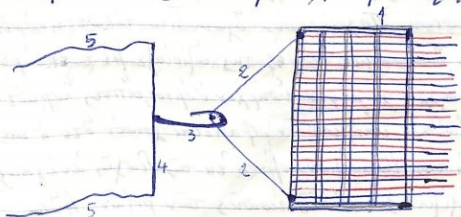
Διὰ νὰ βάλουν τὰ βόδια οἱ βουγοπάτες ἐχρησιμοποιοῦν τὴ βουκιντρα. Ἀὕτη συνίσταται ἢτο μία βέργα, ἀπὸ ξύλο, καὶ δὲν γυρίζῃ ἐνδοχῶ, μήκους περίπου 1,50 μ. καὶ ἡ ὁδοῖα κατέληγεν εἰς τὸ ἕνα ἄκρον τῆς εἰς μύτη, ἢτοι ἢτο ὀξὺ. Τὸ ἄκρον τοῦτο συνίστατο ἐξ ἐνὸς κορυφίου ἢ ἐξ ἐνὸς τετραγώνου ἀπὸ βέργας ἀντιβρέλλας, ὁμοίως διὰ τῆς βουκιντρῆς ἐκιδρίζετο τὸ ὑπὲρ καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς ζυγίων ἁπλοῦς χρυσοποιήσαντες ὅπως τότε οὐχὶ τὸ ὀξὺ ἄκρον ἀλλὰ τὸ ἕτερον χάρις νὰ προσβιῇται εἰς αὐτὸν ἢτοι τὸ ἰσχυρότερον ὄργανον ἐκδορυτῶν τὸν σπέρμα αὐτὸν. Ἡ βουκιντρα ἦτο ὡς κατωτέρω σχεδίαζεται:

Διὰ νὰ βάλουν τὰ ἄλογα ἐχρησιμοποιοῦν τὸ βούρδουχο ἢ καβταῖνι ἢτοι τὸ μαστιχίον. Τοῦτο συνίσταται ἀπὸ μία βέργα μήκους περίπου 70 ἐκ, ὅσον εἰς τὸ ἕν ἄκρον τῆς ἐκιδέται βραχύνιον καταλήγον εἰς κόμβον διὰ νὰ μὴ ξεγυῖται. Συνίσταται τὸ ἄκρον τοῦτο τῆς βέργας κατέληγεν εἰς κόμβον διὰ νὰ μὴ γυῖται τὸ βραχύνιον

Εἶδον ὅτι τὸ ὄργανον τῶν ἱεροδοκίμων, τῶν θεωρῶν τε
 βοχίων καὶ τῶν σπονδοειδῶν, τὸ τελευταῖον, τὸ λεγόμενον
 θωαρμός, ἡκοῦντι συνήδως θωαρμόσια διὰ τὰ κατὰ
 σπονδῆ ὡς τὸ χῶμα, νὰ τριβῇ ἐπὶ ὄλεον, ὥστε νὰ μὴ
 ἐκλινῶνται μὴ τίς βύστες. Τὸ θωαρμόσια σαχμότερον ἔχε-
 νετο μὴ τὴν ζύμην θωαρμιά, μεταγενετέρας δὲ ὄρχοι
 μετεχαρίζοντο καὶ τὴν σιδερένια θωαρμιά. Ἡ ζύμη θωαρ-
 μιά ὡς τελεῖτο ἐν τεσσάρων ζύμων σχηματίζονταν ἐν
 πλάτους 1,5x1. Ἀπὸ ὑψίστου σφαίρας τῶν σφαιρῶν
 χορήγον ἡντων μὴ 3-6 ζύμα. Ἐξοῦτα ἡνωτον βύσχε
 ὡς τελεῖα ἢ μυστρία καὶ ἡχοῦν τὰ σφαίρια. Ἡ μυστρία βύ-
 ρα ἐκτελεῖτο ὡς κατὰ σφῆρα τὰ ὑψίστου, ἢ ἡχοῦν ὡς
 τὰ σφῆρα τὰ κατὰ σφῆρα. Ἐξοῦτα ἢ βύσχε κατὰ τὸ ἐν
 ἡχοῦν τῶν σφαιρῶν διὰ τὰ μυστρία νὰ σφαιρῶν καὶ
 ἔτσι νὰ κεντρίων τὸ χῶμα μαχρίτερον. Ἐκτελεῖτο δὲ
 ἢ θωαρμιά τὴν ὡς κατωτέρω σχηματίζονταν μυστρία:

ἢ ζύμην θωαρμιά

- 1 θωαρμιά 3. χάντρος 5. Σπονδοειδοκία.
 2. θωαρμόειδοκία 4 Σεντῆρι

Επί της βαρνιάς, όταν τα φωσ. ζευγόν ταύτην έτο-
ποδίσουν εύκαυς χεράτους χάρη ή επί ταύτης άνέβαινεν
ήτομον τι ήν ήτο ήσανόν να γρατά ίσορροπίαν κα-
τάμενον από τα φωσφορικά. Η ειδική βαρνιά ήχε
εμφωσφίνδν μετά τό 1920 καί ες χάν σπερμιοφίνην καί
μακα. Αύτη ήτο ήνα παραχρησθημένη 1x0,50. Τό
αχίχμα συνίστατο εν ειδικών ρίβων, όσον ες τας έν-
εις αύτων έγύοντο μικρά άγκιστρα ειδικά διά να
κτυπίαν τό χάρη. Εχρίθανε διακεδή ή ειδικήν βαρ-
νιά τήν κατωτέρω σχεδιασμένη μορφήν

ή ειδικήν βαρνιά

1 βαρνιά 2. βαρνώσιναι 3. γάντζος 4. φωτίρι 5. φωτιρόσκονα.

Διά τό ευαίγιο τού άγρού έχρησφωσφίνδιναι τρία
ήδη τελωτών, Παχύτερον όζων ήτο τό κωστέινάριον
ή δίκοση, όσον ή ής κώγας της ήτοίσε με τό κούρι.
Τότε ες πολλά χωράγια νήσυχον δήμοι, ότινες ήρωως
νι έκρίβωδαν καί κοσούν. Φαίνεται γαρ ότι ή κα-
τασκευή της ήντι ήφωσφίνην εν τας δίωχης άνήλικης,
ταυ ευαίγματος καί της κώγας των ρίβων. Αύτη
κατασκευάσεται από ένωδιους χείλους ήτοι ειδικούρ-
χούς, ήχε δέ τήν κατωτέρω μορφήν:

τὸ πέτεινός ἢ δίμοσν

Ὅπως δίμοσν οἱ υἱοὶ τοῦ ἔχον καὶ τὸ κατωτέρω σχε-
διασμένον τσαδί, ἡτοιμασμένον καὶ αὐτὸ κατασκευῆς, ἂν
καὶ εἶχε μίαν μόνον κόψιν. Τὸ τσαδί τοῦτο κατασκευά-
ζεται ἀπὸ εἰδυρο καὶ ἐκ τῆς κόψης ἐκείνης τὴν λεγο-
μένην κατασκευὴν, ἡτοιμασμένην καὶ ὡς ἔχον ἐκείνην
τὴν εἰδυρον

1. ἀτακωσία 2. σκουός 3. φωχία 4. τεταυοτέλιον

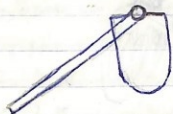
Ἄλλος τύπος χρησιμοποιοῦντος τσαδίου ὑπάρξει τὸ πατρινό.
Τοῦτο ὡς γίνεται ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἐκείνου ἐν Πατρὶν,
ἡτοιμασμένον, ἡτοιμασμένην καὶ ἡτοιμασμένην τοῦ δὲ χαλαρῶς
ἡτοιμασμένην

τὸ πατρινό τσαδί.

Ἄλλο χρησιμοποιοῦν τσαδί ὑπάρξει τὸ ὡς ἔχον
λεχόμενον τσαδί. Τοῦτο ἡτοιμασμένο ὡς σχεδιασμένον

κατωτέρω.

τό τσαβί.

Διὰ τὸ ἐκάλισμα τῶν σιγῶν καὶ προθυμιῶν
ἐχρησιμοποίησαν, ἀλλὰ γιὰν ἀπεριορίτως τὰ ἐκ-
κρίσματα τῆς ὡς κατωτέρω μορφῆς.

τό ἐκκρίσματι μὴ περὶ τὰς.

Διὰ τὴν διάνοξιν τῶν μεγάλων καὶ βαθύων ἀνέμων,
ὡς χερσὶν ὑπὲρ τὴν ἐξ ἑτέρου, ὡς γίνονται
ἐκκρίσματα καὶ διὰ τὴν διάνοξιν τῶν ἀνέμων
ἐν τὸ μέσον τοῦ ἑτέρου ὡς γίνονται ἐκκρίσματα
ἐχρησιμοποίητο τὸ φτυάρι. Τοῦτο ἦτορ ὡς κατωτέρω.

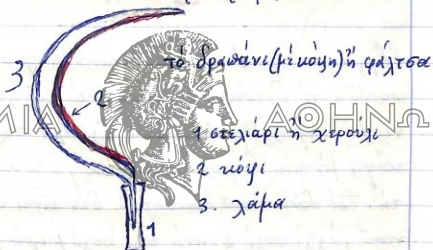
τό φτυάρι

Ἡ τοῦ φτυαρίου καὶ ὁ παρὰ τὴν ὡς ἐκκρίματα ἐργα-
σίαν ἐχρησιμοποίησαν, διότι ἀπεριόριτος ἐκκρίματα
ἐκκρίσματα.

Ἡ δὲ ἀποβαίνουσα ἐν τὴν παταχρῆσιν ἢ
καὶ ἐχρησιμοποίησαν μὴ τὸν νεκρὸν.

Καὶ ἀπὸ τῶν τῶν ἐργασιῶν τοῦ νεκροῦ.

Παλιώτερον ἱερουργοῦντο διὰ τὸν θρισηὶν τοῦ οἴτου
 ἐρώμης ἢ κριδὸς τὸ δρεῶνι μὴ τῇ κόγι. ἔχεται δρε-
 ῶνι ἢ καὶ φάχτα καὶ ἡγοράζεται ἐν τῇ πόλει Κερκυρῆς.
 Ἐν τούτοις κατασκευαστὰς δρεῶνιων δὲν ἐνδυμῶνται οἱ
 ὠχυρογοριοδοῦται. Ὅταν τὸ δρεῶνι δὲν ἔτιθε, ἀλλὰ
 ἐφ' οὐδὲν τὸ ἐτροχούεν μὴ τὸ ρινί. Ἐάν τοῦ
 μοῦδισι κατὰ τὸν θρισηὶν ἔδωκεν ἕνα ἄλλο καὶ
 χιτροῦσαν τὴν κόγι τοῦ ἐνός ἐπὶ τοῦ ἄλλου.
 εἶχε δὲ τὸ δρεῶνι τὴν κατωτέρω μορφήν.

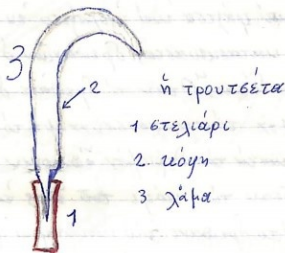
Τὸ στεχίρι δὲν ἦτο ἰκριδὴς κνήμης, ἀλλὰ περὶ τὸ
 μέσον ἐκτενῶς ἐκτείνεται, προεὶ δὲν ἀποτελεῖτο ἀπὸ
 δύο ἡμίση, ὥστε νὰ στερεώνεται μὴ καρδιά πᾶν ἐπὶ
 χίμα, ἀλλὰ ἢ χίμα ἐφ' οὐδὲν τὸ στεχίρι. Ἡ χιτρο-
 σὴν ἡμιση δὲν ὡς ἐξῆς:

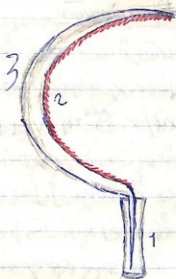
τὸ στεχίρι τοῦ δρεῶνιου.

Ὅσοι δὲν ἔχον δρεῶνι ἐδίρισον μὴ τίς ἔτρουτέτεται
 ὅσον καὶ τούτων ἢ κόγι δὲν ὑπάρξεν ὁδοντωτή.

Ἡ τρουτσέτα ἔχει τὴν κατωτέρω μορφήν καὶ ἔχει μήκος
ἀπὸ 20-25 ἐκτοστά

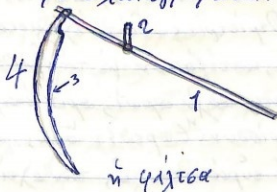
Ἀργότερον διὰ τὸν δερματὸν τῶν δερμιασίων ἔχρηστο-
σοῦν τὰ δρεῶνι τὸ ὀδοντωτὸ λεγόμενον δρεῶνι
νὴ μ' ἀνέστ. Ομοιάζει καὶ ὅσα μὲ τὸ δρεῶνι μὲ
κόψη μὲ τὴν διαφορά ὅτι ἡ κόψη του εἶναι ὀδοντω-
τή. Τὰ δόντια τοῦ ὀδοντωτοῦ δὲν εἶναι ὅπως τοῦ αἰριο-
γιοῦ, ἀλλὰ σοῦ ὀνυά καὶ σοῦ μικρά, ὅσο σοῦ γίνον-
ται καὶ παραοιάζονται μικρά καὶ ἀπὸ τὸ στέγιοι. Εἶναι
τόσον ὀνυά καὶ τόσον μικρά, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ
τροχιαδῇ οὔτε μὲ ρινὴ οὔτε μὲ ἄλλο τι ὄργανον.
Ὅταν γαλῶσιν τὰ δόντια τοῦ ἡ ὁδὸς χέρουν οἱ καὶ τοὶ
ποὶ ὅταν χαλῶν ὁ ἑλάνδρας τὸν ἡ ἄλλοις
ὅταν χαλῶν ὁ δρόμος του πετιέται. Ἡ δὲ τὸ
ὀδοντωτὸ δρεῶνι ἐξετόσιες τὸ δρεῶνι μὲ τὴν
κόψη, διότι δρεῖνι ἀντιώτερ. Τὸ ὀδοντωτὸ
δρεῶνι εἶναι ὡς τὸ κατωτέρω σχηματισμένον.

1. στεχίαιρι
2. ἀδέρας ἢ δρόφος
3. χάρμα

τὸ δρωάνει μ' ἀδέρα

τὰ διακρίματα ἐς Πανήμην ποτὶ δὲν ἐδεδίκεαν
 δι' ἐκπιδύσεως. Δι' ἐκπιδύσεως ὅμως δρῶνται τὰ
 γλῶττια, τὰ ρεβίδι, τὰ χυδαῖα τὰ κομμάτια καὶ τὰ
 κώττις. Τελευταίως ὀλίγα ἀπομένει ἐξ ἐκείνων ποὶ
 τρέχουν ποσάκια σπέρουν καὶ τρέφει ποὶ μέχρι
 πορὶ τινος ἐδῶ ἤτο ἀγνωστον. Πρὸς δεικνόν τούτου
 ἢ ἄλλων πυνὴν χόρτων ποσάκια καὶ ποδὶν τῶν ἐ-
 χμοδύνων χρησιμεύουσιν τὴν ἐλ γλῶττια. ἔντι
 νωτάτον δεικνόν ἐρχόμενον, ὥστε οἱ πρῶτοι τῶν
 κατόικων δὲν τὸ ἔχουν χρησιμεύουσιν. Ἡ πορὶ τῆς
 ἐντι ὡς κατωτέρω σχεδὶν γράφεται.

1. στεχίαιρι
2. ποδῆρι
3. ποῦνη
4. χάρμα

ἢ γλῶττια

Καί τώρα ὁ θερμός τῶν διητηριαίων

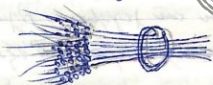
Μετά τὴν σφαρὰν τῶν διητηριαίων, ἦτοι εἴτε, βρώμικαί
κρυδὴς εἶναι, ἀγοῇ πάντα μεγαλύνουν, ἀσφαλίτης γρονθίς
κατὰ μῆνα Ἀφρίκιον τὸ βοτάνισμα. Ἡ αὐτὴ ἡ ἐργασία εἶναι
χίαν ἀσφαλίτης ἰδίως διὰ τὸν εἶτον. Ἐντὸς τῶν διη-
τηριαίων ἔβγαλλον ὁσπερὶ δότε ἄλδονα βίανόχορτα,
ἐξ αἰτίας τῆς ζωῆς κέραι αὐτὴς καὶ τῆς μὴ εὐστη-
ματικῆς διασχῆς τοῦ σώματος διὰ τὴν σφαρὰν αὐτῆς
ρου. Ἐξ ἡχου ὅταν τὸ εἶταρι ἢ τὸ κρύδαρι ἤρχιζε νὰ
εὐφρῶνῃ γγ ἦτοι νὰ μεστῶνῃ, ἰδίως ἐμῶν τῶν οὐδαίων
τὰ εἶταρια γρῶννανε ὡρῶν, ἦτοι ἀσφαλίτης ὡρῶν
καὶ ἰσχυρὰ νὰ ὑψώσῃ νὰ τὰ προστατεύσῃ ἀπὸ
τοὺς ψυχροὺς ἦτοι τὰ ἀσφαλίτια. Τότε ἦσαν ὡρῶν
ὑψώσων ζωνῶν ἰδίως εἰς τὰ μεστῶντα ἐνωρίς
καὶ ὑψώσων κατὰ σφάρα. Διὰ τὰυτὰ ἰδίως αἱ γυ-
ναικες ἐχέρανον ἵνα τενεὶ στρεφίον ὑδαίων,
ὅσῃ χίεται ἐχίεται καὶ τὸν κρυδαίων γυναι-
κοὺν διὰ νὰ γοβίσουν τὰ σφαίρια.

Ἐγδανε ἔσται δ' ἰούνης, σφαιρῆς γγ ὅσῃ χί-
εται καὶ οἱ θερμῆς - διότι ἐλάχιστοι ἐν τῶν
ἀνδρῶν ὑδαίων, κατέβαινον μὴ τὰ σφαιρία εἰς
ταῖς σφαιρῶντας ὡρῶν ὡρῶν, ὡρῶν ἀκόρη δ' ἡ γγ
βγῇ, διὰ νὰ θερμῶν. Ἐπρεσεν ὅμως ἀσφαλίτης
τὸ γαγγῆρι νὰ εὐρίσκειται εἰς τὴν ἐχίαν γγ τὸν
καὶ ὅχι εἰς τὴν ἐχίαν γγ ἦτοι νὰ εἶχε γγ

νὰ φανερώμενος καὶ νὰ καθίσταται πρὸς τὸ τελευταῖον
τέταρτον καὶ τὴν νύκτα βραχύνει. Τούτο αἱ δερσίστριαι
ἐπορεύοντο σὰρα σορὶ καὶ ὑδωρὶζε γυνὴ ἐνὶ ὕδατι.
ὅπως τινές, ἂν δὲν ἠδύνατο νὰ δερσίουν κατὰ τὴν
χείρῃ τοῦ γεγχαρίου, διότι εἶχον νὰ ἐπιτελέσουν ἄλλας
τῶν ἐργασιῶν ὥσπερ ἐνδοχούσης γνώσεως, ἔπρεπε ἀνάγκη
καὶ νὰ ὑπάγουν καὶ ὅσοι ἡμέρας πρὶν νὰ λήξῃ
ἡ χεὶρ τοῦ γεγχαρίου νὰ δερσίουν ἐς τὴν καὶ σορὶ
ὅχιον διὰ νὰ ἀλγυιάσουν τὸ χεῖρ τῶν. Ἐάν
ἐλπίσασιν τὸ χεῖρ σου, τότε ἠδύνατο νὰ δερσίουν
καὶ κατὰ τὴν γόμοσι τοῦ γεγχαρίου. Ὁ δερσίος
ἤρχετο ὑπὸ τὰς μέσας δερσίστριαι τοῦ λουρίου καὶ διήρκει
μέχρι τοῦ τέλους αὐτῶν καὶ ἀρχὴς ὑπομένετο
καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ λουρίου τοῦ γεγχαρίου Ἀθωαίης.
ἤρχετο δὲ ὑπὸ τὸ ὄρατι ἐπὶ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐξήκο-
χάινει μέχρι τῆς 19-12 ὁρατῆς ἡμέρας. ὅπως ὁ δε-
ρσίος ἐγένετο καὶ κατὰ τὰς ἐσπερινὰς ἡμέρας. Ἐπίσης
αἱ δερσίστριαι ἀπὸ τῶν τῶν ἐνδοχούσων τοῦ δερσίου
κατὰ ἡμέραν τρίτην, διότι ταύτην θεωροῦσαν
ἐν ἡμέρᾳ, ἥτοι ἀπογράφει.

Πρὶν ἢ αἱ δερσίστριαι ἠδύνατο εἰς τὸν ἄγρον
ἐπορεύοντο αὐτὸ τὸ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὑψηλότερον διὰ νὰ τὸ
δερσίουν τελευταῖον, διότι τούτο δὲ ἐχρησίμευε ὡς
ἐχθρὸν διὰ τὸ δερσίστρεψαι, δέειξο τῶν σταχυῶν. Καὶ
ἔως ὅσον τὸ ὄρατον οἱ κατὰ τὴν χρησιμότητάν διὰ

νά δευατίσθαι τὸ χέλιον ἐκχυγέρων. Βούρρη, εὐαί-
 ρτα ἢ ἄλλῃ θυγοποιῶν χόρτα δὲν ἐχρησιμωοῦν
 διὰ τὸ δευατίσθαι. Μετὰ ταῦτα, ἀπὸ ἑαυτοῦ τὸ
 θυγίον τοῦ σταυροῦ, ἤρχιστο δευατίσθαι. Αἱ δευ-
 στρια τίθετε δὲν ἕδον ἐν τὴν μέσων των διὰ τὴν
 μή σοναῦν, οὔτε τὴν ἀριστερὴν των ἕδον πρὸ ὑψηλῶς
 τι διὰ τὴν τὴν ἀριστερὴν αὐτῶν τὸν δριδανον οὔτε
 κατὰ τὴν ὠρῶντων ἡμέραν οὔτε κατὰ τὴν ἑωφένειν.
 Μὲ τὸ ἀριστερὸν χεῖρ ἑωρῶχρον τὴν σταχὺς ὡρὸς τὰ
 ἑωρὸς, τὴν γόνυτων καὶ αὐτὸς μὲ τὸ δεξιὸν χεῖρ δρε-
 πᾶνισιν. Ἡ δευατίσθαι αὐτὴν δριδανὸν ἀφ᾽ ὧς ἕδονετο μὲ
 τὸν ἕδον αὐτοῦ τὴν, ἡριστερὸν δὲ αὐτὴν τὴν δευατίσθαι μὲ
 ρους καὶ ὠρῶχρον τὴν μὲ τὸν

τὸ μάτσο

Ἄν τὸ σταυρὸν ἢ ἄλλο θυγίον αὐτὸ ὡς αὐτὸν ἐν
 τῇ βροχίῃ, τότε ἡ δευατίσθαι ἕδονετο τὸν ἑωρῶχρον
 οὐχὶ ὡρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ἀλλὰ ἐν τὸ μέρος
 τῶν ρίπων των σταχύνων.

Τὸ ὕψος τοῦ αὐτοῦ αὐτὸ ἔφησε μετὰ τὸν δευατίσθαι
 τῶν σταχύνων δὲν εἶναι καυρῶχρον. Ταῦτο ἐξ-
 σαρτάται ἐν τῷ ὕψος των θυγίωντων, διὰ τὴν τὸ
 ὕψος τοῦ ἑωρῶχροντος αὐτοῦ ἐν ἄλλῃ χερσὶν εἶναι
 μεγαλύτερον καὶ ἐν ἄλλῃ μικρότερον. Καὶ ταῦτο

διότι καθαραιένον ἔστι τὸ μῆκος τῶν περιφερειῶν στιχίων.
 Οὗτοι ὑπερμετρίως ὠρεῖται νὰ ἔχουν μῆκος περιέωτον ἓνα
 <μυράτσον> ἢτοι περὶ τὰ 60 ἑκατοστά. Ὁ περι-
 εφὺς ἐκτείνεται ὡς ἀρσενέμερον μέχρι τῆς 11^{ης} περι-
 εωτον ὠρεῖν ἄρα, διότι κατόπιν τὸ βίταρι γόγω τῆς
 φύσεως τρέβει καὶ ξεχωρίζεται καὶ οὕτω μέρος αὐτοῦ
 χάνεται ἐς τοὺς βανούς. Κατὰ τὴν ἄραν τρωδὸν αὐτὴν
 αἱ περιέτραι ἀνεχώρουν διὰ νὰ ἐκτείνοντο τὸ ἄλλο ὠρεῖ
 ἢ τὰς ὑπομετρικῆς ἄρας. Ἐφάνεν ἡ ὕρα καὶ ὁ κύμπος
 αἰτιοβοχὴν ἦτο πλέον περιεφύς. Ἐπὶ αὐτῶν ἐς τοὺς βανούς
 εὐρίσκοντο τὰ μάτια ^{ἐκτείνοντο} 5-8 περιέωτον τὸν ἰριδμόν, τὸ
 ἐν ἡμῶν τῷ ἄλλῳ. Συνκινεῖται καὶ μετὰ τὸν παρῶν
 ὅλα ὠρεῖ τὸ αὐτὸ μέρος. Ὅμως ἕνα-ἕνα μάτι σὺν ἡμῶν
 ρίβεται, ἀλλήλως ἐξ αὐτοῦ ἀνεχωρίζοντα βλεπόμε-
 να βιβανόχρτα ὡς ἕρα καὶ ἄγριοχέμερα, ἀφ' οὗ τὸ
 ὠρεῖν μετὰ τὸν βανὸν, ἐρριώτετο βέβαια μετὰ ὠρεοχὴν
 τὸ ἐν ἡμῶν τῷ ἄλλῳ. Κατὰ τὴν φύσιν ταύτην ἀσκήτως
 αἱ μετρίαι τῶν στιχίων δὲν δι' ἐκτείνονται περὶ-
 ληχοί, ἀλλ' ὀλίγον τι ὥστε ἐκτείνονται. Πάντως
 οὐκ ὠρεῖται πάντως νὰ γίνῃ ὅσον ὠρεῖται τὸ
 βιβανόχρτα καὶ αἱ μετρίαι τῶν στιχίων νὰ εὐρίσκωνται
 αἱ μὲν ἐν τῶν ἄλλων. Παχύτερον αἱ κατόπιν αὐτῶν
 δι' ἐκτείνονται τοὺς κλέψας ἐκτείνονται ἐκτείνονται τοῦ
 αἰτιοβοχῆτος. Ἄλλοι ὠρεῖται ἰδέσθαι τόσον, ὥστε νὰ
 ἀρσενέμερον νὰ τὸ βιβανόχρτα καὶ νὰ τὸ μεταφέρων

ἀνδιεργόν. Τὸν διεργόν ἀποκαλοῦσιν τὸ διηπάτισμα. Αἱ
 διεργαίαι ἰδιώσον ὅσον ὑποσυνάσαν ἀπὸ χειρὸς τοῦ ὕψι-
 λου σταχύς, οἱ ὅσοι εἶχον μῖναι ἀδύνατοι μὲν εὐνοῶν
 νὰ χρυσιβασιλευσάν ὡς γυγίρι. Ἀπὸ τοῦ διεργήσαντος τοῦ-
 τος σταχύς ἐχίβανον περιῶον δύναι. Ἐπειτα τῇ κεφαλῇ
 τούτων τὴν ἴδμεν ἐπὶ τῆς μίτης χειρὸς καὶ ἔδειον τὸ
 μίτσο, ὥστε αἱ κεφαλὴ τῶν σταχύων νὰ ἔλθουν εἰς
 τὸ αὐτὸ ὕψος. Τὸ αὐτὸ ἔπαφρον καὶ δι' ἄλλους δύναι
 σταχύς. Μετὰ ταῦτα ἔδωκεν τὰ δύο αὐτὰ μίτσα
 ὑπὸ τὴν κεφαλὴν τῶν κεφαλῶν τῶν σταχύων καὶ οὕτω
 ἐσχυρατίετο ἓνα γυγίρι. Τὸ γυγίρι τοῦτο ἔπειτα
 δέτουν ἀπὸ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς τῶν μίτων καὶ ἐπὶ
 αὐτῇ, ἀνακλιόμενος τὴν κεφαλὴν ἑξερὸν τὸν κεφαλὴν τούτων.
 Κατόπιν ἔπρην καὶ ἄλλους κεφαλῆς, ἕως ὅτου σ' ἐπιδόξας
 τῶν μίτων νὰ γράψω περιῶον τὰ 70 μίτσα. Ὁ
 κεφαλὴς ὑπὸ τὰ μίτσα ἔπειτα δέτουν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 μίτσο. Τὸ εὐνοχον τοῦτο ἡ διεργαία τὸ ἔδειχεν
 ἀκουσάωντας τὸ δεξιὸν τῆς γόνατο ἐπὶ αὐτῇ, ἐνῶ
 μὲν τὰ χεῖρας περιῶον τις ἄκρες αὐτῶν τὸ γυγίρι καὶ
 ἡμῶς ἔδωκε. Ἐπειτα ἐσχυρατίετο τὸ πρῶτον διεργή-
 τὸ ὅσοιον γίγεται χειρὸς τοῦ ἢ γιοφάρ. Πολλοὶ ἀγρί-
 κότες γυνῆδες αὐτῶν δὲ ἔδεικτον νὰ μετρήσων
 τὰ 60-70 μίτσα γὰρ νὰ ἐσχυρατίεον ἓνα γιοφάρ
 ἔπειτα τούτω: Ἐσχυρατίεον πρῶτον κεφαλῆς ὑπὸ
 μίτσα, ὥστε δ' αὐτὴ κεφαλὴ νὰ ἔναι ἀπὸ τῆς μί-

ἀγκυρία καὶ ἐπαφύονται τὸν ἕνα πρὸ τοῦ ἄλλου. ἔτσι
ἐκχυρίσθησαν ἐν γιοφάρι.

τὸ γιοφάρι ἢ χερὸβοχο.

ἔπειτα καὶ οὕτω γιοφάρια, ὡς αὐτὸ χέγεται ἕνα
φάρωμα, τὰ ἐφόρωνον ἐς τὰ ἴσα τέσσαρα ἡμέρας τὴν
μετὰ μετὰ καὶ τέσσαρις ἡμέραις τὴν ἄλλην καὶ τὰ μετέφερον
ὡχλοῖον τοῦ μίρου, ἐς τὸ ὅσοτον διὰ κατεβύνατον ἀλῶνι.

Ἀεὶ καὶ πρὸ τοῦ περιφένου ἄγρου ἤμενον ἐστάχυες
τοὺς ὁμοίους δὴν ἔμογε κατὰ τὴν τὴν δριμύτητα. Οὕτω
ἀναβύνατον περιφένεται, ὅστις τὸν ἐστάχυος αὐτοῦ, πρὶν
τοῦ 1920, ἔρχοντο ἐπὶ τὴν γυναικὴν, ὡς γυναικὴν ὡς
καὶ χωρὶς ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν
γυναικὴν ὡς χωρὶς ὡς χωρὶς. Ἄν' ἐρωτοῦδες
μὴν ὡς αὐτὰς τὰς γυναικὴς τι κατὰ τὴν νύκτα
ἴσως δὴ αὐτὸν ὡς αὐτὸν: ἔμενον γὰρ 10 ἢ 20 γυναι-
κας. Φουφούρα χέγεται μὲν ὡς αὐτὸν ἐστάχυων ὡς
ἐπὶ τὴν ὡς 30-50 ἐστάχυος. Τούτους ἢ ἐπὶ τὴν ὡς αὐτὸν
ὡς αὐτὸν δι' ἐκπρὸς ὡς αὐτὸν καὶ τὸν κατὰ τὴν ὡς αὐτὸν
τὸν κατὰ τὴν.

ὡς καὶ ἀλλοτρίου ἀνέγον ἢ ἐπὶ τὴν τὸν περιφένου
ὡς αὐτὸν ὡς αὐτὸν τὸν γυναικὴν, ὡς αὐτὸν τὸν
ὡς αὐτὸν ὡς αὐτὸν. ὡς αὐτὸν οἱ κατὰ τὴν δὴν ἐπὶ τὴν
ὡς αὐτὸν ἐπὶ τὴν δριμύτητα οὐτε ὡς αὐτὸν οὐτε γυναικὴς, αἱ
ὡς αὐτὸν νύ ἔρχοντο ἐπὶ τὴν ἀναβύνατον τοῦ αὐτοῦ ὡς αὐτὸν

ἀρχαίς ἐς Πενυήμην. Ἀλλ' οὕτως καὶ ἐντάσσει ὑπὸ ῥῆμα
 ὥστε ἐσαγχεματῶν δριςταί. τὰ δηλοῦν μὲν καὶ οἰκο-
 γονίας ἐκπύριον ἄπαντα νὰ δριςτῶν, τοὺς δὲ αἰτοβο-
 γῶνιαι τῶν ὠκυδίων ἐκπύριον ἐντάσσει δριςτῶναι ὡχλῶ-
 ναι ἀριεὶ διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ὠροετιμῶντο ὡς
 ὡχλῶνται τοῦ ἐκπύριου τῶν ὠκυδίων. Ἐνίοτε ὅμως
 ἂν εἴχῃ κείνη ἀσφαλείας ἡδύνατο νὰ ὡραχυρῶν
 ἂν γιτὸν ὠροετιμῶν ἐς τὰς δριςτῶν. Πολλοὶ ἐξ ὧν
 ἂντιν τὰς ὡραχυρῶν μὲν ἔδωκεν γελῶντες ἐπὶ τοὺς
 ἔδωκεν μὲν ἀρρυτοβαρδῶν καὶ γίγῃ γυμνῶν.
 Κατὰ τὸν δριςτῶν αἱ δριςτῶν ἐκπύριου ὡχλῶ-
 ναι γελῶντες, διὰ τοῦ κενυρῶν ἔχει κείνη πρὸς τοῦτο.
 ὅμως ἔχουν ὡς ἐκπύριον καὶ δὲν κενυρῶν νὰ
 ὡρῶν, ἢ καὶ ἐρώμενα ὡχλῶν γίγῃ. Ἐνὰ ὅμως ἐξ
 αὐτῶν ἔχει οὕτω:

Κλωνεὶ σιτῶνι ἐξωρεν
 ὅπως Μαρουχῶν τὰ χείλη
 μὲνους καὶ καρδιογύλλῃ
 Ἀρί-ἀρί γῶ τὸ ἐπερῶν
 καὶ ἐκπύριον ὡκνοβγῶν
 ἀνδρόνι καὶ αἰδῶντε

Παῖδες τὸ δριςτῶν
 Τούτοις τὸ κενυρῶν
 καὶ ἡ Μάρω μὲν τὴν μάννα της

τ' ἄλῳν προαχούσαν

Μάρω τὸν ἥλιο ἀγαθῶ
Μάρω τὸν ἥλιο δέξει
κι αὐτὸ τὸν ὠρωτοδριστη
ἦντρα δά τὸν εὐαίρη

Κι ἡ Μάρω μὲ τὴ μάνα της
τ' ἄλῳν προαχούσαν
τ' ἀκρόνια κεχιδούσαν.

Τὸ φαίνεται τὸν τοῦ ἡλιο ἀγαθῶν καὶ τὸν ὠρωτοδριστη καὶ τὸν εὐαίρη
Σπυρίδωνος, τὸ γένος Σπυρίδων Παπαγιώτου, τὸ ὄνομα
τοῦ τοῦ ἐργαζομένου.

Καὶ αὐτὰ ἀναγερόμενα εἰς τὴν συγκομιδὴν τῶν γεωργῶν.
Εἰς τὴν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐνδύεται ὁποῖον κατ' ἡν νῆ
μὴ καλλιεργῆται ἡ κατὰ τὰ εἰς Πευκίμην. ὥς νὰ
ἔρχεται νὰ καλλιεργῆται ὅτι τὴν γῆν εἰς Κνωσίδεσσιν
εἰς τὴν ἄλῳν ἔχουσιν. ὥς ἐκείνη εἰς τὸν γῆν,
ὅτε ἡ κίρνα διετέλει εἰς τὴν κυριερχίαν αὐτῆς.
ὥς καὶ ἄλλοι ἀνέγνωσαν ἡ κατὰ τὰ εἰς Πευκίμην κα-
ρίως μετῴνται, διὰ τὴν ἀνοίγονται γῆνοι καὶ αὐτὸς εἰς
ἐκὸν ρίπεται εἰς τὴν κατὰ τὰ εἰς Πευκίμην. ἔπειτα
ἔως καὶ μόνον καλλιεργῆται. ἡ γῆν, ἡτοι αὐτὴ
καὶ δὴ δέξει ὡς τὰ εἰς, ἐκείνη καὶ εἰς τὴν.
Κατὰ τὰ τὴν τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τὰς ἑρχίς τοῦ Μαρ-

τίου ἠνοίγοντο ὀλίγια καὶ ἐντὸς τούτων ἐσυρρίσκοντο
κατὰ νηπιονικὰς ἀδοξάσεις τεράχια πατάτας, τὰ αὐτοὶ
ἔδωκεν μὴ τὸ τραπὶ ἐκκωδίζοντο. Τὸ συνιδέον ὅπως
ἡ πατάτα κατὰ τὴν ὥς ἡν ἀνταρδιῶσαν περιόδον
ἐμυτύνετο. Ἡ πατάτα ἡ εὐαρτὴ καὶ ἡ γυττωμένη κατὰ
τὸν χειμῶνα λήγεται χειμωνιάτικῃ γυττωῇ.

Ὅπως ἡ πατάτα εἰς Δευτέμβριον ἡ πατάτα γυττω-
ται καὶ τὸν 'Ιούλιον. Ἐντὶς ἡ γεγομένη ποτιστικὴ
πατάτα. Τότε δὲ τὸν 'Ιούλιον ἀνοίγονται γήκκοι,
εἰς ἑκάστην τῶν ὁδοῦν ρίπτεται ἓνα κοφίτι πατά-
ται, καὶ συρρίσκονται μὴ χωρὶς. Ἐδωκεν αὖτις ἡ
καὶ γήκκοι ρίπτονται ἐν ἑκάστῃ γῆρ καὶ ἡκο
χρυσὸν συχνὰ ποτίσματα.

Προβέβη ἡ πατάτα γυττωμένη καὶ κατὰ τὸν Αὐ-
γουστον ἡ Σεπτέμβριον ἀνυδρὴ μετὰ ἡδὸ καλὴ ἡ βο-
χὴ. Τότε ἀνοίγονται γήκκοι, ρίπτονται ἐντὸς αὐτῶν
οἱ πατάτες καὶ συρρίσκονται μὴ χωρὶς χωρὶς τὴν ἀκο-
χρυσὸν ποτίσματα. Ἐντὶς ἡ γεγομένη χλωτὴ πατά-
τα. Τὸ βράχιο τῶν γεγομένων συντελεῖται κατὰ
Μάιον τῆς χειμωνιάτικης, κατ' ὀκτώβριον τῆς
ποτιστικῆς καὶ κατὰ τὸ Δεκέμβριον μὴ ἀρχὴς
'Ιανουαρίου τῆς χλωτῆς. Εἰς ὅλας τὰς περιόδους τῆς
ἐξελικτικῆς χρησιμεύονται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν
τὸ τραπὶ καὶ ὅλα τὰ ἔδωκεν αὐτοῦ, ἐνίοτε ὅπως ἡ
χλωτὴ, ἦτοι αὐτὴ καὶ ἐξίχεται τὸ χειμῶνα ἐντὶς

δυνατὸν νὰ ἐξέλθῃ καὶ διὰ τῶν χειρῶν, δίδου τότε τὸ
χῆμα ἐντὶ σοὺ μακρόν χρόνον τῶν συνεχῶν βροχῶν.

Μὴ τὸ πᾶσι ἡ σατά ἐξίγεται ὡς ἐξ ἡ, Μὴ μὴ δύνα-
τὴ τῶσα ὡχύνει τοῦ χίκεν αἱ σατάες μὴ χῆρα ἔρχον-
ται εἰν ὡχύνει. Ἔσται συκωπῶνται ἔξελ ἐν πόλει
ἡ βασιλῆα καὶ μεταγῶνται εἰς αὐτὴν ὅσοι ἰσχυρῶνται
ἰσχυρῶν εἰς βασιλῆα. Οἱ σατάες αὐτὴ ἐξίγεται τὸ
χαρῶν καὶ μὴ ὡχύνεται, διότι ἐστὶν ἰσχυρῶν.
Πηλοῦρον αἱ καὶ αὐτοὶ αὐτὸς τὸς σατάες ὡς ἐξ ἡ
ἰσχυρῶν καὶ διὰ ὡχύνει. Σῆμα ὡς ὡχύνει ὡχύνεται
ἰσχυρῶν αὐτὸς τὸν ἰσχυρῶν τῶν αὐτῶν.

καὶ ἐκτείνοντες τὸν τὸν ἀνταρξικὸν τοῦ θαλάσου
τὰ βῆλα, ἅπαντα ἔχον οἱ θεωρητικῶτες, ἔστρεψον ἡμε-
κτικῶς μόνον καὶ τὸν καιρὸν τῶν διηγησιακῶν καὶ
τὰ φύλα τοῦ ἀραβοῦτον, ἅπαντες ὡς τὴν τοιαύτην δι-
γεντον γέγονται μαθηματικῶν. Ἡ βρῆσις διὰ τὰ βῆλα ἥτο
ποικιλοτάτων φηγνῶν ἀποσπρόμενον, ὅσῳις τὰ βῆλα
ἐκρίνοντο σαφῶς ἥτοι τὸν φηγνῶν, τὸν ἀντιφῶν καὶ
τὸ ὄργανον, καὶ ταῦτα, διότι ἡ μαθηματικὴ τῆς βρῆσις
μακρότερον ἥτο χρόνον ἀπαιτοῦσιν διὰ τὸν λόγον ὅτι
ἡ καὶ ἀποκρίσιμα ἀποκρίσιμα τοῖς ἀγροῦς τῆς καὶ αὐτῆς
καὶ αὐτῆς διὰ τοῖς ἐξασφαλίσει κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ γυμνῆς.

Διὰ τὴν θυγοφιδίην τοῦ βασιῶ τῶν διητηρικῶν οἱ
κατοικοὶ ἤρχοντο μετὰ τὸν ἡμιεφόν, ἤτοι κατὰ τὴν
περίοδον τὴν νευρίν, καὶ οὐκ ἐνάρχοντο κατόχου ἀπο-

τικαί ἀεχχίαι. Ἐχέλευον οὐ γυνῆς τὰ δριμύνει των καί
 κατῆρχοντα εἰς τῷ δριμύνειν αὐτοβοῶντας, ὅπου ἔδρε-
 ῶνισον τὸν κανόν κατὰ τὸ δυνατόν εὐρρίφα ἐπαρῶντος
 αὐτὸν ἀπὸς τὰ ἑμῶς. Ἐάν ἑρωτοῦσες τὸν ἀρχερέμενον
 τί καίφνει δαῖ βωτῶν ἰσθίνα καὶ βλάψιν εἰανόστ. καὶ
 δραξί καὶ ἰσθίνα ἑρρίωτο ἑκὼν σου εἰς τὴν ἐωφείν.
 Μετὰ τὸ ὥρας τῆς ἐρχοῦς αὐτῆς καὶ ἀγῶν ἐγένετο σ-
 θιανός νὰ φρυγῇ ἤτοι νὰ ξυρῶνῃ εἰς τὸν ἥλιον. περ-
 ῶν 3-4 ἡμέρες ἢ καὶ περὶ βόστερες ἡμερῶν τῆς
 χλωρότης αὐτοῦ καὶ τῆς ἀποτεριμότητος ἄρην ἐρε-
 σῶν, ἢ περὶ τὸ δέξιον. Τοῦτο ὡς καὶ τὸ βῆ-
 χινο τοῦ κανὸν ἐγένετο τῆς ἀρῶν ἢ τῆς ἰσθί-
 νας ἐπὶ ἡμέρῃ, ὅπου τὸ κανὸν. τὸ δεξιανόσθιν
 ἐγένετο οὕτω. Ἡ γυνὴ κατὰ ἀρῶν ἐξῆς ἐγί-
 ζε τὰ χυρία κέλευσας μὲ τὸ δριμύνει ἢ ἰσθί-
 νας διαφορά χόρτα ὡς καρδιόνια, σταυροχόρτα,
 ὕδριν, λήτρην, βωρῆα ἢ βέρχες γτερίας. Μετὰ τῶν
 τῶν ὕδριν τὰ χόρτα διαί νὰ γίνων μακρύτερα, ὥστε
 νὰ ἐχρηματιδῇ τὸ χυρί καὶ τὸ οὐδὸν ἰσθίνα
 κατὰ γῆν. Ἐπὶ αὐτοῦ ἰσθίνα τὸν κανόν ἀγκυ-
 ρί-ἀγκυρί. Ὄταν δ' ὅγκος τοῦ κανὸν ἐγένετο
 τόσος, ὥστε μὴ νὰ δύναται νὰ ἀχωρήσῃ στὴν ἀγκυ-
 ρὰ, τὸ εἰσὸν ἰσθίνα μὲ τὸ δεξί γόνιτο, ἢ
 τὰ χεῖρες ἐκτείνον τὸ χυρί καὶ ἐν συνεχείᾳ
 τὸ ὕδριν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐχρηματιδῆτο

ἑνα γιοφίρι δια ἕνα δειάτι, τὸ δειάτιον αὐτὸ
 διὰ τὸ γορτύρι εἰς τὰ βῆα ἀνὰ οὐκὴν γιοφίρι, ἢ
 ἕνα γορτύρι καὶ ἡ μεταφύ των ἢ ἑξ' εὐδὴς εἰς τὸ
 ἀχυρόσωτο δι' ἀσυνήκων ἢ τελεῖς ἐφ' αὐτὸ μέρος
 αὐτοῦ δὲ κατεσκευάσθη ἀχέρια. Ἡ ἀσυνήκων εἰς τὴν
 ἀχέρια ἐπὶ ταῦτα ἐγώρεως. Παλιότερον ὅπως
 οἱ σαρὸς ὡς καὶ τὰ ἀχυρὶ ἀσυνήκωντο εἰς τὰ ἀχερο-
 σωτα. καὶ οἰκογένεια τότε εἶχεν ἀσυνήκωντος ταχίχι-
 στον ἕνα ἀχυρόσωτο διὰ νὰ μὴ εἶδω δύο. Ἐντὺς αὐτοῦ
 ἐκαστοὶ ταῦτα δειάτια κατὰ τρεῖς, ὥστε οἱ
 καταχρβαίνον κατὰ τὸ δυνατόν μικρότερον χωρὸν. Αὐτὸ
 τὴν ἀσυνήκων τὸ σαυὸν εἰς τὰ ἀχυρόσωτα ἐχρεῖσθαι
 ταχίχιστον δύο ἄτομα, τὸ ἕνα ἐπὶ τὸν σαυὸν
 μὲν εἰδὼς οἱ σιβαίη, τὰ δειάτια ἵτοι νὰ ταυδεύη
 τὸ ἕν ἐπὶ τὸ ἄλλο, καὶ τὸ ἄλλο νὰ μεταφέρῃ τὰ
 δειάτια ἀπὸ τὸ μέγιστο σαρὸ ἐξωθεν τοῦ ἀχερο-
 σωτα. Ἐάν ἐρωτᾷς ἕνα ὡς οὐκ ἐκαστοὶ εἶχε δὲ
 σοὶ ἀπὸντα: ἔβγαλε γλ. 20 γορτύρι αὐτὸ.

Ὅπως ὅτιν ἀπὸ 55-60 χρόνια ἀπὸ σήμερον οἱ
 καίτοιτοι ἤμουν νὰ ἀσυνήκων τὴν σαυὸν καὶ κατὰ
 τὸν ἀπόχρον τρεῖς, τὸν σαυὸν ὡρῶς εἰδὼς
 καὶ οὐκ ἐξὸς γορτύριος ταχίχις. Σήμερον οἱ σιβαίη
 τὴν κατὰ τὴν κατ' αὐτὸν τὸν τρεῖς ἀσυνήκων
 ταῖς σαυὸς των. ἔχει δὲ ἡ μέθοδος αὐτὴ ὡς ἔξω.
 εἰς ἕνα μέρος τοῦ ἀχυρῶς τοῦ εἰς τὸ χωριό κατ

ματὸς τῆς καὶ ἐξ οὐχύνια - καὶ τὸν διὰ τὴν δύναται
 καὶ οὐχύνη γρήγορα κατὰ τὰς κρύας καὶ βροχερὰς ἡμέ-
 ρας τοῦ χειμῶνος, ἐφωχνύει καλῶς ἕνα ζύγο ἰσὺ
 κυμαρίσει πένδ' ὕψους 5-6 μέτρων σπέρσον. ἔσται
 τα κατὰ τὴν ἐκείνη καὶ γρηγορὰ καὶ καὶ πλεονέκτηται
 ἢ ἄλλοις στίβος. Αὐτὸς ἐκασταίεται, ἢ τοι τοσούτοι
 ὠρίζ τοῦ ζύγου καὶ γέγεται κατὰ τὸν τῶν θιανῶν
 καὶ τὰ γιομέρια, ἄγου ὠρῶτα τὰ γυῖα, μὴ τέχνη,
 ὥστε καὶ ἐκφρασιᾶν ἐκείνη γεωμετρικῶς κῶνος. Μετὰ
 ταῦτα κάνει τὴν κατὰ τὴν, ὥστε τὸν, ἢ τοι τοσούτοι
 τὸ μακρύτερο βαρὺ καὶ οὐκ ἔχει ἀγνῆται τελευ-
 τῶν μὴ διεκλίνων καὶ τὴν κορυφὴν πρὸς τὴν βάσιν
 ἀρχίζων ὅπως καὶ τὴν βάσιν τοῦ κῶνου καὶ ἀρχίζων
 πρὸς τὴν κορυφὴν. Οὕτω ἐκφρασιᾶται ὠρίζ τοῦ κῶνου
 ἕνα ἐκπῶμα βαροῦ φωνάρια - φωνάρια, ὥστε τὸ ὕψι-
 χότερον φωνάρι καὶ καλῶς ὅχιον τὸ ἡμέως κα-
 τώτερον. Συναρῶς τῆς ὠρέας, ὡς ἐκείνης ἐννοῦται
 ἐκείνη καὶ ἀποφυγίξῃ τὸ βαρὺ καὶ τὴν βροχή, ὥστε καὶ
 ἐκπῶμα γίνεται ἁποχύτως. Ἡ πέτρα διὰ τὴν μὴ κατὰ
 ὠρώτη ἢ διὰ τὴν μὴ τὴν ὠρῶν δ' ἀέρος δύναται μὴ δι-
 ὠρῶ καὶ τὴν καλῶς καὶ κατὰ τὴν κατὰ τὴν διαβί-
 ηται ἐφωχνύονται καλῶς ἐκ τὴν ἀχερίαν.

ὅπως ὡς ἀνάγκη τὰ φῶτα ἰδῶς οἱ ἀρχαῖοι πρὸς
 καὶ μὴ τὰ γυῖα τὴν ἀρχαῖον, ὅπως ἐκφρασιᾶται
 ἐκ τὴν ἐκείνη μὴ τὸ αἶμα, διὰ τὸν τὴν γυῖα

εἰς τὰ ἢ λεγόμενα παχυρρομικά περιουεχόμενα μετὰ ἀν-
 τηκίαν. Μετὰ τὴν αὐτοῦ τοῦ ἀρσενίου καὶ ὅταν τὰ
 φυτὰ γίνωνται 20-25 ἑκατοστὰ γίνεται τὸ ἐκρίωμα γγ ἢ το
 τὸ ἀκρίωμα. Τὰ ἐκκριμμένα φυτὰ ριζοτρύπτονται ἐκτὸς
 τοῦ χωρίου πρὸς ξηρύνειν, διότι χρειάζονται πρὸς
 τροφήν τῶν βίων καὶ γίνονται «βυγχιόφυτα».
 Μετὰ τὸ ἀκρίωμα εἰς τὸν ἀγρὸν παραμένουν τὰ φυτὰ
 ἀνέχοντα ἀλλήλων περίπου 50 ἑκατοστὰ. Μετὰ τὴν ἐρχ-
 σίαν αὐτῶν γίνεται τὸ βυγχιόφυτον τοῦ ἀρσενίου, κατὰ τὸ
 ὅσον γύρω ἀπὸ τὰς ρίζας εὐρίσκειται φυτὸν ἐκφυλάττονται
 μετὰ τὸ τρυφερότερον γγ ἢ το ὑγρότατα ἐν χώματι.
 Μετὰ ταῦτα τὰ παχυρρομικά φυτὰ τὸν καρπὸν τοῦ πρὸς
 λεγόμενα «σταύου» καὶ τὸ ἄνθος τοῦ πρὸς λεγόμενα
 «σταύου». ὅταν τὸ ἄνθος ἐκφυλάττεται, ἢ το ὀνόμαζον τὰ ἐν-
 δι του γίνεται τὸ πρὸς μᾶλλον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τὸ ὑ-
 γίον τῶν ἀνδρῶν μετὰ τὴν γαμίδει, ὅργανα τὰ ὅσα χρ-
 σιμοποιεῖται καὶ διὰ τὸ ἐκφυλάττεται τῶν ἀνδρῶν. Τὸ σταύου
 γαμίδεται δύο-τρία γύρω πρὸς αὐτὸ τὴν κορυφήν.
 Τὰ σταύου ταῦτα κατὰ δραστίαν τοποθετοῦνται ἐν τῷ χω-
 ρίῳ καὶ παραμένουν πρὸς ξηρύνειν 12-15 ἡμέρας μετὰ
 τὸ πρὸς τῶν ὁσίων ἐκφυλάττονται εἰς τὴν γυναικῶν,
 διακρίνονται καὶ μεταφέρονται ἐν τῷ ἀκρίωτῳ πρὸς
 ἀποδοτικῶν. ὅσον ἐκφυλάττονται καὶ διακρίνονται τὸ
 τε καὶ τὰ φυτὰ τὰ ἐκκριμμένα κατὰ τὴν ἀκρίαν,
 τὰ λεγόμενα «βυγχιόφυτα». Τὰ σταύου καὶ τὰ

ελαχίσματα κατά το δερμάτιον εφαρμόζεται να δειχούν
ώστε τα στάμνα ή τα ελαχίσματα να έχουν τή μα-
ρυφή προς το υπό φέρον. Τούτο όμως δύν ταιρῖται μετ'
ἐπιμελείας τολαύτης ὡς καὶ κατά το δερμάτιον τῶν
σταχυῶν.

Ἄρα λαβὴ χεῖρὶ καὶ γρηῶν τὸ καλῶς χιτῶναι τὸ
μάστιγμα τῆς καλῶς καὶ κατά το ὥρῳ. Τὰ γόγγα ἐκεί-
νου γυτοῦ μιλῶνται ἐπὶ τῶν γυναικῶν καὶ κατά
δραξίς ριῶνται ἐπὶ τὸ χυρῶν, ὅθεν ἀμύνονται πρὸς
ξυρῶν ἀρκετὰς ὑφάρ. Μετὰ τὸ ὥρῳ ἵππου χρό-
νου, ὅπως τὰ καλῶς καὶ γόγγα ἔχουν γρυῖ, χιτῶ-
ναι τὸ δερμάτιον τῶν γόγγων χωρίς να ἐφαρμόζεται
ὡς καὶ τὰ καλῶς καὶ γόγγα ἐπὶ τῶν γυναικῶν. Αὐτοῦ καὶ ἡ
μεταβολὴ καὶ ἡ ἀποδείκνυται ἐπὶ τὸ ἀχρῶνται.

καὶ τὰ καλῶς καὶ γόγγα τῶν ἀμύνων.

Ἐδοκίμην ὅτι, μετὰ τὸν δερμάτιον τῶν σταχυῶν καὶ τὸ
δερμάτιον αὐτῶν, μετῴροντο τὰ γόγγα ἀνὰ ὁρῶν
μή τὰ γόγγα ἐπὶ τὸ φέρον ὡς καὶ τὸ χυρῶν, ὅθεν ὡρε-
χρῶντο να κατασκευασθῇ τὸ ἀμύν. Ἐπὶ τὰ δερμάτια
ἐκτετακτόν, ἢ καὶ ἐκτετακτόν, μή ὡς καὶ τὸν πᾶν
καὶ τὸ ἐκτετακτόν αὐτοῦ ἀνορῶντο «δερμάτιον»
Ἄν καὶ ἔχει ἐπερῶν γόγγα ὡς καὶ τὸν πᾶν
τὸ καὶ κατασκευασθῇ δύο ἢ ἐπερῶν γόγγα δε-
μῶν. Οἱ συνδεκτοὶ δερμάτια ἐπερῶν 6-10
γόγγα ἢ καὶ 60-100 γόγγα ἢ καὶ δερμάτια.

ἔστιν ἀρῶν νὰ τοιαυτὴ ὅτι καὶ φέρτωται καὶ μετε-
 γέρτω ἐν τῷ αἰτοβολῶντος δὴ δειωνιάζεται ἰστέως, ἀλλὰ
 ὠρῶν μετεγέρντο ὅλα τὰ σταχὺα καὶ ἐποδοδεταῦντο
 χωρὶς τάξιν ἐντὶ ὀγκύον τοῦ χώρου καὶ δὲ κατε-
 σκευάσεται ἡ δειωνιά. Πολλοὶς καὶ δεκάτι καὶ κα-
 τέλασαν ὑπὸ τῷ ἴσῳ τὸ ἔσῳνον ἀρῶν μὲ τὰς με-
 γάλαις τῶν σταχυῶν ἀπὸς τὰ ἰσῶνα. καὶ ἰδού ὡς
 κατασκευάσεται ἡ δειωνιά. Ἐν ἀρχῇ ἐποδοδεταῦντο
 τὰ γιγάρια τὸ ἑνὶ ὀγκύον τοῦ ἄλλου εἰς ὀγκύα κύνου
 μὲ τὸν καρπὸν ἀπὸς τὸ κύντρον αὐτοῦ. τοιαυτοτρόπως
 ἄλλως εἰς τὸ κύντρον τοῦ κύνου ἔχονε μικρὸς κύνος χώρος
 εἰς τὸν ὅσῳτον ἔρριπτοντο ἑνὰ ἢ δύο δεκάτια δὴ τὰ κατὰ
 ἡδὴ. τὸ ὄνομα τοῦτο τῆς δειωνιάς ἔσῳνται τῶν ὠρῶν
 στρωθῆν. Ἀρῶνται ταῦτα ἐποδοδεταῦντο κατὰ τὸν αὐτὸν
 τρόπον ἡ δευτέρῃ, ἡ τρίτῃ καὶ στρωθῆν. Ἡ ὅλη δει-
 ωνιά διὰ τοῦ τρόπου τοῦτου ἐγίγνετο τὸ ὀγκύα κα-
 χούρου κύνου μὲ τὰς μεγάλαις τῶν σταχυῶν ἀπὸς τὸ
 ἔσωτερικὸν τοῦ κύνου. τὸ ὕψος τῆς ἔγδανε μίχρη
 τὰ δύο μέτρα, διότι ἡ τοιοῦτος τῶν δεκατιῶν ἔχονε
 το ὑπὸ τοῦ ἰσῶνα, χωρὶς οὐ στιβαδὸρος νὰ ἀναβί-
 νη εἰς τὴν δειωνιά. Ὁ χώρος ἐν τῷ ὅσῳτον κατασκευ-
 ᾶται ἡ δειωνιά ἔσῳνται νὰ εἴναι ἀκαμύτως διὰ
 νὰ ἐρύχεται τὸ βιτάρι ὑπὸ τὸν ἥλιον. Οἱ σταχὺες
 εἰς τὴν δειωνιάν παρήκον καὶ τοῦ καὶ περιεσσεύ-
 ρει ὑπὸ τὴν ἡμέραν, ὥς ὅταν περιεσσεύων καὶ δειω-

νισσοῦν οἱ σταχύνες ὑπὸ ὄχλα τὰ χωράγια. Συνήδης
τὸ κατάρι καὶ ἐξ χωριῶν ἐδημιουργεῖτο χωριστὰ καὶ
ὁ ἀγωνιστὴς ἤρχισεν ὑπὸ τὴν διεκρίσιν, καὶ οἱ σταχύνες
τῆς εἶχον αὐρωτεριον. Κατὰ τὴν διεκρίσιν, ὅπου
τὰ διεκρίσιν ἦσαν διεκρίσιν ἐν δὲ καὶ ὄχ-
ληρον τὴν διεκρίσιν τῶν ἀγωνιστῶν ὁ ὅμοιος ἢ οἰ-
γύνια ἐποφάτο ἐν τῷ ὅμοιον τῶν ἀγωνιστῶν γο-
βουρὶν τῶν κλάσας. Κατὰ τὴν διεκρίσιν διεκρίσιν καὶ
τὰ κατάρια ἐπιδέκονται ἐπ' ἀγῶνι τὸ χωρίο κα-
τεῖλεν ἐν τῷ καὶ ἐποφάτο τὸ ἐπιδέκονται ἐν τῷ
1930. Ἐν τῷ χρόνῳ αὐτῷ ἐπιδέκονται, ἐκ τῷ
ἐπιδέκονται, ἐκ τῷ ἐποφάτο.

Ἐν τῷ σταχύνες ἐπιδέκονται τὴν διεκρίσιν ἐν τῷ
Τρίτῳ, ἐπιδέκονται, κατεῖλεν τὸ ἀγῶνι. Ἐν τῷ
Πανήγιον δὲν χρειαῖον ἐπιδέκονται ἢ ἐπιδέκονται
χρόνος διὰ τὰ κατεῖλεν τὸ ἀγῶνι. Μὲ 2-5
ἔργον ἐπιδέκονται τὸ ἀγῶνι ἐν τῷ ἐν τῷ. Ἡ διεκρίσιν
ὡς ὅπου, ἐπιδέκονται ἐν τῷ ἐπιδέκονται ἢ ἐπιδέκονται
ἐπιδέκονται οἱ γύνια ἐπιδέκονται τὴν διεκρίσιν τῶν ἀγωνιστῶν
τῶν γύνια, διότι ἐπιδέκονται καὶ οἰογύνια ἐν τῷ
ἐπιδέκονται καὶ χρόνος ἐπιδέκονται τὸ ἀγῶνι τῆς.
Ὁ χρόνος, ἐν τῷ ὅπου κατεῖλεν τὸ ἀγῶνι
κατὰ κανόνα ἦτο ζῆλος ἰδιουτυρίας, ἐπιδέκονται
ὅπως ἐπιδέκονται ἐπιδέκονται ἐπιδέκονται
τὰ ἐπιδέκονται ἐν τῷ. Τὰ ἐπιδέκονται τῶν

ἀγωνίων κατασκευάζοντο ἕξω τοῦ χωρίου, ὁχυρία τοῦ
χωρίου - ἕνεκα δὲ τούτου ἕξω τοῦ χωρίου τῶν Ἀγίων
Θεοδώρων ὑπάρχει περιφύκη ὅσον γίγεται ἀπὸ τῆς
Ἀγνίας. Ὅπως ἄγνους ἐνίοτε κατασκευάζοντο καὶ μι-
κρὸν τοῦ χωρίου, ἵνα τινες εἶχαν κτήματα μικρὸν ἀπὸ
τοῦ, τὰ ὅποια ὅπως ἦσαν περιεσώτερον ἀποβιβάζει
καὶ διὰ τοῦτο συνεχῶς ἀποβιβάζοντο ἀντὶ τῆς ἐχρησί-
μων ὡς κατοικίῃς.

Ὅσα τὰ ἄγνους κατασκευάζοντο κατὰ τὸς ἐξέ-
δοτε τοὶ ἐξέτε τότε δὲν ἐμαχχεύοντο, δὲν ἐρχόντο
δὲν ἐκπαίνοντο καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὕψος κατὰ τὸ
ἀπὸ τοῦ ἡτοῦ ὡς τὸν χωρίον χωρὶς φυχῆς καὶ ἀνω-
φύκης. Οἱ ἐξέτε τότε συνέβαινον ἕως ἰδιουκτηίας.
Ὅπως σοὶ δὲν ἀποβύθη ὁ καὶ τὴν τὰς ἐξέτε τὰ
ἐκδοδὶν ἄλλον, ὅπως ἦν καὶ κατασκευάζει κατὰ τὴν
αὐτὴν ἄγνους. Διὰ τὰ ταῦτα ὡς ἀγνός ἢ ἀμφοφορία
τὸς, ὅπως τοῦ ἦν ὅτι διὰ τὴν κατασκευὴν ἄγ-
νους ὑπάρχει νόμος ὡς τὸν ἴδιον κῆδος σχετικῶς
πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν ἄγνων, κατὰ τὸν ὅποιον ἡδύ-
νατο τὸς ἀντιπρόβλεπε νὰ κατασκευάζει ἄγνους κατὰ
τὴν ἄγνους, τότε τὰ $\frac{3}{4}$ τῶν ἄγνων ἀντικαθίστει
τοῦ ἀγνούς, ὡς τὸν ἴδιον ἢ διὰ τὰς τοῦ νόμου
ἐκείνου νὰ συνετέλεσε ὥστε νὰ γίνῃ μεταγενεστέρως
ἄλλος νόμος, ἀντικαθίστει, ἢ ἀντικαθίστει κατασκευὴ
τῶν ἄγνων κατὰ τὴν τῶν ἄγνων ἕως ἰδιουκτηίας.

αἰς. Παισὶν ἐν τῇ ἀγνίᾳ αὐτῇ ἐκέρχοντο χῶρος πάντοτε
 ὁ ἀγνιστὴς καὶ ὥστε δὲν ὑπῆρχε ἄλλος χῶρος διὰ
 χωρισμοῦ τοῦ παρῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων. Τὸ ἀγνὸν κατ-
 ευνεωρίετο ὡς ἑξῆς: Κάνουν ὅρη τῆς ἡμέρας αὐχί
 μαδριδαρίων κ' ἐξίνετο ὡς ὅρων, ἀπαρτῆται ὅτι
 ρουδῶς, μὴ τὸ τοιαῦτ', ἦτοι ἐμαδρίετο ἀπὸ τῶν χόρτων
 μὴ τὸ τοιαῦτ' ὁ χῶρος ὁ προσβιβιστὴς διὰ τὸ ἀγνόν.
 Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐσχηματίζοντο δύο κἀντοι
 διαφόροι ἐνός κύνου. Ἡ συνιδεῖς αὐτῇ ὑπῆρχε γενική.
 Μετὰ ταῦτα ἐμαδρίετο ὁ χῶρος, ὥστε νὰ ἐσχηματισθῇ
 ἕνας κύνος ἀποχρηστῆς ἀπὸ τῶν χόρτων καὶ ὑπὸ τῆς
 ἀνυπαρχίας. Κατὰ τὸ μαδρίετο ματεβήετο ὁρος
 παῖς, ὥστε τὸ τοιαῦτ' νὰ μὴ θανατῶσιν μονοῦ
 «ξυρίβη» τὸ ἕδος καὶ τὰ χόρτα. Τοῦτο ἐγένε-
 το διὰ νὰ μὴ καταστρεφῇ τὸ χεῖν τοῦ ἕδους, τὸ
 ὅσων ἀκαλλυρόντων ἡδὴ δευτέρως ἐπὶ ὑπὸ τῆς
 τειμεντικῆς δάδαο χωρὶς ραχίς γόγῃ τοῦ ἕδους
 τοῦ χύματος. Οὕτω τὸ χωρταῖον τοῦτο — ἄλλο
 ἕδος ἀγνιστὸ ὡς ἀπὸ τῆς κηφ. δὲν κατεσκευά-
 σθη ὥστε ἐν Πεννίῃ — δὲν ὑπῆρχε γόγῃ νὰ
 ἐσχηματῇ μὴ ὅσον ἐν χύματος ἢ μὴ μὴ γόγῃ κο-
 ῶρον λῶν καὶ ἀχόρων, διότι δὲν παρῶντο ραχίς.
 Τὸ μόνον ποῦ ἀποκαλύπτει μετὰ τὸ ζύεον τοῦ ἀ-
 γνιστοῦ ἦτο τὸ ἀπὸ τῆς ἀγνιστῆς ἦτοι τὸ ἐκαστὸν
 μὴ ἀποκῶμα συνιδεῖς ἀπὸ εἰνάδα.

τῶρα, εἰς ἐπὶ τοῦ ἀνιόντος νὰ γίνῃ μὲ τὰ ἴσα
 τοῖς αὖς τὸ κέντρον τοῦ ἀνιόντος ἡνοίγεται μὲ μαχίρι
 ὅπως χάλασεν ἀπὸ τοῦ βωδύ, ἀπὸ ὧρα τὸ μέρος αὐτὸ
 ἐκτείνεται διὰ τὰ κατὰ τὴν μετὰ καὶ ἐντὸς αὐτοῦ
 ἐκτείνεται κυλινδρικὸν σχῆμα, συνάδων ἀπὸ κυμαίνοντες,
 ὕψους 1,20-1,50 μ., τὸ ὅσον ἐστερεώνεται γὰρ
 καὶ τὸ ἐκτείνεται τὰ ἴσα καὶ τρέχον μ' αὐτὸ - καὶ κα-
 τακορύφως, καὶ τὸ ὅσον ὀνομάζεται κεκτηρόν.
 Ἐάν ὅπως τὸ ἀνιόντος ἐπὶ τοῦ νὰ γίνῃ μὲ τὸ
κεκτηρόν, κεκτηρόν δὲν ἐκτείνεται. Ἡ ὡς ἀνω
 περιγεγραμμένη προετοιμία τοῦ ἀνιόντος δὲν ἐκτείνεται
 καὶ ὑπερβαίνει ὑπὲρ τὸ ὅσον μὲ τὴν παρατηρούμενην
 ὅτι ὡς αὖς αὐτὴν τὴν κατὰ τὴν τοῦ ἀνιόντος
 κατὰ τὴν κεκτηρόν Τρίτην. Μετὰ ταῦτα
 ἔκτείνεται ἡ ὑπὲρ, ὅπως δὲν ἦτο κατωρριζομένη, κατὰ
 τὴν ὁμοίαν ἐκτείνεται τὸ κεκτηρόν τὴν
 σταχύων, ὅπως ἡ κατωρριζομένη τὴν δεξιάν ὡς τὸ
 ἀνιόν. Ἡ ἐκτείνεται αὐτὴ ἐκτείνεται γὰρ ὡς κατὰ
 τὰς ὡρῶν αὐτῆς καὶ ἐκτείνεται ὡς ἀνιόν ὡς κατὰ
κεκτηρόν ἐκτείνεται ὡς ἐξῆς. Ἐν τῇ δεξιάν μετε-
 γίροντο τὰ δεξιάν - ἂν κατὰ δεξιάν παρανοή-
 ζατο μὲ σταχύων κατωρριζομένη καὶ δὲν ἐκτείνεται
 βιβνόςχαρτι ὡς κατὰ ἀγριοχάδην, ταῦτα
 ἐκτείνεται ἐκτείνεται διὰ τὰ ἀνιόντος ἐκτείνεται
 ριστοὶ καὶ ὁ κατωρριζομένη τὴν κατωρριζομένη γὰρ ἐκτείνεται -

καὶ ἐποδοτεῦντο ἐν τῷ ἄλφνι κυνηγῶς τὸ ἔν-
ωπιόν του ἄφρου ἐρχόμενοι ἐν τῷ κέντρῳ. Πέριξ
ἄφρου τοῦ θνητοῦ ἐκινετο ἕνα μικρὸν κυνηγὸς χάρος
ἐκείνος διὰ τὴν δύναται νὰ κινῆται ἀνεφώδιστα σὲ
ἀφανιστῆς. Ἐκείνον γιοφίρι ἐποδοτεῦντο μὲ τὸ
μαρὸν πρὸς τὸ θνητό, ἐκινετο ἀφ᾽ αὐτοῦ τὸ χυγέρι
του. Τὸ χυγέρι τοῦτο, ὡς ἔχει, ἠδύνατο νὰ μωρε-
δεῖν τὰ ψῶα. Ἐκείνη ἄφρος περιεῖχε μαρὸν δὲν ἐξεβί-
χτο τοῦ ἄλφνιου, ἀλλὰ, ἀφ᾽ αὐτοῦ ἐκινετο ὁ μακρὸς
βανὸς του καὶ ἐρριπτετο ἔξω τοῦ ἄλφνιου, τὸ ἴδιον
μὲν μὲν ἐρριπτετο σὲ τὰ ἀφανιστῆρα στήθια.

Μετά το χάσιμο των χειρῶν τα μέλητα ἠορμίζοντο
διὰ τοῦ τρώου αὐτῶν ἐκχυαίνετο ἡ ἀρωματωδὴς
ἡτοι ἡ ἀρωματὴ στρώμας τῶν δεικτιῶν ἐν ἑδρῇ κίρκου
καὶ ὠχίτου ἑνὸς δεικτιοῦ ἢ τὸ παρὸς ὡρὸς τὸ
στεινρό. Ἐπειτα ἀπὸ τὸ μέσον ἀπείδου τοῦ ὠχίτου τῆς
ἀρωματῆς ὡστας ἀρχόμενοι ἐπωσάδονται κατὰ τὸν αὐτὸν
τρώον τὴν δευτέραν ὡστα, τὴν δευτέραν συναν-
κατὰ τὸν αὐτὸν τρώον τὴν τρίτην κοκ. Ὁ ἰκιδμός ἐπὶ
τῶν ὡστέων ἔμενε τὶς 4-5. Τὸ ἀλκονισμὸν ἀπὸ
ἀπταρί, εἰάν τὸ ἀπετίμης, δὲ ἐβλῶδες τῆς κεφ-
χίς τῶν σταχύων πᾶνω-πᾶνω καὶ συνεχόμενης
ἀπὸ ὅχων τὸ κέντρον μέχρι ὅχων τῆς ἀπριγε-
ρῆς δηλαδὴ ἢν ἐδοίκαμεν γὰρ ἀρωματῆς μέσσα
ἐπὶ ἁλῶνι, δὲ ἀπταυδῆς πᾶντοῦ μόνον πᾶνω

στὰς μεγαλύτερες σταχύων καὶ μαζοῦν πάντων τοῦ
 θαλάσσιου.

Τὸ ὄνομα τοῦτο τῶν σταχύων, εἰναις ἦσαν ἀπὸ
 μίαν ἐντὸς τοῦ ἡμνοῦ ἐπαχέτο μιὰ ἀλγινιάκη μιὰ
 «ἀλγινιά». Περισσότερη τῆς μιᾶς ἀλγινιάς τὴν ἡμέραν
 δὲν ἔδιναν τὰ ἀλγινία μιὰ οἰκογένεια, διότι δὲν
 ἐπορδαίνετο, ἐντὸς ἐὰν ἡ οἰκογένεια ἔχει πολλὰ μέλη,
 ἰσχυρῶς οὐδὲ ἀμύνει καὶ περισσότερα ψῶα.

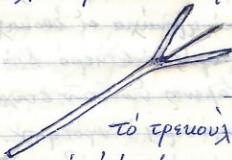
Τοιαυτοῦτως γινώσκον τὰ πάντα ἦσαν ἑτοίμα διὰ
 τὰ ἀλγινία ἀλγινιάς. Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἤρχιζε πε-
 ρίπου ἀπὸ τῆς 11^{ης} ὀρμίνης τότε πρὶν ὅς ἦμος καί
 καὶ τὸ ἑσπέρην πρὶν ἀποχωρεῖν. Ἐγίνετο δὲ μὲ
 δύο τραῦμα μὲ τὰ ψῶα ἢ μὲ τοὺς δαφτε. Ζωὰ τὰ
 ὅσων ἀλγινίαν ἦσαν μόνο τὰ ἄλλα ἕνα συνήθως
 ἀλλὰ καὶ δύο ἐνίοτε. Μετὰ τὸ 1920 ἀλγινίαν ὠσαυτί-
 τα καὶ κανένα μολύρι. Γλίστρος τὰ ἀλγινίαν ἦτο
 ὠσαυτίκατον γινώσκον, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρῶς. Μὲ βό-
 δια δὲν ἀλγινίαν ὥστε εἰς Πευκίρην. Ὁ ἀλγινιάς
 συνήθως ἦτο ἄνδρες, ἀλλὰ δὲν ἔδεικνύετο τὰ ἦτο
 καὶ γυναῖκα. Ἐνα ἄλλο δὲν τὰ ἀλγινίαν τὸ ἔδιναν
 μὲ σκαλὶ ἀπὸ τὸ μαζοῦν, ἐντὼ τὸ ἔπειν ἔπειν
 τοῦ σκαλίου ἔδιναν μὲ θυμὰ διὰ τὰ ἐμύνη, ἔπει
 τὸ μόνον περὶ τοῦ σκαλίου. εἰς τὸ ἀλγινιάς οἰκονομίας
 τοῦτο καὶ εἰς ἰσχυρῶς 3-4 ὠσαυτίκα ἀπὸ
 τὸ μαζοῦν τοῦ ψῶου ἔδιναν ἕνα μαζοῦν ὅσον

δια να μη κινῶν τὸ εχονί, καὶ τὸ ὅσοτον μετρίως
 εἰσὶν ἐκίετο κρήνη. Ἀπὸ τῆς συνῆδης ἐπὶ τῆς
 γωνίᾳ. τὸ μήκος τοῦ ἀγωνοβουνοῦ ἦτο ὀλίγον με-
 γαλύτερον ἢ τὴν ἰκτὴνα τοῦ ἀγωνίου. Ἐάν τὰ
 ἄλλα ἦσαν δύο ἐδύνοντο ὡς ἑξῆς. Ἐν πρώτοις τὰ
 κατώτερα τῶν βίων ἐδύνοντο μετρίως μήκος περί-
 σσει 0,50 μ. Ταῦτα ἐκίετο διὰ τὰ τρέχον κατὰ τὸν
 ἀγωνιστὸν τὰ βῆμα ποντὰ-ποντὰ καὶ ἐκ τῶν ὑπο-
 χαρὶς νὰ δύναται νὰ ὑπομικρυνθῇ ἢ νὰ ἀπομικρυνθῇ τὸ
 ἐν τοῦ ἀλλοῦ. Ἀπὸ τῶν εχονί ταῦτα ἐδύνοντο τὰ ἀγ-
 νοβουνο μετρίως δηλαδὴ ὥστε ἐκ τῶν νὰ δύναται
 νὰ γλιτώσῃ τὸ ἀγωνοβουνό ὥστε ἀπὸ τὸ κατὰ τὴν
 τοῦ ἐνός βίου καὶ ὥστε τὸ κατὰ τὸν ἀλλοῦ ἵνα
 ἀφῇ τῆς δέξιας τοῦ ἀλλοῦ ἀπὸ τὸ ὅτι ἐκείν. Ὁ
 ἀγωνιστὴς εὐρίσκετο ἐκ τὸν μετὸν χῶρον, ὡς ἐκείν
 τοῦ ὅτι ἐκείν ὡς ἐκείν ἐκ τῶν μετὸν χῶρον. Ὁ
 μετὸν χῶρον ἐκίετο συνῆδης τὸ κατὰ τὸν ἀλλοῦ
 νὰ κινῶν τὰ βῆμα καὶ νὰ τὰ γροβρίζῃ ἢ ἐκίετο μετρίως
 μετρίως βῆμα καὶ ἐκίετο μετρίως μετρίως μετρίως
 ἀπὸ τὸ ἐν ἀπὸν τῆς καὶ τὴν ὅσοτον ἐκίετο ὀλίγον
 ὡς ἐκίετο μετρίως μετρίως. Ὁ κατὰ τὸν ἀλλοῦ
 γὰρ μετρίως μετρίως 0,80 μ, ὥστε ἐκ τῶν ἀπὸν
 τῆς ἐδύνοντο μετρίως μετρίως μετρίως ἐκίετο μετρίως.
 Συνῆδης ἀπὸ βῆμα ἐκ τὸ ἀπὸν ὅσον ἐδύνοντο τὰ εχονί
 κατὰ τὴν ἐκίετο μετρίως μετρίως μετρίως μετρίως μετρίως.

ἀλλὰ διὰ τὴν μὴ γαῖαν τὸ θρασίον. Κινούμενος δὲ βαρύνεται
 καταρτίζων ὥστε θωροῖται καὶ ὥστε προεῖ διὰ τοῦτο χέ-
 ρετι καὶ καρτεῖται. Οἱ ἀκονιστὲς διαρτῶν προεὶ τρεῶν τὰ
 βῶα κινῶντες χυρίεον ἢ ἀλλήλους ἐκτείνοντες ἢ χυρί-
 τὰ βῶα ἐκτείνον διαρτῶν, ἡνὶ τὸ θρασίον ἐκτείνεται ἐν τῷ
 στερεῷ καὶ οὕτω διαρτῶν ἐκτείνονται. ὅταν εἴονταν ἐκτείν-
 ονται καὶ τὰ βῶα κινῶν καὶ χυρίεον ἐν τῷ κενῷ χώρῳ ὅταν
 εἴονται ἐκτείνονται δὲ ἀκονιστῶν τὰ ἀλλήλους καὶ τὰ βῶα ἐ-
 κτείνον ἀνὰ τετα ἀπὸ τῶν ὡς τὸ θρασίον ἐκτείνεται
 καὶ καὶ μὴ κινῶν. ὅταν ἐκτείνονται χυρίεον δὲ ἀκον-
 ιστῶν ἐκτείνονται τὸ βῶα καὶ τὸ ἐκτείνεται ἢ ἐκτείνεται ἢ
 ἀκονιστῶν καὶ χυρίεον. Τὸ ἐκτείνεται μὴ τὸ ἐκτείνεται
 τρενοῦλε ἐν τῷ ξύλῳ ἐκτείνεται μικρὸν στερεῶν 1,50 μ. κατὰ
 χυρίον. ἢ ἐν δύο ἄκροις ἢ ἐν τριῶν στενωπῶν τὸ ἐκτείν-
 οντα ἐκτείνεται φέρον ἐν δύο ἄκροις ἐκτείνεται καὶ διχάται.
 Συνεπὶ ὅπως καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο ἐκτείνονται τρενοῦλε.
 Τὰ ὅργανα τὰτα ἦσαν ὡς τὰ ἐκτείνονται κατὰ τὸν καὶ
 ἀπὸ ξύλου ἐκτείνεται.

τὸ τρενοῦλε (ἢ διχάλα)

τὸ τρενοῦλε.

Ἡ διχάλα ἦτο ὡς χυρίον καὶ ἀπὸ μικρὰ ἀπὸ τὸ τρενοῦλε
 καὶ ἢ μὴ διχάλα ἐκτείνονται ἐκτείνονται στενωπῶν διὰ τὰ
 χονδρότερα ἢ χυρίον, τὸ δὲ τρενοῦλε διὰ τὰ χυρτότερα.
 Τὸ κατὰ αὐτὸ χυρίεον τῶν ἐκτείνονται ἐκτείνεται μὴ

σταθευμένα τα βλα. Όμως και κατά την ύψην σοί
 τα βλα έχρρίον, οι χυμώεις έρχόμενες χυρώ εις τό
 άκμήν ήρριωτον με τά τρεκώχια τά άκωσα σταχύα
 της περιφέρειας προς τό κέντρον. Τό χρίσμα με έσπε
 μεταφίνας τά βλα έγένετο ως έξής. Δύο άποφιν υπα-
 τούντα τά τρεκώχια ήσαντο τό έν εις την περιφέ-
 ρειν των άκμινών και τό έτερον εις τό κέντρον και
 προχωρούντες προς την άκμήν κατωδυνών έχρρίοντο
 προς την άκμήν κατωδυνών και γορύν τί σταχύα, ήτοι
 τά κατω σταχύα ήγον έσάνην με μία άνωδοδυ-
 ρισία των τρεκωχίου κατά 180°. Μετά ταύτα τά βλα
 ήγον κατω τά χυμώεις των. Τυρίσματα έγένετο
 3-5 κατω άκμινία. Μετά τό τελευταίο χυρίσμα έγι-
 νετο έπίς έρχομία χεχρημένη καυνέριωσα φαν. Με
 τά τρεκώχια άνωδοδυρίσιντο οι σταχύς προς τό βτη
 έρό άρχίοντες αὐτο έως τό βτηρό και προχωρούντες
 προς την περιφέρειν, ένω ταυτοχρόνως με τά ποδία
 και τά γροναχία οι άνωκαχυωτόμενοι σωφοί έσωρώχον-
 το προς τό βτηρό. Διότι τω τρόπῳ τούτου ο καχυ-
 στόμενος υἱός των σταχύν χυμώεις έγένετο έρεκτά
 μικρότερος ή πορότερον. Έσοι προσάδιν ο κενός χυμώ
 προς τό βτηρό έβικωάμετο και αὐτός υἱός σταχύν.
 Μετά ταύτα τό βχοινί των άρχων έπὸνταν έρεκ-
 τά, ένω τά βλα ήρχον ξινά να φέρουν χυμώεις. Έπει
 τα δύο έρεκτά χυμώεις ο άκμινωτός σοί ήχθη

τεχνῶν. Δεύτερον συνήγαγον δὲ ἔγιντο ἢ τὴ μόνον
ἐν, ἐν ἐρωταῖς πάντα ἐς οὗτον ἐφύων τῷ ἄλ-
κῆθῳ ὑπῆρξαν δὲ ἔγχε καὶ τὸ κάρφεντ. Ἀφῆν
τὸ φωνὴ τὰ φωνά ἔγινον, τὰ ἔτρεον κατὰ τὴ ἄλκῃ
τὰ ἐκείθεν μὴ κούβρετες καὶ τὰ ἔδωαν τὸν ἥλο.
Μικροὶ ἔκαναν καὶ τούτο: ἔντῃ κροταῖς τὸ φων
ἀπὸ τὰ ἰντὰ καὶ ἄλλος ἀπὸ τὴν οὐρὰ καὶ τρελῶσαν
δὴ τὰ τὰ ξηφουδῖον. τὰ φωνά αὐτὴ ἔγινον τὰ
αὐτῶν ἔντῃ ἀπὸ αὐτῶν ἔγινον.

Μετά τὸν ἀφηνιασὸν ἀπολαύσαντες τὸ ἀνέριον,
ἦτοί τ' ἡλίχια. Ἢ ἐρχομένη αὐτῇ ἐγένετο μόνον ὕψος
τῶν γεννητῶν αὐτῆς. Ὡς εἶπον, δὴ καὶ γέγονεν τὰ βῆτα
καρπύριον, ἐάν τ' ἐστάχυα εἴησι καρπύρινα ἦτοί εἰν
καὶ ὡς ἔχον ἀποχυριστῆν αἱ σπόραι ὑπὸ τὰ στάχυα.
Ἐάν τῷτο ἔχῃ ἀντιπροσῶν ἔχον εἴησι καρπύριον
καὶ ἀνέριον ἔχον τὰ βῆτα, ἀντιπρὸς τὸ εἶναι τὸ
ἕκαστον ἀπὸς ἀνέριον δὲν ἔχῃ ὄνομα, οὕτως ἐπὶ ἄλλῃ μὲν.

Τὸ ἀντίστροφον συνερχέται τῆς ἰσοχυριστικῆς συντάξεως
ἄλλες, ἐάν ὅπως δὴν γινώσκω διανερχέται τῆς ἀρτι-
νῆς ἢ ἄλλες ἄλλες ποὶ νὰ γινῶ. Ἐάν δὲν γινῶ εἰς
ματαιωσιν νὰ ἀντιφύγῃ καὶς, διότι τὰ πρῶτα
ἄλλες δὲν ἰσοχυρίζονται. Τὸ μεγαλύτερον μέρος
ἀλλήλων τῶν ὁσίων εὑρίσκει μετὰ τὴν ἀντιφύγην
καὶ τὴν τῶν ἄλλων εἰς τὸ χωρὶς τῶν ἀντιφύγην.
Ἐπὶ τῶν - Ἐπὶ τῶν εὑρίσκει τὸ χωρὶς ἄλλο. Οἱ γυ-

ναυτης ωρὶν ἀρχίβουν τὸ ἀνέρισμα ἐχέμεσον ἡσυχαι-
 τήτω) μὴ τὸ τρεμοῦμα καὶ τοῦ καρυφένου σταυροῦ τὸ
 σφυρὸν τοῦ σταυροῦ - γὰρ νὰ τὸ ἐλχομένη σ' θεῶς -
 ὡς ἡ συνιδέα ἐνέπρξε γενική, καὶ ἰδίως προέβαινον
 μὴ τὰ τρεμοῦμα συνιδέστερον δὲ μὴ τὰ διχάλα εἰς τὴν ἄσ-
 χωρισμόν τοῦ χονδρῶ ἀχύρου χωρὶς ωρὶν νὰ διαρδῶ-
 σουν τὸ σχῆμα τῶν ἀνωκερμένων σταχυῶν, διχαδὴ
 μετὰ τὸ χύσιμο τῶν ἀσχυῶν δὲν ἔδινον ὑποκείμενον
 σχῆμα εἰς τὰ καρυφένου σταχυῶν, ὥστε νὰ γίνωνται
 πρὸς ὑπερήκων, πλεονισμὸν ἢ ἄλλο τι. Τὸ ἄσχωριστόν
 χονδρὸν ἔχειροσπ. καὶ ὄχι ἄχυρο - ὑπεύθυνον εἰς τὴν
 κρίσιν τοῦ ἡρώου πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνέρισμα
 εἰς τὴν παρεπέρχου. Μετὰ τὴν ἄσχωρισμόν τοῦ
 χονδρῶ ἀχέου ἀποχυνδῶσε σ' ἄσχωριστός τοῦ γε-
 ωτοτέρου ἰσχύου καὶ τῆς «εὐλαύνης». Φαίνεται
 λήγεται τὸ σύνολον ἀπὸ τὰ νύματα τῶν ἀσχυρῶν,
 δηλ. ἀπὸ τὰ καλύμματα τῶν σφαιρῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἰδέας.

Διὰ νὰ ὑπερῆχη σ' ἄσχωριστός τῆς φαιδρίας καὶ τοῦ
 χαυτοτέρου ἰσχύου ἢ τοῦ ἀσχυρῶν νὰ γινῇ ἄνευ.
 Ἐάν τούτο δὲν συνέβαινε ἡ ἐργασία σταθαιῖσε διὰ
 νὰ ἡσυχαιότητα, ὅταν δὲ γινέσθαι. Ἐγένετο δὲ μὴ
 τὰ τρεμοῦμα συνιδέστερον δὲ μὴ ἑκάστα καὶ εἶχον
 πρὶν ἄλλοι. Βαρούσαν μὴ τρεμοῦμα εἰς τὴν σφαιρὴν
 καὶ ὅτι ἐκείνητο ἐπινέμετο γυνὰ εἰς τὸν ἄερα.
 Μετὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ἀποχυνδῶσε ἄλλη ἐργα-

εἰς διὰ τὰ ἀσχυριεῖν τὸ πλεονέκτημα ἔχει καὶ ἡ
 ἀσχυρία ἐξουσία. Ἄσχυρος γίγνεται ὁ ἀσυνεπής καὶ
 ὁ ἀσυνεπής καὶ ὁ ἀσυνεπής τῶν ἐταχίων. Ὁρῶντα
 διὰ τῶν ἐταχίων ὡς πρὸς τὸ ζυγόνταρο, ἡ
 ἀσχυρία καὶ ἡ ἀσυνεπεία. Ἡ ἀσυνεπεία ἔχει μικρὴν
 χεῖρα, ἐλάττωται οἰομένηται ἐκπεφωτισμένη ὡς πρὸς
 αἰσχρὸν νοσηρὴν ἡ δὲ μορφή της ὡς πρὸς
 αἰσχρὸν κατωτέρω ἀσυνεπεία δύνανται.

ἡ ἀσυνεπεία

Τὰ κατ' αὐτὸ ζυγόνταρο ὡς πρὸς ἐλάττωται οἰομένηται
 μεταχειρίζονται. Τὰ κατ' αὐτὸ ζυγόνταρο καὶ
 μεταχειρίζονται διὰ τὰ ἀσυνεπεία τὰ ἐκπεφωτισμένα
 καὶ ἀσυνεπεία καὶ ἀσυνεπεία, τὰ ἀσυνεπεία καὶ
 ὡς πρὸς ζυγόντα καὶ ἔχει μικρὴν ἐταχίαν. Ἀντὶ τοῦ
 κατ' αὐτὸ ζυγόνταρο ὁρῶντα καὶ ὡς πρὸς ζυ-
 γόντα αἰσχυρὸτερες οἰομένηται μεταχειρίζονται
 τὸ γυναικὶ καὶ γυναικὶ, ὡς πρὸς τὸ γυναικὶ καὶ τὸ
 ὡς πρὸς γυναικὶ τὸ γυναικὶ. ὡς πρὸς γυναικὶ
 τὸ γυναικὶ ἔχει μικρὴν ἐταχίαν καὶ ἀσυνεπεία ὡς πρὸς
 μεταχειρίζονται, ὡς πρὸς οἰομένηται μεταχειρίζονται
 τὸ γυναικὶ, ὡς πρὸς τὸ ἐκπεφωτισμένο ὁρῶντα καὶ
 ἀσυνεπεία διὰ τὰ ἀσυνεπεία αἰσχυρὸτερες ὡς πρὸς
 τὰ ἐκπεφωτισμένα καὶ ἀσυνεπεία τὰ ἐκπεφωτισμένα

ἄχαχα, ἦτοι οἱ σωόροι οἱ λούριοι, ἡ δὴ
 οἱ ἄγριοι, οἱ μὴ μετρωμένοι ἀποχωρισμένοι ἀπὸ τὸ σταχὺ ἄλλῃ
 μὴ τὸ νῦν τῶν, τὸ πάλαι τῶν, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν
 διαφορά φανόχαρα ἴσως ἔρα καὶ ἄγριοι. Ὁ
 ἀποχωρισμός τῶν παλαιῶν τῶν εἰσαγωγῶν ἀπὸ τὰ νῦν
 χα, τὰ ἄχαχα καὶ τῶν φανόχαρα ἔχοντο μὴ τῇ
 δουκινάδα, τὸ δρεφόνι καὶ τὸ ἀγρίο. Ἰδίως ἡ ἐργασία
 αὐτὴ ἐγένετο μὴ τῇ δουκινάδα ἦτοι τὸ πάλαι, τὸ
 ἄλλοιον παλαιότερα—οἱ ἀγριοὶ οἱ δὲ τὸ ἔχον μόνον
 ἄλλοι—εἶχε ἀνδρῶν ἀπὸ δρεφόνι χωρὶς τρεῖς.
 Μὴ τὰ χεῖρα οἱ γυναῖκες ἐχρῆσαν σχεδὸν τὴν δουκινάδα.
 Κατὰ τὴν προαίρεσιν αὐτῶν μὴ τὰ δύο χεῖρα τὴν ἑσπέρην
 διακρίνει, ὥστε δεξιὰ—ἐπιστρεφὴ καὶ ὥστε ἀριστερά—κατὰ
 διὰ τῶν τρεῶν τούτων ἵνα μὴ ἀπὸ τὴν ἑσπέρην
 αὐτὴν ἀπὸ μὴ μὴ ἐπὶ τὸν ὄγκον αὐτὸ τὰ σωόματα τῶν εἰσαγωγῶν
 —τὸ γὰρ αὐτὸ γίνεται ἀπὸ εἰσαγωγῶν, ὅτι ἔχῃ ὡς ἔρα ἔρα ἔρα
 βιοσύνη—γὰρ αὐτὸ τὴν τρεῶν τῆς δουκινάδας, ἐνῶ
 τὰ νῦν καὶ τὰ ἄχαχα ἀνεβαίνουν ἐπὶ τὴν ἐσπέρην
 νῦν. Ταῦτα συλλέγονται μὴ τὰ χεῖρα καὶ συγκεντρῶ-
 νονται ἐπὶ τὴν μίαν γὰρ νὰ μελετηθῶν.

Τὸ δρεφόνι ὅχι οἱ τὸ ἔχον, ἰδίως ὅσοι ἔμεναν περι-
 σσότερα εἰσαγωγῶν. Μὴ τούτω ὅπως ἡ δουκινάδα γίνεται ταχύ-
 τερον καὶ καλλίτερον. Ἀλλὰ δὴν ἐφροντοῦσαν νὰ τὸ ἀπο-
 μνησθῶν ὅτι οἱ ἀγριοὶ γὰρ τὸ λόγον αὐτὸ ἡ ἀρι-
 στέα δὴν ἔμεναν καὶ ὡς εἰσαγωγῶν. Τούτω ἀντεγινώσκοντο

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ἑξά τετράρα ζύγια τετραγωνισμένα συνάδως μὲ τὴν ὀλί-
 γη καὶ ὁπερῶμένα κατὰ τρεῖς ὥστε νὰ σχηματίζεται
 παραλληλόγραμμον καὶ ὅσον ὅπως τὰ ζύγια τοῦ μίκτου
 ἀποσζύχον καὶ ἐσχηματίζον τετάρτα χερούγια. Ὁ χώρος
 τοῦ παραλληλόγραμμου ἐμακρύνεται μέγιστα ἢ τοι μετα-
 λίνων ὀλίγων, ἢ τῆς παρουσίας ποσὶα καὶ ἔγερει πολλὰς
 τρεῖς τοῦ αὐτοῦ μεγέθους. Τὰ αὐτὰ τῆς ὀλίγης ἐμακρύν-
 οντο εἰς τὰ ζύγια. Διὰ νὰ χρυσοποιουμένη ἐκτείνεται ἐν
 τάρῃ καὶ ἔπειτα δύο ἄτομα κρατοῦνται μὲ τὰ χέρια
 ἑκαστὸν τὰ χερούγια ἑξέον. Πορὺ ἔρα ἔδεχτε τότε ἐπὶ
 χώρῃ, ὥν τὰ κόντρα ἢ τὰ ἄλλα παρουσιάζοντο εἰς
 τὴν ὑποκίνησαν, ὅσον ἐφαίνοντο ἐχέριστοι εἶδον χρυ-
 σοποιουμένων καὶ δρεμόνι μὲ δύο μόνον χερούγια,
 ὅσον γὰρ νὰ χρυσοποιουμένη ἐκτερεύοντο ἐξ ἑνὸς δι-
 χάλας μονοκίνη ἐπὶ γῆ καὶ τὸ αὐτοῖον ἐκτείνεται ἕνα
 μόνον ἄτομον. Ἡ μορφή αὐτὸ τοῦ δρεμόνι ἦτο ὡς εἰς τὸ
 κατωτέρω σχεδιάγραμμα.

τὸ δρεμόνι

Μετὰ τὰς ἐργασίας αὐτὰς τὸ ἐπὶ ἐκτείνεται μέσα εἰς
 κενάμεν, οἱ αὐτοὶ εἶναι ζύγια ὀλίγα χρυσοποι-
 ούμενα διὰ τὸ σύμφωνον τοῦ γυμνασίου καὶ ὅσον ἐκτείνεται
 καὶ οἱ αὐτοὶ εἶναι αὐτὰ ἑκαστὸν ἑνα. εἰς τὴν ὑποκίνησαν

τῆς εὐαγγελίας ἀνέρχοντο τὰ ἄλλα, ὡς ἔφατε φρονεβλημένα
 ἡδὺ ἡνδρικά, περικύβητες ἄφες καὶ ἄλλα τινὰ τὰ ὁμοῖα
 συλλήβηται συνεχνετροῦντο ἐς τι μέρος. Ἐξοῖτα τὸ ὄχι-
 μίνο σταῖρι ἐσθλόνετο στὴν ἡλικίᾳ ἐαυτοῦ δι' ἐντέλεια.
 ἢ κοινώρτε. Ὅταν τὸ ἄσχυρμό σταῖρι ἐγρύγιο ἐ-
 βασιλεύετο, ἦτοι ἐποδοῖτο ἐς τὰ βασιλεῖα. Ὅσο ἔβαλαν
 εἰς καὶ εἰς ἐκὶ φρονεβλημένης τὸ μετροῦσαν διὰ νὰ ζέ-
 ρουν ὡς οὕτως ἔμαθαν. Τὸ μέτρημα ἐγένετο ὡς αὐτὸς
 μὲν δόχτια ὑπερβλήνης χωρητικότητος ὡς αὐτὸς
 μὲν μὲ τὰ μεσοκοῦτρουρα μεταγενέστερος δι' ἡ
 τὴν ὡς αὐτὸς οὕτως δὲ οὕτως ὡς αὐτὸς ὡς αὐτὸς
 μεσοκοῦτρουρο, ἢ καὶ ἡ χωρητικότης αὐτῶν δὲν ὡς αὐτὸς
 ἐς ὄχι τις οὕτως ὡς αὐτὸς. Γενικῶς ὅπως ἡ ἐξ οὐδὲν
 ὡς αὐτὸς ἐς μούτρουρα. Καὶ μούτρουρα ἐγρύγιο
 ἐς δύο μεσοκοῦτρουρα, καὶ μεσοκοῦτρουρο ἐς δύο κοῖλα
 καὶ καὶ καὶ κοῖλο ἐς δύο μεσοκοῖλα. Πάντα ταῦτα ἦν
 δόχτια ζύγινα. Ἐξ ὅσων ὅπως τὸ μόνον χρυσοποιούμενον
 ἦτο τὸ μεσοκοῦτρουρο. Αὐτὸ ἔχον αἱ περισσότεραι οἰκο-
 γάνειες καὶ μὲν αὐτὸ ἐμετρεῖτο ἢ ἐξ οὐδὲν. Τὸ μεσοκοῦ-
 τρουρο ἦτο δόχτιον ζύγιον ἐκείνου κοροῦρου κύνου
 μὲν ἀνοικτὴν τὴν μικρὰν βάσιν. Εἰς τὸ ἀνοικτὸν ἔβτε
 ραῖνοντο δύο εἰδερύνειες καὶ εἰς ἡκτίνες, ὅς ἐξ οὐδὲν
 ἦτοι ἡ βάσις ἦν ὡς αὐτὸς μὲν εἰδερὰν ρέβδον, ἐρχομένην
 ἐν τῷ συμφύτῳ συναντικῶς τῶν δύο ἡκτίνων καὶ κατὰ
 χύρουν ἐς τὴν βάσιν. Ἡ παρὼν χύρος ἐπιδείκνυται τῷ

μεσομούτσουρου ὡς καὶ ἡ βαλὺ εὐκαὶ ὑπετελούντο ἐκὸς
 σανίδες καὶ ἔχοντο κοδοῖνες ὅθεν συνυπολογίζοντο
 ἀκριβῶς ὡς καὶ ἐν φερνῇ ζυγῇ βαρέλια. Ἡ βαρύνουσα
 ἐπιπίνει διὰ τὴν συγκρατικὴν ἐπιφύλακτον, ἵσταντο μὲν δύο
 ἐν φερνῇ στεφάνῃ καὶ χύοντο «τουρμὶδ» καὶ τὸ μεσο-
 μούτσουρο εἶχε τὴν κατωτέρω μορφήν:

τὸ μεσομούτσουρο

Ἐξ ἑκὸς μούτσουρα κάνοιν ἕνα καὶ ἕνα μούτσουρι στα-
 ρι ζυγίζετο περί τις 50 χίτρες, ἕνα ἕνα μούτσουρι βάρος
 25 χίτρες. Ἡ χίτρα ἦτο μόνος βάρος ἐν κέρνυραν ὡρὴν
 κατεργαζομένη ἐν ὅλῃ τῇ ἑλλάδι τὰ χιχόγραφα. Ἐνα
 δὲ χιχόγραφον εἶναι 2,2 ατρίων χίτρες.

Οὕτω χωρὸν μετρήσαντες τὰ αἰτάρια μετρίετο μὲν
 ἡμεῖς ὡς ἀποδείκνυνται. Ἀποδείκνυντο δὲ ἢ τε ἐξ ἐκείνων
 γόνι καὶ ἢ τοὶ ἐξ αἰτάρια, ἢ τε ἐξ ἐκείνων καὶ ἢ τοὶ αἰτάρια
 στήλην, ἢ τε ἐξ ἐκείνων καὶ ἢ τοὶ αἰτάρια βαρέλια
 μὲν ἐν τῷ ὅλῳ ὡς ἐν συνῶν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκαστῶν.
 Ὅμως ἐν τῷ ἀμύνει εὐρίσκοντο ἀκόμη τὰ κόνυχα, τὰ ἄλλα
 καὶ τὰ ἄχρυα. τὰ κόνυχα καὶ τὰ ἄλλα οἱ αἰτάρια
 τὰ κωνανούσαν μὲν τὸν κωνανόν μόνον ἐκτὶ ἐν τῷ ἀμύνει,
 Σκοπὸς τῶν κωνανούσαν ἦτο νὰ ξεχωριστῶνται τὰ

επιφάτα δια να χρησιμοποιούν καὶ αὐτὰ πρὸς περιένειν
ψηλοῦ καὶ οὐχὶ καὶ διὰ τὴν ἀχρησιμοποίητον οἱ θανατοῖ.

Ὅσα κόντωι ἢ ἄλλα κατὰ τὸ πωδάρημα δὲν ἀποχρησιμεύουν
ἀλλὰ τὰ καύσματα τῶν συνερχόμενων διὰ τὴν χρησιμοποίησιν
ὡς τροφὴ τῶν ὀνιδίων. Ὁ πωδάριος ἢ το ὄργανον κατασκευα-
ζόμενον ἀπὸ ξύλον ἔχεις κυλινδρικών. Ἐκείνους εἰς κυλιν-
δρικών ξύλον μήκους 30-35 ἐκτοστών καὶ διαμέτρου 7-10
ἐκτοστών. Ἔσονται μὲν τὸ ὅλον καὶ εἰς ἑξήκοντα 1245 περι-
ων ἐκτοστών ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου ἐκτείνεται κυματω-
ν, ἐξήκοντα κατόπιν τὸ ὅλον καὶ οὕτω ἐκτείνεται τὸ χροῦν.

Τοῖς πωδάρησι αὐταῖς εἶχε καὶ οἰκογενεῖα ὅχι διὰ τὴν
πωδάρη τὴν κόντωι καὶ ἄλλοι διὰ τὴν πωδάρη τὴν
κόντωι. Ὁ πωδάριος εἶχε τὴν ἀριστερὰν μορφήν

ὁ πωδάριος

Διὰ τὴν μεταφοράν τῶν ἀχίρων ἐκμεταλλοῦντο τὰ
γεντόνια ἢ οἱ κουβέρτες, διότι ταῦτα εἶναι δύσκολον νὰ
δαμάσσωσιν. Πρὸς ἡμερικανῶν μεταφέροντο εἰς τὰ ἀχυ-
ρόματα ἢ τὶς ἀχίριες καὶ ἐπωδιδάσκοντο πάντοτε εἰς
τὸ ἔδωκεν ὅχι ἐπὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ἡμερικανικοῦ βλαπτοῦ.

Ἀλλὰ οἱ ἡμερικανοὶ δὲν ἐγένετο λόγον μὲν τὴν ἀχίρην.
Ἐγένετο καὶ μὲν τὴν δαμάσσωσιν τὰ ἀχίριες ἢ τὴν
δοχὰν ἢ τὴν μοσχοδάσσωσιν, ὅταν τὴν πρὸς ἡμερικανὸν ἡμῶν
παρὶ ποσὶ ὅχι. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς εἰς τὸ

ἀγωνιζόμενοι δὲ ἐπιδεικνύμετο ἄλλο, τὸ δὲ ἀγωνισμα τῶν στα-
χῶν ἐγένετο ὡς ἔχει περιγραφῇ μὲ τῶν διαφορῶν ὅτι
ἀγωνίζονται συνδυῶν ὀλιγώτεροι ποσότητες ἢ τοὶ δεικνύοντες.
Τὸ χέλιμα ὡς εἶναι γανερὸν ἐγένετο κατὰ τὸν αὐτὸν
τρόπον, ὅπως καὶ ἐν τῶν ἀγωνισμῶν μὲ τὰ βῆμα. Ὁ δάρτης
ἐν τῷ ἀγωνιστικῷ ὄργανον ὡς τεχνικὸν ἔχει δύο κυ-
λινδρικούς ζύγια ἐλάττω μήκους ἑκάστου περίπου 1-1,30 μ.
καὶ διαμέτρου 2-2,50 περίπου ἐκτοστά. Καὶ ζύγιον εἰς
τὸ χρωστότερον ἔκρον τοῦ ὅπου νὰ παρουσιάζῃ ἡ δα-
κτύλιος καὶ οὐκ ἀδύνατον ἢ τὸ συνδυαστικὸν νὰ κα-
τασκευασθῇ εἰς διχαλα διὰ νὰ μὴ γίνῃ τὸ χεῖν, τὸ χρο-
μένο δαρτώσιον, μὲ τὸ ὅπου ἐκτελεῖται τὸ ἔκρον τούτο.
Ὁ δάρτης ὑποβρεῖ ὡς παρουσιάζεται εἰς τὸ κατωτέρω
σχεδιαγράμμα.

1. Δαρτόζυχο
2. Δαρτώσιον

ὁ δάρτης

Τὸ ἑνὸς δαρτόζυχο κρατεῖται καὶ μὲ τὰ δύο χεῖρα καὶ
μὲ ἐνδοκινὴν κίνησιν καὶ κάρμιν τοῦ κορμιοῦ τὸ ἄλλο
δαρτόζυχο κατακλύσκει μὲ ὀρμὴν ἐπὶ τῶν σταχῶν. Οἱ
δαρτωεῖδες συναντῶνται χωρὶς νὰ γίνουν συνδυάματα
ἢ τραχυνίδες - ἐξ ἄλλου ἐν τῇ παρουσίᾳ ἢ ἐξ ἑξῆς
αὐτῇ καὶ χρίσματα γίνονται χελίματα - ὡς ἐκ τῶν ἑξῶν

ο δ' άρτης καταπόση το έτερον γά ελαφύρεται καί
νά βελώνεται.

Ο μονοάρτης ατή ένα ζύγον από έφια μήκος περίπου
1,50-2 μ. καί διάμετρον 2 έμ. περίπου. Χρησιμοποιείται
ένίοτε, όταν πρόκειται νά διατίθωρη έν δύσχερόβο-
χα πτ διατηρηκών ή μικρή ποσότητα όσωρίων ή άρ-
λοσίτου. Προς τό έν άκρον του τό όσωριον καταπόση,
ένό των σταχύων παρουσιάζει ανώδυνη όσωριον πινύ
κυρτότητα, ώστε νά εκκώτεται ένό των σταχύων κα-
ταπόσητος. Τό σχήμα του μονοάρτης έχει ως κατω-
τέρω.-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Οί άρτες χρησιμοποιούνται διά τόν άγωνισμόν όμην
του διατηρηκών, του άρλοσίτου καί όμην των όσωρίων
έντός των ρεβυδιών. Διά τά ρεβυδια χρησιμοποιείται
ο κώδωνος. Πρίν τω 1920 ωσίδέν ύπάρχον ωσίδα
άλογα ο άγωνισμός έγινε με τό διατερότης. Επι-
νως έλθοντες άγωνισμόν με βία. Τότε δέ, έν καρμιά
οίκογένεια είχε ωσίδα σταρία ή καί έδυνηρία έν
έρεχτινά χίρι ή έκόρη ο έσχεγνός της ή ο γέγονος
δέν των έλθόντων ύπεχρεώντο νά κατέβη άμνη-
στί. ύπάρχον τότε όρχοι έπαγγελματίας τρώον την
άμνηστί, οί όσωια είχαν έδυμόν των έωσων καί έδυ-
νισο νά κατέβη ένα έν ταύτων διά νά σοι άμνηστί.

Αὐτὸς ὅμως μόνον σοὶ σοὶ ἀνέειπε. κἰν ἐξήλθετε μέγας
 εἰς αὐδεῖάν ἄρην ἐρχομέν, ἀλλὰ μετὰ τὸ αἶμα τοῦ
 ἀγωνιστοῦ ἔγνωσε, ἐκείνῃ καὶ ἐποβύτο μὴ τὸν γαλῆος
 δῖοι αἱ ἀγωνισταὶ οὗτοι ἐξήλθανον ὡς ἀποβῆν
 τὸ $\frac{1}{12}$ τοῦ παρῶν, τὸν ὅσοιόν ἠνέδωσαν οἱ ἀγωνιστὲν
 τε, ὡς αὐτοὶ βτύχου. Πανσουλιάτιμο, ἀχροφυλιά-
 τιμο καὶ, σοὶ ἀναγέρωνται εἰς τὸ ἐρωτηματολόγιον
 δὲν ἐπαίρωντον, δὲν κατέβαρον ὥστε εἰς Πευκίρην.

Συχνὰ εἰς Πευκίρην ἐγένετο καὶ διαφορὴ στα-
 χίων διὰ τὴν αἰσθάν. Ἐξ δὲ ἔχω ἀναγέρει ἢ
 διαφορὴ τῶν αἰσθημάτων πρὸς αἰσθάν ἐγένετο κατὰ
 τὴν ὕψος, σοὶ τὰ δεξιότατα μεταφέρωντο ὑπὸ τὴν
 δεξιάντην εἰς τὸ ἀριστερὸν. ὅταν οἱ μεταφορεῖς παρὲ
 τῆσιν κατένι δεξιὰ μὴ κατὰ τὸν σταχίον
 καὶ τὸ ὅσοιόν παρῶν εἶτο περισσώτερον κατὰ τὸν
 ὑπὸ τὸν σταχίον τοῦ ἔκκενον διὰ τὸ ἀριστερὸν
 ξεχωριστά. ἤλλα ὡς ἔχω καὶ ἀναγέρει εἰς Πευκίρην
 τὸ ὑψὺ καὶ ὅσον τῶν ἀγῶν ἐπαίρωντον μὴ κατὰ τὸ
 κατὰ τὸν σταχίον οἱ αἰσθητικοὶ ἔπαρτον περισσώτερον κα-
 τὰ τὸν σταχίον. Οἱ Πευκίρηντες ἔπαρτον κατὰ τὸν
 σταχίον ἢ τοὶ ἄλλοι κατὰ τὸν σταχίον. Ὅτι ὅταν δὲ
 τότε εὐτυχῶς ἂν ἐπαρῶντο γὰρ ἔστω μισό-
 μισό, ἢ τοὶ μισὸ σταχίον καὶ μισὸ κατὰ τὸν σταχίον.
 Διὰ τὸν λόγον τούτον κρίνω ἐπισημαίνον νὰ ἐπισημαίνω
 τὰ σχετικά μὴ τὸ κατὰ τὸν σταχίον. Κατὰ τὰς ἀρχάς

ἄλλης τοῦ ὠκεανοῦ καὶ οὐχὶ ἡ θάλασσα ἐπὶ τῇ ἄρῃ. ἔπει-
 τα δὲ ὡς ἡμέρην ἐφύγετο εὐρύς ἐξ τῶν ἡμῶν ἤρχισε
 ἀφηνειόσθαι τὸ δόρυ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν μόνον
 ἔργον. Μετὰ τὸ δόρυ εὐρύς ἐφύγετο τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ
 ἡμέρην οἱ αὐτοὶ δὲ τὴν κορυφὴν, οἵτινες ἐμύχισ-
 σαντο χρηματοποιεῖν διὰ τὴν γαστρίαν. ἔπειτα συν-
 ἔρχοντο καὶ τὰ κοῦσσα, οὗ ἀκόμη ἔχον ἑσάντων
 τῶν μερῶν αὐτῶν, ὅθεν καὶ τὰ ὑποφύγοντο
 κοῦσσα ἢ κοῦσσονις ἐνίσταται ἄρῃ. Μετὰ ταῦτα
 εἰς ἀφηνειόσθαι αὐτῶν ἐρχομένη τὸ ὄχιον
 καὶ τὰ κοῦσσονις μόνον. Μετὰ τὸ χίμαρ ἀποφύγον-
 τε τὸ ἀφηνειόσθαι καὶ μετὰ ταῦτα ἡ μεσημβρία.
 Πρὶν τὸ κοῦσσονις ἐξ τῆς μεσημβρίας πρὸς ἄρῃ
 καὶ αὐτὴν ἐρχομένη καὶ αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν
 καὶ τὴν αὐρὰν ἐφύγετο τὸ αὐτὸν τὸ αὐτοῦ.
 Τοῦτο ὑπερβῆκε γενικὴ συνῆκε, τελευτήσθαι τὴν αὐρὰν
 διερχομένη διὰ τὴν ἐκκέντριν καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ.

Τέλος ἐφύγετο ἐξ τῆς μεσημβρίας
 τῶν ἑτησίων αὐρῶν.

Εἰς Ἀπριλίον τὸ ἔθρονος καὶ τῆς ἑτησίας αὐρῆς
 αὐτῆς χιόνος ὡς καὶ αὐτοῦ αὐτοῦ. ἑτησίαι αὐραὶ
 ἡμέρην μόνον καὶ μόνον τὸ ἔθρονος τῆς αὐτοῦ
 τῆς ἑσπέρης τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰωάννου τοῦ προδρό-
 μου, δηλαδή τὸ ἔθρονος τῆς 23^{ης} Ἰουνίου καὶ ὥστε
 ἄλλη αὐρα. Πλημμελὲς τὸ ἔθρονος τοῦτο ἦτο

βαδύνει ἐρριζωμένον ἐς τὴν ψυχὴν τῶν Πεντηκωστῶν, ἥτοι
 γεννητὸν καὶ ἐκτρέφανον μένος ἐν αὐτῷ αἰσάντες, οἱ καί-
 τοιμοι μὴ δύνησθαι νὰ ἀντισταθοῦν ἐς τὴν δύναμιν τοῦ
 ἰδίου καὶ νὰ μὴ χάθουν μένος. Σήμερον ὅπως ἔχει χά-
 σει τὴν ἀρχὴν του, ἔχει χάσει ἀπορροπὴν καὶ χερσὶ
 νων μένος ἐν αὐτῷ μόνον τὰ θαυδιὰ, ἔτσι γὰρ θαυδιὰ,
 ἐνῷ οἱ μεγαλύτεροι τὰ ἰσοτρίκουν καὶ τὰ ἐκωδίζουν
 φοβούμενοι τὴν ἀρνούμενην ἀρκαίαν.

Παλιότερον λοιπὸν γίγχο ὅρην ὑδιὲν τὸ εὐρύουθο
 τῆς 23^{ης} Ἰουνίου συνέβαινε γενικὴ κινήσις τῶν
 κατόικων ἰδίαιτα γυναικῶν τῶν θαυδιῶν. Οἱ πάντες
 ἔτρεχον ἰσ' ἑῷ, ἔτρεχον ἰσ' ἐνὶ δὶα νὰ οἰκονο-
 μήσουν ἰδίως ἀχυρὶ, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἀναγνίσκον-
 -ποτὲ ὅπως ζύχα ἢ ἄλλο τι. Μ' ἄχαρα δ' ἀνάβαιν τὶς
 ἐκχωσάτιν ἐς 77, ἔτσι γίγχεται ὡτὲ οἱ ψωτιῆς καὶ
 μόνον μ' ἄχυρ. Τὰ θαυδιὰ ἀνιχνυρίφοντο ποιοῦν δὲ
 ἀνάβε τὶς ποιοῦν πολλῆς, ἀλλὰ καὶ τὶς ποιοῦν
 χηρωσάτιν. Καὶ ἔωρε κίνδυνος νὰ ἀρκαίῃσαν
 ποιοῦν μὴ τῶν ἰσοτρίκων τῶν ἀρκαίων. Ἀλλὰ ποιοῦν
 δὲ ἀρκαίῃσαν ὡτὲ ἀχυρ; ἔτρεχον λοιπὸν οἱ ἀρκαίῃς
 νὰ κηρύξουν. Ἐφοβούντο ὅπως, γιὰτὶ ἐκὼν οἱ ἀρκαίῃς
 (ἰσὼ) ἐκὼν γιὰ τ' ἀχυρὶ του καποιοῦ, ὁ ὅποιος μὲ ποιοῦν
 νῆς δὲ τὰ κινήσονται γιὰ νὰ τὰ δώξῃ ἢ τὶ δέξῃ.
 Τίφος καποιοῦ δὲ οἰκονομῶσαν ἀχυρ. Μὲ τὶς ἀρκαί-
 λὶς χερσάτιν ἔρχοντο οἱς χιτονίῃς τῶν διαβυνῶν.

ἔπειτα ἔκταναν εὐρούς-εὐρούς τ' ἄχυρά των καὶ
 ἠρίους ἔβαν φωτιά. Μετὰ ταῦτα καὶ φωνὴ καὶ
 γέγη καὶ χαρὰ ἄρχισαν καὶ διαπύω ~~ἐλάττειν~~
 ἦτοι σπιδούσαν, τὴν χιρωατίνην των, πολλὰ παλαιά
 ἔπειτα εἰς χιρωατίνην των, πολλὰ παλαιά
 μετὰ τὴν χιρωατίνην ἔβαναν εἰς ἀγροτικοὺς
 δρόμους ἀρμεῖον τεταύται χωρίω καὶ ἐκεῖ ἔχον
 ἔσπιδον μετὰ εὐρούς ἀπὸ ἄχυρα σπιδούσαν
 φωτιά καὶ οἱ γόγγυς τῆς ἔκταναν μεσοῦσαν
 καὶ ἐμύτισαν εἰς μέγα τὸ γόγγυ. Τότε οἱ με-
 γάλαι βοβαίρνοι ἀρμυρίαν ἔτρεχον ἐκεῖ,
 ἐμύτουν τὰ παλαιά καὶ ἔβαναν τὴν χιρωα-
 τίνην. Αὐτὰ γὰρ τὰ παλαιά

Οἱ μεγάλοι ὄφεις καὶ ἄλλων περιεσώτερον
 αἱ χυμῆες, ἔχον σκονοφούσαν τὰ ἑσπιδόμην
 ἄχυρα ἀπὸ ἑνὸς, τὸ βοβαίρνο ἔκταναν ἔξω
 ἀπὸ τὰ σπιδόμην των, οἱ ἀγροτικοὶ των ἦτοι
 τὴν αὐτὴν των καὶ σπιδόμην αὐτὴν δὴν αὐτὴν ἴδιο-
 κτωρ των δὴ οἱ ἴδιοι τὴν καὶ δρόμους, ἔκταναν
 τρεῖς εὐρούς εἰς εὐρά ἀπὸ ἄχυρα. ἔπειτα, ἔχον
 σπιδούσαν φωτιά σπιδούσαν καὶ τὴν τρεῖς χιρωα-
 τίνες τρεῖς γόγγυ. καὶ ἴδοι ὡς: ἔβανόντο ὡρ-
 τον ὅλοι μόντα εἰς ὡρὴν χιρωατίνην καὶ ἔπειτα
 καὶ τὴν εὐρά ἑνὴ-ἑνὴ σπιδούσε καὶ τὴν τρεῖς.
 ἔπειτα ἔπειτα ἀπὸ γόγγυ ὅλοι ἔβανον ὡρὴ ἀπὸ

τῶν τελευταίων χρωατίνων, ἔσται οὖν ἔχει ἔνδε-
 ρον ὡς τῆς πρώτης χρωατίνης καὶ κ. τὸ τοιοῦτον
 ἴστανε χρωατίνε τρεῖς φορές. Οἱ μῖντερες, ὅμως, εἶχον
 μικρὰ παλὰ ὠδοῦσαν μ' αὐτὰ στὴν ἀγκυρὰ ἢ
 ἀπὸ τοῦ ἴσταναν ἀπὸ τὰ δύο χέρια τὰ εὐκτα
 καὶ τὰ περνοῦσαν ὡς τὴν ἑνὶ τῆς τριῶν φορές.
 Τότε, τὸ ἐρῶς ἐκείνο αἰχμητικῶς ἀντιχρῶν ἀπὸ
 γέφυρα καὶ χροῦρνες γυνεὲς. Ἄν καὶ τὴν ἢ καὶ τὴν
 δὲν εἶχε ἰσχυρὴ ὠδὴν ἀποτρεῖτο ἀπὸ τοῦ ἄλλου
 καὶ ὠδὴν καὶ αὐτὸς μετὰ τὸ καλὸν. ^{Ἡ ἐρῶς τῶν} γενέσθων
 τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου γέφυρα ἰσχυρὴ εὐκτα
 εἰς Παναθήναιον, ἢ ἐρῶς τὰ Ἰη-Παννίου τοῦ Περμα-
 τάρη. Ἀλλ' ὡς ἂν πρώτους πλάνηται τὴν γέφυραν
 μετὰ αὐτὸν δὲ εὐκτα εἶχε τὸ Ἰη-Παννίου τοῦ
 Περματάρη.

Καθὼς ὠδοῦσαν τὴν χρωατίνην ἡ ἐρῶς τῶν
 ὠδῶν καὶ ἢ μετὰ ταῦτα τὴν δὲν εἶχε ὡς
 τὴν δὲν γυνεὴν. Στὸ τέλος μόνον, ἂν καὶ τὴν
 ἢ εἶχε καὶ τὸν χρόνον καὶ ὠδὴν εὐ-
 τι τῶν. Ὅσους ἐρῶς ἢ εἶχε ἢ γυνεὴν
 τὴν δὲν ἀποτρεῖτο, ὡς τὴν καὶ ὠδὴν
 ὡς τὴν δὲν εἶχε. Ὅσους αἰσθητικότεροι εἶ-
 ὶσαν ἡρώδης διὰ τὴν ὠδοῦσαν τὴν χρωατίνην
 τὴν ἀποτρεῖτο, τὸ ἐρῶς ἐκείνου τὸ Ἰη-Παννίου τοῦ
 Περματάρη καὶ ὠδὴν: δὲν ἢ ἐρῶς, ὠδοῦσαν

ἔτσι γιὰ τὸ καλὸ. Μία ὅπως μοῦ εἶπε; Πιδοῦσαρε
 γιὰ νὰ μὴ μῆς ἀνάνη λεπτισάννα γῆτο, ἢ ἔχο-
 νία. Μοῦ εἰσήκουε δὲ ὡς ἐξῆς: Ὅταν δ' Ἡρώδης ἦτο
 μὲ τὸ κεφάλι τ' Αἰ-Τιαννίου, αὐτὸ ἀνιδουεῖ ἀπὸ
 ἀνάνη εἰς ἀνάνη. Αὐτὸ ὅπως τὸ φρικιαστικὸ γινόμε-
 νο ἐγένετο τὴν μεγάλη ἀνατριχίλα, σοὶ ὡρὶν δ'
 κόσμος δὲν τὴν ἡζυρε. Μὴ τὸ ἀνιδουεῖ τῆς γέφυρας
 τῆς γῆς ἢ τριτοῦνα.

Ἦς γνωστὸν ἢ ἔχοσις γὰρ πολλὰ ρίγη
 μεγάλη λεπτισάννα ὅπως γέγονε ἐν αὐτῇ γυναικί. Πι-
 χυόταρον ὅπως ἢ Πρωκίρη ἦτο μὴ ἐκ τῶν ἀριστο-
 τερῶν ἀνιδουεῖ ἀνιδουεῖ ἀνιδουεῖ.

Ἄλλη γυνίκα ὡς μοῦ εἶπε: Πιδοῦσαρε γιὰ νὰ
 μὴ μῆς ἀνάνη - εἰς ἀνάνη.

Αὐτὸ δὲ τὰς ἐπιστὰς ἀνάνη εἰς Πρωκίρη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ